

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
22. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.25 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Друге седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 81 народни посланик.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 86 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници следећи народни посланици: Душко Тарбук, Ђорђе Милићевић, Жарко Обрадовић и Гордана Чомић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ГРАЂЕВИНСКИМ ПРОИЗВОДИМА (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам да су поводом претреса у појединостима о првој тачки дневног реда, Предлогу закона о грађевинским производима, позвани да седници присуствују: проф. др Зорана Михајловић, потпредседник Владе и министар грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Александра Дамњановић, Миодраг Поледица, Имре Керн и Зоран Лакићевић, државни секретари у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре,

Јованка Атанацковић, Ђорђе Милић и Зоран Илић, помоћници министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре и Божана Лукић, самостални саветник у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици. Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на Предлог закона о грађевинским производима. Ово је још један из низа европских закона, а не мора да значи да је све оно што долази из ЕУ увек добро. Ова влада, поготово ово министарство, изгледа, руководи се само тиме да то буде нешто у европском стилу, а да ли ће неке ствари бити применљиве на нашу ситуацију, на наше услове, о томе нико не води рачуна. Очигледно је свима нама, а поготово оним људима који учествују и директно су везани за грађевинску оперативу, да су неки европски стандарди неприменљиви у нашим условима.

Али није у питању само примена тих стандарда, него се из овог закона о грађевинским производима види да Влада и Министарство желе да уведу монопол у овој области како би све ствари из ове области ставили под своју контролу. Наравно, Влада треба да има увид у цео делокруг своје надлежности, а да ли баш све тако треба, то је друго питање.

Ево, имамо случај, данас ћете имати овде у 12 часова скуп Инжењерске коморе Србије; чланови и представници те коморе су врло незадовољни одредбама овог решења и траже, пре свега од вас, госпођо министарка, да се неке одредбе закона повуку јер Инжењерска комора Србије није сагледана на прави начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на вашим коментарима, на вашим амандманима. Ја мислим, 104 амандмана је Српска радикална странка дала на Предлог овог закона. Мислим да је врло важно да имамо овај закон, нисмо га имали досад.

Рекли сте у једној од реченица, ја бих желела да на то реагујем, да закон предвиђа стандарде који никада не могу да се примене. Управо је супротно, закон предвиђа стандарде који могу да се примене, све се постепено примењује. Важно је да уредимо ову област. Врло је важно да знамо какви и ког квалитета грађевински производи се појављују на тржишту. Неке земље поред нас, односно све земље поред нас су све то уредиле, ми то још досад нисмо урадили.

Не знам како дођосте до Инжењерске коморе, али желим да вас обавестим да једини интерес Владе Републике Србије када је у питању Инжењерска комора јесте да сачува струку, а никако да дозволи да се чувају привилегије и новац, који очито сада циркулише међу малим бројем људи у Инжењерској комори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Немате право на реплику, колега Савићу.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођо Михајловић, област грађевинарства за СРС је од изузетне, животне важности. На овој седници је десет закона које сте ви предложили. Ми смо очекивали да ће решење проблема у тој области бити значајније третирано и на добар начин решено, међутим, то апсолутно није тако.

Ситуација у грађевинарству се компликује; она је проблематична од Другог светског рата наовамо, а чини ми се да сте ви „запржили чорбу“ када је у питању ова област и зато СРС захтева од Владе да вас са тог места смени. Ви нисте имали за циљ да помогнете произвођачима грађевинских материјала у Србији, ви сте више желели да се овај пропис уклопи у потребе ЕУ. Доказ томе је – 283 страна, 68 страна се односи на овај закон; па ћу ја вама ово да вратим, вама лично или у службу да предам, ово што не треба, што нема никакве везе с овим проблемом и стандардима у грађевинским производима.

Ја сам предложио, и СРС инсистира на томе, да се овај закон ослободи сувишних оптерећења од стране ЕУ, а да његов наслов гласи – закон о производима који ће се користити у грађевинарству. Грађевински производи и стамбена зграда... Иако ви у неким законима, у Закону о планирању и изградњи, на потпуно другачији начин третирасте шта је стамбена зграда у односу на закон којим је требало решавати стамбена

питања по нешто повољнијим условима када су у питању радници који раде у области безбедности. Ово како ви покушавате да објасните да неко јесте за неке привилегије, па, мислим да ви пре свих користите привилегије које је могуће да један министар у Влади користи.

А требаће много разних уплата, лиценци, такси... Суштина је да се одређене фирме које су сада могле да послују у овим условима у области грађевинарства у Србији ставе под контролу вас као Министарства или СНС-а, сасвим је свеједно, али мало се оставља простора за оне који желе да ураде нешто, да унапреде област производње грађевинских материјала, јер ви то, госпођо министар, не дозвољавате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: За вашу информацију, прво, користе се апсолутно сви наши стандарди, плус, полако се хармонизујемо са стандардима ЕУ. Оно због чега, између осталог, то радимо јесте да би управо наши произвођачи могли да изађу и на страно тржиште и пласирају своје грађевинске производе. То је такође један од разлога постојања једног оваквог закона јер досад су постојали огромни проблеми и то није било могуће. Верујем да ви волите своју земљу и да желите да се наше грађевинске фирме развијају.

Подаци говоре управо супротно свему што сте досад рекли, и о томе да ли је уништавано грађевинарство у претходне четири године или се развијало, да ли је растао удео грађевинарства у БДП-у или падао (тачније, растао је), да ли је боље стање у грађевинској индустрији – јесте, да ли расту плате у грађевинарству – расту. Према томе, волела бих да користите аргументе.

О свим осталим стварима не бих уопште коментарисала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, господине Перићу. (Вјерица Радета: Пословник.)

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Упозоравам, на почетку данашњег рада, на члан 116. и молим вас да водите рачуна, господине Арсићу, о понашању Зоране Михајловић. Њени коментари да се она нада да ми волимо своју земљу... Ми српски радикали, за разлику од ње, волимо своју земљу и нама није ментор Кајл Скот, као што је њој, и немојте да дозволите да на било који начин више вређа народне посланике.

Шта то значи да ово што ми износимо нису аргументи? Који је она аргумент изнела? Молим вас да водите рачуна да министар у своја два минута користи могућност да одговори аргументом, да аргументовано каже због чега неки амандман за њу као министра, за Министарство и

Владу није прихватљив. Њене личне импресије нека остави за своје тајне сусрете са Скотом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим све учеснике у расправи да се придржавају ових правила које сте сад рекли, колегинице Радета, тако да исто што важи за министре, важи и за посланике. У дискусији смо потпуно равноправни.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

(Вјерица Радета: Не.)

Хвала лепо.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Амандмани Српске радикалне странке су више у циљу да искористимо ту минималну пословничку могућност како бисмо изнели своје мишљење о предложеним законима.

Јавности треба да је јасно да је стандардизација, када је у питању квалитет, када је у питању тржиште, увек оправдана. Овде јавност треба да буде упозната шта је друга страна те медаље. Друга страна те медаље је то је што је овде садашње стање привреде и произвођача грађевинског материјала такво да нису у ситуацији, технолошки, технички, финансијски, на том нивоу да би могли да за неке две–четири године постигну тај тзв. европски ниво квалитета.

Овде се Зорана Михајловић служи већ виђеним марифетлוצима. То смо видели од Боже Ђелића. Божа Ђелић је исто овако користио тако што је говорио – уместо да ме наградите, уместо да ме похвалите, ви кажете „Божа Дерикожа“, ви ме грдите, ви ме називате „Војводом од десет милиона“ итд.

Ово што се дешава када је у питању покушај примене оваквих закона, односно усвајање ових стандарда, већ више пута је виђено у свету. То је описано у књизи човека који се зове Џон Перкинс. Он је написао

једну књигу која има наслов „Економске убице“. Да би привреда у области грађевинарства могла да достигне ниво европских стандарда, морају бити огромна улагања не само у производњу него у систем контроле.

Да не би било заблуда, раније је Србија имала овакво једно искушење, а то је било усвајање ИСО стандарда, ИСО 9000, 9011, 9012. Све је подразумевало усвајање тих стандарда, побољшање технолошке производње и куповање додатне, нове опреме. Никад се не уводи неки стандард да би земља, у овом случају Србија, могла већим делом да примењује технологију којом располаже. Увек се то, на име квалитета, на име могућности повећања БДП-а, на име изласка на страно тржиште, гарнира тиме, а позадина свега је куповина нове опреме, нове инвестиције.

Има ту нешто што је повезано, говорио је председник Посланичке групе СРС о компанији „Бехтел“. Узмите, прочитајте, где год се појавила та компанија, исти редослед ствари је ишао: ишла је прво стандардизација, па у тој стандардизацији видећете како чак и министарство предлаже да у области производње цемента... То је већ европски стандард. Зашто? Зато што су цементаре већ власништво страних компанија. У области армираног бетона... Зашто? Зато што армирани бетон производе они који су у власништву страних компанија. Разне области где су стандарди постигнути, то су већ стране компаније, а овде где би, евентуално, могла домаћа привреда да има неке шансе, то није тржиште ЕУ.

Да се разумемо, домаћа производња не у наредне две—четири године него много више година неће бити конкурентна на западноевропском тржишту. Једино што може, то је да у овоме плану и пројекту домаће грађевине домаћа производња у области грађевинарства нађе своју шансу, а не да се сад иде са додатним трошковима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ипак не знам на чему се базирају те ваше пројекције, зато што пројекције које има Влада Републике Србије и Министарство које ја водим кажу потпуно другачије. Те пројекције су направљене у складу са свим подацима Републичког завода за статистику, Привредне коморе Србије, Секције за производњу грађевинских производа. Они су ти, између осталог, који су учествовали и тражили да се уреди ова област.

Према томе, те пројекције да четири године неће бити наша предузећа односно производња грађевинских производа конкурентна апсолутно нису тачне. Напротив, разлог број један зашто радимо и зашто смо пред вас ставили овакав предлог закона јесте управо да уредимо ову област и да, с једне стране, повећамо безбедност грађевинских производа који се уграђују, а с друге стране, да обезбедимо и омогућимо нашим компанијама да могу да се пласирају на страном тржишту.

То што сте између осталог рекли како они нису спремни ни финансијски, ни технички итд., такође нисте у праву, јер, понављам још једанпут, Секција Привредне коморе Србије за производњу грађевинских производа је иницирала, између осталог, доношење овог закона. Сви су консултовани, сви партнери, као што је то иначе и обичај: и Министарство привреде и трговине, Институт за стандардизацију, цементна индустрија Србије, Привредна комора Србије, Институт ИМС. Дакле, сви заједно су учествовали у дефинисању овог закона. Влада Републике Србије је овај закон конципирала, усвојила на седници, ставила испред посланика, јер смо сигурни да ово може додатно да омогући даљи развој наших предузећа. Нама је интерес да се наше компаније развијају. Хвала.

(Милорад Мирчић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право, колега Мирчићу.

(Милорад Мирчић додајује.)

Имате права, као и сви други народни посланици. Госпођа министар је одговорила...

(Милорад Мирчић: По амандману.)

По амандману, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Гледајте, све ово што сте набројали можете ставити у исту равн. Када је у питању Републички завод за статистику, када је у питању Привредна комора, ту смо се више пута уверили да не можемо баш да се поуздамо. На челу Привредне коморе је човек кога је директно довео немачки амбасадор на ту функцију, и то за руку га довео; никад у животу нигде није радио у привреди или бар ја нисам био у ситуацији и моје колеге да видимо да ли он има неко искуство.

Што се тиче те препоруке, гледајте, ви морате да радите тако што поштујете реалност у Србији. Ви имате пример у вашем предлогу, образложењу вашег предлога, да, рецимо, у стандардизацији ивичњака више поклањате пажњу савитљивости, флексибилности тих ивичњака, него температурним условима третирања тих ивичњака, односно када долази до уништавања материјала од којих су ивичњаци направљени.

Ви једну ствар не разумете, ви не разумете да је то онај ко производи, ко има такав квалитет материјала. А ово вам причам не само на основу знања него и искуства. Сетите се само, драге колеге, пројекта брзих пруга које су ранијих година пројектоване кроз Србију. Највећа борба у Европи је била између Француза и Немаца када су у питању брзе пруге. Знате због чега? Само због квалитета шина по којима ће возови да иду, зато што је немачки стандард, тзв. VD, предвиђао другачију структуру тих материјала, за разлику од француских који су водећи када су у питању брзе пруге, а ми смо као држава били оспособљени можда те помоћне објекте да радимо по питању брзих пруга.

Ви овде имате у Предлогу закона профиле који се уграђују у грађевинарству, ситнозрнасте структуре. Реците ми фабрику у Србији која производи такве профиле, која производи тај челик са ситнозрнастом структуром. Само реците која је то фабрика у Србији.

Сви стандарди су јасно дефинисани, они се односе на оне који су водећи у одређеним производњама, а то су Немачка, Француска и водеће земље ЕУ. Ништа то није за Србију, као и за многе земље у ЕУ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић. (Не.)

Да ли неко жели реч?

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

На Предлог закона о грађевинским производима Посланичка група Српска радикална странка поднела је амандман којим смо предложили да се промени наслов тако да бисмо онда имали – закон о производима и условима производног процеса производа за грађевинарство. Ми смо поднели овај амандман јер сматрамо да би његовим прихватањем дошло до прецизирања наслова предложеног закона.

Од предлагача овог закона добили смо образложење да је најважнији разлог за његово доношење потреба да се општим прописом уреди стављање на тржиште грађевинских производа, што досад није било уређено. Ово је у ствари била полазна основа да Посланичка група СРС донесе амандман и предложи другачији назив овог предлога закона.

Даље је предлагач навео да „у циљу обезбеђивања стандардизације грађевинских производа и сигурности на тржишту стављањем у промет само грађевинских производа који су погодни за предвиђену употребу, односно имају карактеристике које омогућавају да објекти у које се уграђују испуњавају битне захтеве, овај закон садржи техничке и друге захтеве којима се обезбеђује заштита безбедности, живота и здравља људи, заштита животиња, биљака и животне средине, заштита потрошача и других корисника и заштита имовине свих грађана Републике Србије, као и свих инвеститора“.

Ако би предлагач узео у обзир ове наводе, Посланичка група СРС је мишљења да би требало прихватити овај наш амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна

скупштина данас радити и после 18 сати због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Доласком на власт Српске напредне странке 2013. године (мало њих се тога и сећа, верујем да се и ви не сећате, господине Арсићу) Влада Републике Србије је донела један посебан програм и формирала тим за спас грађевинарства у Србији. Зорана Михајловић тада није била министар за грађевину и велики је проблем заправо за све људе из ове струке што ми немамо посебно министарство за ову област. Што би се народски рекло, сместите све у њено министарство, па се помешају бабе и жабе, то је просто невероватно. Људи из струке, а то је уједно и део говора колеге Мирчића, који је исправан, поготово из Грађевинске коморе Србије, кажу да ће овај закон, који је услов ЕУ – у коју Србија, убеђени смо, никада неће ући – и те како да донесе проблеме малим фирмама у Србији.

Да би се постигла стандардизација грађевинских производа на начин на који то предвиђа овај закон, који није никакво епохално дело овог министарства већ преписан законски пројекат, који имају друге земље које су то раније усвојиле, у Србији ће се мале фирме наћи у изузетно тешком положају. Ево из ког разлога: за њих је потребно да имају нове инвестиције да би се прилагодиле свим тим стандардима које ова књига која се зове закон предвиђа. На крају, то није могуће за све мале произвођаче у Србији, ко зна колико их има, јер су они у старту десетковани због удара конкуренције страних компанија. Довољна је чињеница да погледате, годинама уназад, колико је фирми и људи из струке који су остали без посла у некад чувеним грађевинским предузећима покренуло неки свој мали бизнис. Не морамо да наводимо ове велике компаније у Србији које производе грађевинске материјале.

Сада имате једно предузеће које, нећу да га именујем, сарађује искључиво са Немачком, и она има те своје стандарде али та компанија их прихвата. Фирма се бави производима од челика. Ту имате преко неколико хиљада, можда преко 10.000 ставки када је у питању челик.

Али ови стандарди сада, који су стандарди ЕУ, која ће да прописује а да верификацију даје ово тело које ће да се формира, и те како ће да доведу у проблем све те мање фирме, које неће моћи да одговоре тим стандардима јер је потребно да инвестирају, а они једва одржавају текућу

производњу јер је грађевинарство у Србији у изузетно тешкој ситуацији. То је почело да се урушава доласком ДОС-а на власт и све је горе и горе. Некада сте имали, док је „Комграп“ био водећа фирма у нашој земљи, 70.000 оперативаца у грађевини, а данас они иду и траже ухлебљење негде у иностранству.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Само једна мала исправка, да не би било забуне, не због вас него због грађана Србије. Уопште нисте у праву управо за те мале произвођаче. Напротив, ствар је потпуно другачија. Овим новим законом о грађевинским производима – они се иначе зову микро правна лица – управо за та микро правна лица доћи ће до поједностављења поступка и биће много једноставније да производе и врше контролу квалитета.

А све друго заиста не бих коментарисала.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право, колегинице.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Хвала.

Овај закон је, као и сви претходни које је бранила овде министар Зорана Михајловић, изузетно лош. Узмимо пример Закона о становању, ево, прошло је скоро годину дана, није заживео, нити може да заживи, односно стварају се на терену само проблеми.

Подсетићу вас једну ствар, није највећа грешка и највећа ствар што је закон лош, још лошије је то што је министар Зорана Михајловић овде износила пре неколико дана бруталне неистине. Реплицирајући посланицима Српске радикалне странке, рекла је: „Да сте били присутни, ваш шеф и ја смо аргументима дискутовали око проблема закона“.

Ту имамо делимичну истину, а то је да је проф. др Војислав Шешељ заиста износио аргументе везано за овај закон ...

(Председавајући: Немојте, колега, да нам препричавате шта је било у току седнице, него о амандману.)

... Док је министар Зорана Михајловић изнела невероватне неистине и показала незнање елементарне надлежности државног апарата, чији је и сам део. Реч је била о рушењу викендица Томислава Николића.

Зарад јавности и управо зарад закона, треба да наведемо да Секретаријат за легализацију, који је под управом Града Београда, госпођо Михајловић, којим управља ваша Српска напредна странка, каже да чим је неко предао захтев за легализацију, законом је заштићен од рушења док ваш Секретаријат за легализацију не донесе решење супротно томе. Тако да је то питање за Горана Весића и Градску управу, а не за Општину Нови Београд, и то да ми нисмо са Шапићем хтели да рушимо нелегално изграђене викендице, јер ви и ваш Секретаријат браните викендице Томислава Николића, као и многе друге. Осим ако не желите, реците данас овде јавно, да рушимо супротно закону?

Подсетићу вас да сте ви то урадили у Херцеговачкој. А тамо где су српски радикали на власти сигурно неће дозволити да се на тај начин руши. Да бисте рушили Томине викендице, морате прво донети закључак. До тада, док не донесете закључак у Секретаријату за легализацију, немојте се брукати оваквим изјавама, јер тиме показујете, као што сам рекао, елементарно незнање и дезавуишете јавност у Србији. То вам није први пут. А управо је председник СРС Војислав Шешељ изнео све аргументе како треба да функционише једна озбиљна држава и како ћете на тај начин показати борбу против корупције и криминала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Прво, рекли сте... Ако сам добро информисана, ми смо почели пре свега да причамо о амандманима на закон о грађевинским производима. Рекли сте да је тај закон лош. Нисам имала прилике да чујем шта је конкретно лоше у том закону, али сте између осталог поменули Закон о становању, за који кажете да није заживео. Па, за вашу информацију, ако не знате, и те како је заживео: дакле, 40.169 регистрованих стамбених заједница, 825 професионалних управника, то су људи који су били у Националној служби за запошљавање и који су на тај начин обучени и добили свој посао. Просто, кад кажете, само да вам објасним.

Заиста се максимално трудим да не одговарам на неке друге ствари и коментаре које говорите а нису везани за закон, и тако ће и остати.

(Миљан Дамјановић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право, колега. Изнети су само статистички подаци о примени закона.

(Вјерица Радета: Пословник.)

По Пословнику, изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Интересантан је начин како сте замислили данас да водите расправу. Ја вас упозоравам на члан 27, да морате да водите рачуна о примени Пословника и да се то односи на све овде присутне. Очигледно вам је тактика да никоме нећете дати право на реплику, а после сваког досадашњег одговора Зоране Михајловић народним посланицима било је места реплици.

Реплика, господине Арсићу, не значи свађу, не значи вређање, значи размену аргумената. Ако министар изнесе политички став и ако министар прича о закону, износи статистичке податке о Закону о становању, онда народни посланик има право да јој каже да су то само статистички подаци, који немају везе са реалношћу; да се чуда дешавају са тим управницима по зградама, не само у Београду него у целој Србији; да је истина да су управници зграда у 90% случајева активисти СНС-а; да је истина да малтретирају станаре, да људи не знају шта ће са собом зато што су им наметнути ти и такви управници.

Дакле, ако желите на тај начин да заштитите Зорану Михајловић од народних посланика, погрешна вам је тактика. А ако се она настави тако понашати и ви јој будете помагали у томе, ми ћемо онда цео дан тражити по Пословнику. И ако вам можда падне на памет као што је било у последњем дану расправе када мени нисте дозволили реплику па сте прекинули седницу да не би било реплике, ми ћемо онда цео дан да тражимо да се она удаљи са седнице, а да Влада пошаље неког министра који ће се са уважавањем опходити према народним посланицима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, морам да вам одговорим. Члан 104, који регулише право на реплику, каже: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе наводећи његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику“. Значи, ниједан од ових услова није био испуњен. Ниједан.

(Вјерица Радета: Како ви знате?)

Колегинице Радета, као што и ви јако добро знате, а молим колегу Дамјановића да не додацује, тренутно није тема дневног реда Закон о становању.

(Народна посланица Вјерица Радета додацује.)

Ја немам никакав проблем у вези с тим. Значи, пустио сам да колега посланик спомене Закон о становању. Могао је у тој својој дискусији одмах да каже све што сте ви рекли, него је очекивао право на реплику да продужи своју дискусију.

Министар се изјаснио и дао само статистичке податке.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о вашој повреди Пословника? Молим вас, само са „да“ или „не“.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Рекла сам, Арсићу. Прати седницу. Рекла сам. Питај секретара шта сам рекла.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Настављамо даље са расправом.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Посланичка група СРС поднела је низ амандмана на Предлог закона о грађевинским производима. Амандманом који сам ја поднела на наслов Предлога закона предлажем промену наслова Предлога закона тако да гласи – Предлог закона о производима за извођење грађевинских радова.

Овим и осталим амандманима које смо поднели желели смо барем на технички начин да дорадимо закон. Међутим, став Српске радикалне странке јесте да овај закон није довољно добар због тога што га доносите по диктату ЕУ и с намером да се ускладите са стандардима и најбољом праксом ЕУ, што не мора нужно представљати и најбоље решење за нас овде у Србији. Много већи проблем од самог текста овог закона и осталих закона из исте области за нас српске радикале представља питање како ће ови закони бити спроведени у пракси.

Ми сматрамо да ресорни министар Зорана Михајловић свој посао не обавља довољно адекватно и стручно. И због саме чињенице да је она амерички човек, члан Трилатералне комисије, те неко ко америчког амбасадора позива на сопствену славу, наш је став да она не може довољно адекватно заступати интересе грађана Србије. То смо имали прилике недавно да видимо када је министар остала нема на изјаву америчког амбасадора да је Косово независна држава, а у каснијем образложењу рекла да је оћутала зато што се налазила на скупу на коме је договарана изградња ауто-пута Чачак–Крушевац а вредност тог посла износи осамсто милиона евра.

За нас из Српске радикалне странке образ грађана Србије и национални понос нема цену. Сматрамо да је много важније у свакој ситуацији реаговати и осудити оне који распарчавају територију Србије, него ћутати да би се завршио посао са фирмом која је већ дубоко компромитована и у земљама региона већ добила забрану, односно обуставу рада због бројних злоупотреба. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на вашем мишљењу. Разумем да сте ви против стандарда ЕУ пошто сте против ЕУ, то је потпуно легитиман политички став. Али Влада Републике Србије има један од својих стратешких постулата, а то је да идемо ка ЕУ, не по сваку цену, поготово када говоримо о области стандарда. Према томе, овај закон је припремљен на такав начин да свака врста усклађивања са стандардима ЕУ јесте постепена. Идемо пре свега са тим да омогућимо рад нашим грађевинским компанијама, односно да учинимо наше произвођаче грађевинских производа што конкурентнијим.

Што се других коментара тиче, ја бих само волела да ми кажете о ком амандману је реч, где сте ви то прочитали „Бехтел“, где сте прочитали све остало, просто да бих могла да вам одговорим. Радо ћу вам одговорити уколико има у било ком амандману. Ако не овде, онда ћемо на прес-конференцији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, ево сад, у 11.05 часова, по други пут вас упозоравамо да, у складу са чл. 27. и 32, наставите да водите седницу по Пословнику иначе ћемо заиста доћи у проблем даљег тока, јављаћемо се по Пословнику. Управо смо кроз дрскост и безобразлук Зоране Михајловић видели да је покушала да седницу води уместо вас.

То да ли је неки народни посланик причао о нечему што се њој не допада или што тренутно није актуелна тема, то је ваш посао, господине Арсићу, који сада председавате, а не да она држи придики народним посланицима о чему причају, да ли је то Закон о становању, да ли је нешто друго, да ли је њена манипулација и махинација, заједно са америчким амбасадором, и довођење фирме „Бехтел“, за велике паре.

Морам опет да направим дигресију, да вас подсетим да је 2004. године у Хрватској, под притиском јавности један министар морао да поднесе оставку јер је шуровао са „Бехтелом“, исто уз помоћ америчког амбасадора.

Дакле, да ли ће народни посланик, госпођица Белачић, Миљан Дамјановић или неко трећи, да говори овако или онако, то није посао Зоране Михајловић већ председавајућег Народне скупштине, што она никада неће да буде. А крајње је време и да је смените с места министра у Влади.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво да одговорим колегиници Јовановић. Пошто сте ишли на повреду Пословника, ево, да поставим једно питање –

да ли сте сигурни да треба да испуним ваш захтев и да народни посланици искључиво говоре о свом амандману? Ја сам тако разумео, а чини ми се да су и сви остали тако разумели. Значи, министар је само рекла да не може да одговори на питање које је посланик упутио зато што нема прецизно питање.

Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника? Само „да“ или „не“, молим вас.

НАТАША ЈОВАНОВИЋ: Не знам о чему да се изјасним када нисте разумели. Толико вам је било времена да разумете да је министар прекршила Пословник и да мора, по члану 116, да се понаша као остали учесници. Дакле, једна опомена, друга опомена и треће је да је удаљите са седнице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Александра Белачић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Поштовани председавајући, сви ми из Српске радикалне странке овде заступамо грађане Србије који су за нас на претходним изборима гласали. То значи да ми кроз своју дискусију износимо ставове грађана Србије. Уколико је наш став да ресорни министар не ради добро свој посао и да не треба да остане на тој функцији, онда је потпуно непотребно да ми овде причамо о тачкама, зарезима и осталим изменама које смо унели у амандмане.

Даме и господо, за разлику од одређених министара, ми из Српске радикалне странке се са политичким противницима не препуцавамо преко новина, не водимо дискусију по таблоидима, већ је ово једино место где ми можемо да изнесемо свој став о раду министара, а наш став је да министар Зорана Михајловић треба и мора што пре да буде смењена. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да се не стекне погрешан утисак, немамо ми ништа против Предлога закона о грађевинским производима, у смислу стандардизације, квалитета итд. Наше примедбе јесу зашто се то ради искључиво по налогу ЕУ. Ви нама већ годинама причате да ви не радите ништа због ЕУ, него да то радите због грађана Србије. Ево, овај предлог је доказ да то није тако.

Наша друга примедба је – зашто вам је требао овај закон да бисте водили рачуна о стандардима које морају да испуњавају одређени грађевински производи да би били употребљени у грађевини. Чули сте од посланика Српске радикалне странке да ви не „откривате топлу воду“, да

су досманлије уништиле наша грађевинска предузећа, да су врхунске фирме које су градиле по целом свету, по целој земаљској кугли распродате будућности да би се тајкуни дочепали локација на којима су касније уместо фабрика градили тржне центре, хотеле итд.

То је политика ЕУ, коју сте ви наставили. Том политиком сте дошли до тога да сте занемарили квалитет грађевинских производа па вам се три пута руши потпорни зид у Грделици. Како је то могло да се деси? Да ли вам је овај закон био потребан да уредите да се то коначно уради? И вама директор „Коридора“, не вама, него нама, целој Србији, каже – ми смо знали да ће тај потпорни зид да се сруши. Зашто сте га правили када сте знали да ће да се сруши? Или ви не водите рачуна шта кажете, мислите да када нешто тако лупите, неће се запамтити, отишло у етар и готово? Прошли пут, када је било друго рушење потпорног зида, питали смо вас зашто сте поново ангажовали тзв. стручњаке Светске банке када су вам они радили један од пројеката; па смо вас питали да ли је тачно да или они намерно нису урадили добро статистику, да би се нама ово дешавало, или они које сте ви ангажовали нису намерно хтели да раде по стандардима који су били предвиђени.

Дакле, није вам требао овај закон да бисте радили свој посао. Али ви свој посао не радите из два разлога: један је зато што га не знате, а други је зато што намерно подривате и Владу Србије и државу Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Управо нам је потребан овај закон због тога да би наши произвођачи грађевинских производа могли да изађу на страно тржиште. Са садашњим стандардима које имамо, они заиста имају проблеме и то не могу да ураде за многе грађевинске производе. Наравно, додатно, и да повећамо безбедност грађевинских производа на нашем тржишту. Уз то смо, наравно, гледали и водили рачуна да све буде постепено имајући у виду и стање али имајући у виду и циљ а то је да повећамо њихову конкурентност.

Што се тиче Грделичке клисуре, немате исправне податке. Са задовољством ћу вам дати све информације, сва документа и све податке. Дакле, све, од првог пројекта који је направљен, од имена пројектаната, инжењера који су на томе радили, ниједан из неке друге државе, осим из Србије, није радио те пројекте. Дакле, стојим на располагању ако сте заинтересовани за Грделичку клисуру, поготово за косине које помињете, јер ни ту нисте скроз у праву. Да не бих сада причала још сат времена о томе, није ни у реду, сву ћу вам документацију, без икаквих коментара, дати. А кад ви све погледате, онда ми кажите шта се по вашем мишљењу ту десило.

А за ове грађевинске производе, један од основних разлога јесте да могу наше компаније да изађу на страно тржиште. Хвала вам.

(Вјерица Радета: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Жао ми је, колегинице Радета, имате време по амандманима.

По Пословнику, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. Пословника.

Очигледно је да ћемо се данас терати овако цео дан, али добро, ми смо овде дошли да радимо и немамо никакав проблем с тим. А ви би, господине Арсићу, требало озбиљно да поведете рачуна о примени члана 27, односно о злоупотреби давања права на реплику, јер ово што ви радите више није коришћење права које имате у Пословнику већ злоупотреба права. То стварно није добро. Ево, колико је већ прошло амандмана, на исти начин се понашате.

Ви мени нисте дозволили да кроз реплику питам Зорану Михајловић зашто је, када је последњи пут овде седела, одговорила оно што сам ја рекла малопре за ангажовање стручњака из Светске банке. Данас каже да тога нема. И још бих је додатно питала ко врши надзор.

Дакле, само сам хтела да мало разјасним ово што сам ја рекла и то што је она рекла, а сада вас упозоравам да њој не смете дати реплику на ово што сам ја питала. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Знам да колегиница Михајловић не може да добије право на реплику, али исто тако знам и да није дала ниједан повод да вама омогући реплику.

(Вјерица Радета: Управо је ово што је рекла госпођа министар право за реплику. То је комуникација са министром.)

Знам ја то, и то разумем.

(Вјерица Радета: Молим вас да се изјасните у дану за гласање и да ми не објашњавате.)

Па не можете да ми одузмете то право, а још га нисте ни чули.

(Вјерица Радета: Како год да ми објасните.)

А како год да је? У реду.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, поднео сам амандман на наслов Предлога закона о грађевинским производима. Суштина овог закона, како се каже, огледа се у потреби да се производња и услуге из ове области прилагоде захтевима нових прописа који су усаглашени са стандардима и прописима ЕУ. Ако је то једини циљ доношења овог закона, а изгледа да јесте, онда боље да га нисмо ни доносили. Овај закон намеће додатне трошкове нашој грађевинској оперативи, које она неће моћи да поднесе и да се избори са конкуренцијом.

Закон предвиђа додатне трошкове за обуку особља за примену стандарда, прописа, набавку нове опреме и слично. Морамо бити свесни да се наша грађевинска оператива ионако налази у тешком стању, а како ће бити с овим додатним наметима, можемо само претпоставити.

С друге стране, сећамо се времена када смо се поносили нашом грађевинском оперативом и када су наши неимари радили, градили и били признати и познати широм света. Прво је досовска власт кренула у уништавање наше грађевинске оперативе, а ова власт је наставила истим путем. Усвајање овог закона представља закуцавање последњег ексера у посмртни ковчег наше грађевинарске оперативе. Зато би било најбоље да се овај закон повуче из процедуре. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Обрадовићу, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани представници надлежног министарства, колеге народни посланици, поштовани грађани, помаже Бог свима.

Српски покрет Двери је предао низ предлога амандмана којима смо желели да побољшамо предвиђену верзију закона, а суштински смо већ од наслова желели да укажемо шта је овде, по нама, питање свих питања, тако да сам ја дао предлог да се овај наслов Предлога закона мења и гласи – Закон о грађевинским производима и спречавању урбанистичког хаоса и дивље градње у грађевинарству. Дакле, суштина читаве приче јесте у томе да ли ћемо коначно да се супротставимо дивљој градњи и урбанистичком хаосу, или нећемо. Све друго су празне приче, изговори и избегавање одговора на ово суштинско питање.

Има ли у Србији дивље градње? Да, има је у неограниченим количинама. Да ли је било ко ко је симбол дивље градње у Србији дошао под удар закона и да ли му је срушена та дивља градња или не? Наравно да му није срушена, да су сви заштићени и да сви даље настављају да дивље граде по Србији.

Био сам веома конкретан када сам у начелној расправи, а и сада ћу поновити, говорио о урбанистичком хаосу и дивљој градњи у Србији, али нисам добио одговор надлежног министра ни на једно од својих питања. То заиста говори о једном непоштовању институције народног посланика, који вам поставља веома конкретна и директна питања.

Ко је заштитио Муамера Зукорлића и Исламску заједницу да може да гради како год хоће у Новом Пазару, противно закону? Да ли је довољно то што Муамер Зукорлић подржава владајућу коалицију па да он може дивље да гради? Пазите, то је врло конкретно питање, госпођо министре. Да или не? Да ли он може дивље да гради зато што је ваш коалициони партнер?

Друго питање, да ли на врху Копаоника може да постоји онакав симбол дивље градње, а да ни суд, ни полиција ни локална самоуправа не смеју да га сруше? Ко стоји иза оног симбола дивље градње на врху Копаоника, да ли СНС, да ли криминалци блиски СНС-у, неки контроверзни бизнисмени, ко? И ко их штити? Дакле, врло конкретно питање.

Теткин зид, народног посланика Марка Парезановића у Чачку, који је изграђен противно грађевинској дозволи, који је требало да буде срушен, а није – ко је то заштитио и ко има привилегију зато што је тетка народног посланика да њему нешто може да се гради дивље, а да неко други нема ту привилегију коју има тетка народног посланика? Врло конкретно питање.

Да ли је неко из Српске напредне странке стајао иза заштите свих ових нелегалних и дивљих градњи? Није? Јесте?

Да не наводим остале примере, има их пуно, од потпорног зида на ауто-путу до вијадукта око Чачка који касни већ два или три месеца. Неко је ваљда за то одговоран. Значи, ако су три потпорна стуба на том вијадукту урушена, ако три месеца касне ти радови, где је стручни надзор, где је инспекцијски надзор? Где је Министарство? Где је уопште онај ко је одговоран да неке ствари функционишу у Србији?

Дакле, то је поента, зато што је у назив и у суштину овога и свих ових закона, и Закона о планирању и изградњи и Закона о озакоњењу објекта, морало да уђе оно што је суштина, а то је – како зауставити урбанистички хаос и како зауставити дивљу градњу. Ту сада долазимо до поенте читаве приче: како је могућа дивља градња? Да ли ви овим законима које непрестано доносите само озакоњујете досадашњу дивљу градњу јер нисте били спремни да је срушите и спроводите досадашње законе? Ко је досад штитио кривично дело дивље градње? Ко га је штитио? Ко је омогућио кривично дело дивље градње, ко је направио урбанистички хаос у читавој Србији? Неко ко је био на власти, не може неко други.

Пазите, оне људе који чине комисије за планове, госпођо министре, бира локална самоуправа, нека владајућа већина, значи СНС. Оне људе који су на челу градских и општинских управа за урбанизам бира нека владајућа већина, значи СНС. Грађевински инспектори, затим они који треба да асистирају грађевинском инспектору да би се срушио нелегалан објекат, а то су суд, полиција, локална самоуправа, они не раде свој посао.

Хајде да видимо коначно, нисте одговорили на питање свих питања, ко није срушио дивљу градњу деценијама уназад? Ко штити дивљу градњу деценијама уназад? Да ли грађевински инспектор? Хајде да решимо проблем грађевинског инспектора који је корумпиран. Или је можда грађевински инспектор урадио свој део посла, дао налог да се сруши нелегални објекат, али га је онда зауставио суд, значи корумпирани судија, па га је онда зауставила полиција, значи корумпирана полиција; или га је зауставио градоначелник, односно председник општине, који није дао асистенцију тиме што је требало да распише јавну набавку и ангажује фирму која ће срушити нелегални објекат? Значи, неко је зауставио налог грађевинског инспектора да се сруши дивља градња. А ко? Корумпирани судија, корумпирани полицајац или корумпирани градоначелник из редова СНС-а који није дао асистенцију?

Ево, ви знате читав случај дивље градње на Копаонику. Ко није дао асистенцију да се сруши тај објекат на Копаонику? Ко? Суд, полиција, локална самоуправа? Али неко то штити, неко стоји иза урбанистичког хаоса и дивље градње у Србији, а непрестано се покушава новим и новим законским решењима озакоњити претходна дивља градња.

Не видим зашто је био проблем да се прихвати један овакав амандман. Он само жели да укаже на суштину, да нама треба закон који ће решити урбанистички хаос и зауставити дивљу градњу.

На крају желим да поентирам са следећих неколико констатација. Да ли свим овим што радимо избегавајући да станемо на пут дивљој градњи ми заправо озакоњујемо кривична дела дивље градње која су учињена у претходном периоду? Колико је ненаплаћених доприноса за грађевинско земљиште у Србији? Колико је неиздатих употребних дозвола, а објекти функционишу? Колико је непоштовање струке из тих комисија за планове или из управа за урбанизам када су људи нешто рекли, а ради се противно ономе што су они стручно рекли? Колико је ненаплаћеног пореза на имовину? Колико је криминала и корупције иза дивље градње и урбанистичког хаоса у Србији?

Ја бих волео, госпођо министре, пошто сте ви тако велики борац против криминала и корупције, као комплетна Српска напредна странка, да ми наведете један објекат који сте ви срушили као симбол једног безобразлука, бахате дивље градње, осионог понашања инвеститора.

Ево, наведите ми један објекат. Где сте ударили на неког градоначелника, попут градоначелника Чачка, који гради спрат више него што му је дала грађевинска дозвола? Да ли сте га можда позвали призивању закона? Наравно да нисте, зато што је из редова ваше Српске напредне странке. Значи, ако је из Српске напредне странке, онда може да зида спрат више него што му дозвољава грађевинска дозвола, може да уништи најстарији биоскоп у граду, све може ако је члан СНС-а. За њега не важе грађевинске дозволе, употребне дозволе, грађевинске инспекције, јер њега, веровали или не, конкретно у Чачку, на објекту чији је инвеститор градоначелник Чачка контролише грађевински инспектор који је члан СНС-а. Да ли може бити смешнија прича од те приче? Значи, градоначелник, инвеститор, члан председништва Српске напредне странке, зида један спрат више од грађевинске дозволе, и то сви знају, сви виде, голим оком се види. А грађевински инспектор, који треба да контролише примену закона, члан је СНС-а и, наравно, не пада му на памет да спроводи закон већ штити свог партијског друга из Српске напредне странке.

Е, то се зове криминал, корупција, дивља градња, урбанистички хаос и све оно што ја вама предлажем да ви овим законом коначно уредите. Али ви нећете. Ви нећете зато што не смете да ударите на тајкуне и криминалце блиске Српској напредној странци који стоје иза дивље градње и урбанистичког хаоса у Србији.

Не мора да буде само СНС, хајде да ударимо на све њих, хајде да видимо ко су они. Можда припадају и неким другим странкама, можда подмићују локалне функционере, можда се баве ко зна каквим другим радњама, невезано за то да ли су чланови СНС-а или нису. Хајмо да ударимо у свакога ко мисли да у Србији може да се не поштује закон. Хајде коначно да донесемо један такав закон који ће да уведе ред у урбанистички хаос и да заустави дивљу градњу.

Хајде да то тестирамо у пракси, ево, овде у Београду, где сада, када централизујете грађевинске инспекције и друге инспекцијске надзоре, сви морају да се јаве Горану Весићу да би било шта зидали у Београду. Хајде, прва зграда која буде изграђена у Београду, да је срушите у директном преносу на свим телевизијама са националном фреквенцијом. А ми ћемо као Посланичка група Српског покрета Двери да дођемо и подржимо ту вашу активност и, ако треба, да пружимо пуну подршку и суду и полицији и градској локалној самоуправи.

Али немојте да селективно рушите само нешто за пример, што не припада, рецимо, челницима СНС-а, него хајдемо редом. Без обзира на то да ли је СНС или неко други, ако нелегално гради – уживо, у директном преносу, рушимо његов нелегални објекат, вишеспратницу у центру

Београда за пример, да то више никоме не падне на памет. А плус кривично дело које проистиче и које би требало такође да буде процесуирано.

Дакле, не можете убедити Србију да се ишта мења тиме што за шест година власти СНС-а нисте срушили ни један једини нелегални објекат дивље градње у читавој Србији, а посебно симбол дивље градње на Копаонику. Па ко да вам верује, госпођо министарка? Па, људи вам се смеју, не смете да пошаљете полицију да сруши један објекат иза кога стоје бахати криминалци и контроверзни бизнисмени из Српске напредне странке. Па ко да вам верује било шта што пишете у овим законима ако не смете да срушите један нелегални објекат дивље градње у Србији? Ко да вам верује?

Ко да вам верује било шта, да је ваша намера добра, да сте у ове законе можда ставили неке добре ствари? Нико вам више ништа не верује. Имали сте шест година да се покажете и нисте спремни да се супротставите ниједном бахатом инвеститору који, практично, чини кривично дело дивље градње и који оставља буџет локалне самоуправе на штети јер нема доприноса за грађевинско земљиште и нема пореза на имовину.

Дакле, одговорите једном на конкретна питања – да ли заправо власт Српске напредне странке стоји иза дивље градње и урбанистичког хаоса у Србији? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 107, достојанство Народне скупштине. Имали смо прилику да чујемо низ неистина и увреда од најбољег пријатеља некрунисаног краља дивље градње у Србији Милана Стаматовића, његовог коалиционог партнера и човека чији је предизборни слоган на прошлим изборима био „Да ови оду, а да се они не врате“. Да ови оду, претпостављам да мисли на нас, али да се они не врате – ко да се не врати? Ћилас и њихова тајкунска екипа, који су... Када би се израчунало шта су градили, добићете да су више вредности уграђивали у пројекте него што су изградили.

Лепо нека оде на Мост на Ади, стане на тај мост и нека се замисли зашто је тај мост плаћен цифром за коју су се могла направити још два моста. Ту нека размисли о својим пајтосима који су опустошили ову земљу. Нека оде на Златибор, где им је седиште те њихове нове коалиције, и нека погледа гондолу која лежи по Златибору и труне, која је набављена само на основу идејног решења, без пројекта, без решених имовинскоправних односа. Такав прича о дивљој градњи? Бојим се да му

његов коалициони партнер и најбољи пријатељ не замери што износи све ове ствари.

Дакле, када каже „Да ови оду, а да се ови не врате“, ко да се не врати? Драган Ђилас, Јеремић и остала клапа? Он више не зна шта прича. Ми нигде нећемо отићи, они се неће вратити, а претходни господин, он не зна ионако да ли је дошао или је пошао. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 106, који каже да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес, а и ви сте сведок да претходни говорник то није чинио.

Међутим, лако је претходном говорнику да показује потпуну неодговорност у ономе што износи и што заступа, јер, знате, он нема обавезу ни према свом чланству ни према бирачима. Зашто? Зато што их нема. Али има једну обавезу, има обавезу према Драгану Ђиласу. Он је данас нама овде ишчитао све оно што је њему Ђилас написао и дао у задатак да он данас овде нама ишчита, притом да изнесе гомилу неистина, гомилу увреда, гомилу лажи, али то је ионако нешто што њега карактерише.

Међутим, ја бих желео вама да кажем а ви њему да пренесете, да он пита свог шефа и свог коалиционог партнера Драгана Ђиласа зашто никада није дао одговор на постављена питања поводом силних афера. Првенствено мислим на афере у Граду Београду, мислим на аферу око набавке трамваја, мислим на аферу реконструкције Булевара краља Александра, мислим на афере када је реч о подземним контејнерима и, на крају крајева, као што је уважени колега Јањушевић рекао, на аферу што се тиче Моста на Ади.

Зарад грађана, јер припадам странци која одговорно приступа бављењу политиком, морам да изнесем само неколико чињеница када је реч о стању у Београду. Дакле, никада се у Београду није више градило. У овом тренутку је 1.450 актуелних градилишта у Београду. Само у овој години Град Београд је издао грађевинских дозвола за укупно 750.000 квадрата, а локацијских услова за више од милион квадрата. Е, то су чињенице и тим чињеница ћемо ми њих победити, победити њихове лажи и увреде. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Марковићу, нисам успео никако да похватам тај члан 106. са набавком трамваја или контејнерима, тако да не могу да вам дам одговор.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Право на реплику, народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.
Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Занимљиво је чути оне који су сада у савезу са тајкунима који су дивље градили како се овде брину за урбанизам, урбанистички хаос, криминал, корупцију.

Али могу да разумем нервозу координатора, координатор је вероватно нервозан јер је пропустио да окупи довољно људи. Знате, у Нишу се пре неколико дана окупио Савез за Србију; они су тако и у мом граду почели са лажима, са лажима о забрани некакве трибине, са лажима о томе како су поднели захтев да у згради Симфонијског оркестра одрже трибину... А ја ћу вам сада показати колико је њих било: ево, не знам да ли се ово добро види, ово је скуп људи који су дошли да подрже Савез за Србију. Ја мислим да на сваку просечну свадбу у нашој земљи дође више људи него што их је дошло да подржи Савез за Србију.

Дакле, ту је, ево, у првом реду и Лутовац. Не знам да ли је био Ђилас, али за Вука Јеремића знам да је био. Координатор, који се овде буса у груди како нема никакав медијски простор... Сада му, забога, СНС и челници Града Ниша не дозвољавају да се окупе у сали Симфонијског оркестра. Да ли ви знате колико прима сала Симфонијског оркестра у Нишу? Прима 250 људи. Овде има стотинак људи. Ето колико људи је скупио Савез за Србију у Нишу.

Наравно, они су се касније прошетали Улицом победе, ваљда да би то било симболично, и позвали на почетак краја Српске напредне странке, који ће кренути из Ниша. Ништа за њих из Ниша неће кренути; они само могу да крену из Ниша у неки други град, да видимо да ли ће се окупити више од сто људи. А оно што ће се у Нишу десити на следећим изборима само може да буде победа Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Неколико ствари. Прво, почећу од амандмана. Само да знају грађани Србије да су Двери и господин Обрадовић тражили да се промени наслов закона и рекли да закон треба да се зове овако – закон о грађевинским производима и спречавању урбанистичког хаоса и дивље градње у грађевинарству. Што би једна од посланица Српске радикалне странке рекла, бабе и жабе. Дакле, то је оно што су тражиле Двери да се мења у наслову овог закона...

(Вјерица Радета: Повреда Пословника.)

... А ја бих хтела да вам кажем неколико ствари пошто сте искористили тај наслов и питали неке други ствари.

Рекла сам то позитивно, нисам рекла ништа негативно.

Дакле, овако: прво, моје питање одмах за вас – да ли сте ви подигли кривичну пријаву против вашег компањона, господина Стаматовића, горе у Чајетини и на Златибору? Да ли сте подигли кривичну пријаву за све оне нелегалне објекте за које је човек давао одобрење и све оне ствари које је урадио противзаконито? Могу вам рећи, Министарство грађевине јесте. Али ви, који се тако силно борите против те нелегалне градње, јесте ли то урадили, пошто заједно радите и хоћете грађанима да представите како сте јако поштени, одлично радите и бринете о томе да нема нелегалне градње? То је прво питање.

Друго питање – јесте ли подигли кривичну пријаву против такође ваших партнера или коалиционих партнера Јеремића и Ђиласа? Имали бисте толико материјала уколико заиста овде пред грађанима желите да причате како се борите против нелегалне градње, криминала, корупције итд. Па пођите прво од сопствених редова, пођите од себе, пођите од своје породице. Можда ви одлично знате како се гради нелегално.

Ми са ове стране, ако тако могу да кажем, Влада Републике Србије, СНС, ми се управо боримо против нелегалне градње. То што су нам они оставили ми покушавамо законима које доносимо, дакле на законит начин, системски начин, да решимо питање нелегалне градње.

Према томе, када будете прво подигли кривичне пријаве против свих тих људи који с вама заједно раде, онда заиста човек може да вас слуша с дужном пажњом. Овако, ја заиста не видим шта ми треба да чујемо ново од вас, што има уопште смисла и везе с овим што се тиче самог закона.

(Председавајући: Приводите крају, молим вас.)

Само још једна ствар. Говорили сте о наплати, приходима итд. Приходи од спровођења Закона о озакоњењу износе 3,9 милијарди динара, од чега је 2,7 у локалним самоуправама, само за локалну комуналну инфраструктуру.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Вјерица Радета: Реплика.)

Колегинице Радета, немате право на реплику.

(Вјерица Радета: Имам, чућете.)

Немате право.

(Вјерица Радета: Онда по Пословнику, члан 27.)

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Арсићу, ви сте се изгледа баш заклели да данас не дајете реплику, а имала сам право на реплику зато што је министар Михајловић обраћајући се посланику Двери поменула нешто што је рекао, рекла посланик Српске радикалне странке. Не знам кад и не знам ко, али није ни важно.

Српске радикале с овим љотићевцима ни у једној комбинацији нико не сме да доводи у везу, чак ни кад је у питању овај закон, односно више је говорио о Закону о озакоњењу. Ми се залажемо, и то смо стално говорили, да Министарство и надлежне локалне самоуправе нађу могућност да се максималан број изграђених објеката без грађевинске дозволе озакони. Ми се залажемо за минимум рушења, само тамо где баш, баш мора. А он је малопре рекао да се они залажу за рушење. Јер он је стално питао – колико сте срушили, колико сте срушили. А ми питамо – колико сте легализовали, колико сте легализовали. И то је таква разлика да никако не смете да нас доводите у везу.

Једино где ми имамо озбиљну примедбу на то што нисте рушили јесте то да министар не може да каже да се она и Српска напредна странка залажу да све буде легално докле год се не сруше виле Томислава Николића у заштићеној зони на Сави. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли смем сада да одговорим или не?

(Вјерица Радета: Сад смеш.)

Смем? Ево, добио сам дозволу колегинице Радете.

Не видим ништа лоше у томе што је колегиница Михајловић цитирала једног...

(Вјерица Радета: Јеси ли видео основ да реплицирам?)

Нисте имали основ за реплику. То што ви имате договор са госпођом Михајловић да дајете право на реплику једна другој, то неће проћи данас. Код мене тај договор неће проћи.

(Вјерица Радета: Сад морам по Пословнику.)

Не можете два пута по Пословнику.

(Вјерица Радета: Како не могу?)

Не могу два пута да прекршим Пословник. Можете само да се изјасните.

(Вјерица Радета: Могу.)

Не могу два пута док дајем одговор.

(Вјерица Радета: Може, може. Члан 107...)

Не, ја сам вама давао одговор. Ви можете само да се изјасните да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника, или не. Изволите. Само „да“ или „не“.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја желим да поново говорим по Пословнику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не можете, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: По члану 107.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не можете, нисам могао да га прекршим.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Сачекајте да вам ја покажем да јесте.

Шта вам је данас, Арсићу? Ви знате унапред шта ја хоћу да кажем?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мени није ништа, колегинице Радета. Молим вас, како сам могао да прекршим Пословник док сам вама одговарао? То је немогуће.

(Вјерица Радета: То је могуће.)

Жао ми је, није могуће.

Право на реплику, народни посланик Бошко Обрадовић.

(Вјерица Радета: Пословник, Пословник, Пословник.)

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Заиста морам да подсетим госпођу министра да поново није одговорила ни на једно моје питање, да и даље није спремна да крене у обрачун са нелегалном градњом и урбанистичким хаосом, да на низ наведених конкретних примера дивље градње она ћути зато што добро зна да иза њих стоје представници Српске напредне странке.

А ево и конкретног примера. Мени је драго што је поменут пример Златибора и господина Милана Стаматовића, па, ево, објасните ми како гондола од девет километара на Златибору може да кошта 13.000.000, а ова ваша, СНС-овска, београдска гондола од једног километара, километра, кошта 15.000.000. Ево, објасните грађанима како девет пута дужа гондола на Златибору кошта исто као ова ваша напредњачка, београдска гондола; односно, кошта мање него ова ваша девет пута краћа, београдска, напредњачка гондола. Дакле, колико је ту дивље градње, колико је ту криминала и корупције? Је л' то опет нека нова афера „Јелка“, опет нека нова афера београдске расвете или нечег сличног, где челници Српске напредне странке перу паре, да тако кажем, и усмеравају их у ...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, „шта би било кад би било“, то је један део приче, али ви не престајете о томе. Изнесите неаргументоване оптужбе на рачун руководства Града Београда. Ништа, још увек ниједна одредба закона није прекршена, јер догађај о коме причате се још није десио. Не можете онда да називате људе лоповима кад ниједна радња која би имала смисла још није учињена.

Затражите поново реч.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ја постављам питање да ли може златиборска гондола од девет километара да буде јефтинија од београдске гондоле од једног километара. Дакле, девет пута краћа, београдска гондола је скупља од златиборске. То је врло конкретно питање за надлежног министра.

Што се тиче Савеза за Србију, мислим да смо ми веома поштено у програмској платформи у тридесет тачака, за коју нико у Србији не може ништа да чује јер је таква блокада медија да ниједан лидер опозиције више од шест месеци није гостовао ни у једној политичкој емисији ни на једној

телевизији са националном фреквенцијом... Како да људи чују уопште за Савез за Србију и за нашу програмску платформу у тридесет тачака? А тамо јасно пише – испитивање порекла имовине свих носилаца јавних функција од 1990. године до данас, рачунајући и лидере Савеза. Наша имовина нека прво буде испитана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 107, достојанство. Заиста, претходни говорник, чији је нови политички слоган да председницу Владе силујемо а премијера вешамо, овде се поштено излупетао, да заиста не знам одакле да кренем.

Пазите, упоређује златиборску и београдску гондолу. То је као да ја питам потпредседницу и министарку како је скупљи километар ауто-пута од девет километара неког локалног пута? То није исто. Златиборска гондола... Французи и они људи који се разумеју у ту област и експерти се смеју концепцији те гондоле која треба да превози људе највећим делом преко ливаде. То је смешна концепција. Али ми немамо ништа против те гондоле, немамо ми против градње гондоле, ми имамо против уградње у ту гондолу. Та златиборска гондола је набављена новцем грађана, без пројекта и без решених имовинскоправних односа.

Београдска гондола, то је друга проблематика, другачија конструкција, пролази ваљда кроз неке делове града, ваљда то другачије изгледа. Није то кромпир, кило кромпира овде, два кила кромпира онде. Ово је класично – бабе и жабе. Ово је класично у складу с оном његовом политиком где Вуков рад назива „вуковштином“, Доситејев „доситејевштином“, где каже да је решење за излаз из економске кризе додатно штампање новца. Ништа није одмакао и ново научио. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Пре свега, због грађана Србије, да се зна тачно шта је то, каква је то гондола на Златибору, као што је рекао и посланик СНС-а, вратићу се на ту гондолу, али мало о гондоли на Калемегдану којом се премошћава река. Дакле, засад је издата само информација о локацији. Тек кад се заврше сви пројекти, онда ћемо тачно да знамо и вредност и начин и како ће се радити. Тако се ради када је уређен систем.

А овако како се ради на Златибору и како ради ваш колега, или да га не назовем неким другим именом, тако се не ради гондола на Златибору. Подигнута је кривична пријава због тога. Да ли ви знате да су они

набавили комплетну опрему, ставили је на ливаду годину дана, да нису имали ни једну једину информацију, ни једну једину дозволу. Све што су кренули да раде са том гондолом...

И да је само та гондола на Златибору, него још милион ствари. Урушавају им се темељи, падају им кровови. Дакле, општи хаос је на Златибору због тога што је тај исти Стаматовић, ваш пајтос, човек са којим радите и покушавате наводно да промените Србију набоље, направио читав урбанистички и грађевински хаос на Златибору. Зато има подигнуту кривичну пријаву, и то у Тужилаштву за организовани криминал. Тако се ваши људи баве грађевинарством.

А онако како треба да се бавимо грађевинарством јесте управо ова гондола на Калемегдану, и још много других објеката који се граде на територији Београда и Србије. Један колега је рекао колико имамо градилишта у Београду. На територији Србије – 36.000, са грађевинским дозволама. Дакле, тако се ради у Србији.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Обрадовићу.

По Пословнику, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Арсићу, јављам се на основу члана 32, као потпредседник Народне скупштине, да вас информишем да сам ја врло концентрисана, наспавана, одморна, спремна за данашњу расправу, а вама изгледа тога данас помало фали, па сам хтела да вам предложим, неће се Маја Гојковић љутити, да ми дозволите да ја водим данашњу седницу, да се заиста коначно ускладимо с Пословником.

Мало пре сте хтели да се нашалите када сте рекли да Зорана Михајловић и ја једна другој намештамо реплике. Немојте то ни кроз шалу, молим вас, постоји једна дијаметрална разлика између нас две, и да ни о једној другој не говоримо – она је НАТО лобиста, ја сам русофил. Да ништа више не помињемо, то је довољно да нас ни у једном контексту не везујете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић, право на реплику.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Пре свега, морам да кажем да сам мислила да људи који раде у библиотеци знају да се не каже „урбанистичким хаосем“, нити се каже „дужини од једног километара“. Али очигледно не мора да значи да када се неко представља као књижевник зна правилно да говори.

Видим да координатор воли кад се прича о Златибору, али исто тако морам да подсетим и на моје претходно излагање да координатор, изгледа, није баш задовољан кад се прича о Нишу.

Ја ћу сад у име свих грађана који су гласали за СНС да кажем, да координатор запамти добро, да Нишу више није потребна политика коју је имао до 2012. године – и урбанистички хаос, и хаос у јавним предузећима, затварање фабрика, без иједног новог радног места, то Нишу више није потребно. Та политика коју пропагира Савез за Србију долазећи на тргове у наш град, та политика нашем граду више није потребна.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Обрадовићу.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ја сам и пре неки дан рекао да кад год покушате у Србији да уведете ред од 2012. године до данас, јаве се, почну да скачу, рипају, да гракћу, урлају, вичу све најгоре о Српској напредној странци, Александру Вучићу, министрима у Влади, да смо овакви, да смо онакви, да смо корумпирани, да смо лопови. Заправо, као да стоје све време испред огледала – гледају у себе и говоре себи о ономе што сами јесу.

Како можете да говорите о дивљој градњи за време СНС-а, а у коалицији су с оним људима који су подстицали ту дивљу градњу, подстицали богаћење на дивље, на црно, сиву економију, све најгоре у овом друштву. Тако је то изгледало од 2000. године, јер Србија је губила између седамдесет и осамдесет милиона евра на годишњем нивоу управо због дивље градње. Ако то помножите са дванаест година хаоса, безвлашћа и ужаса у Србији који су произвели припадници Демократске странке у овом сада савезаном, жутом, тајкунском, распалом, пропалом предузећу, то вам изађе на око деветсто милиона евра грађана Србије који су бачени и проћердани. Наравно, завршили су у џеповима тајкуна и политичара у том садашњем савезу за давање и силовање. То ће да утврде надлежни органи, колико је ко појединачно од њих узео новца од грађана Србије.

Као што је мој колега Марковић рекао, од 2017. године до данас издато је дозвола за зидање преко 1.020.000 квадрата, а 2012. године је било само 242.000, па видите која је то разлика када имате путем дозволе и без дозвола, па да видимо ко како ради и чија је власт корумпирана.

Из Града Београда и од градског менаџера Горана Весића и људи који воде Град стигла је иницијатива да се нешто мења и да станемо на пут дивљој градњи. Српска напредна странка то снажно подржава и ми ћемо такве појаве да подржимо. Оне који нелегално граде, дрзну се да нелегално граде и тиме оставе наше грађане без вртића, без болница, без уређених тоалета у школама, такве људе да кажњавамо, санкционишемо, и то раде инспекције. Ево, министарка то може... Инспекције то раде, затварају се

таква градилишта. Али ви то не видите, правите се блесави кад инспекције пођу Београдом и другим градовима и ставе траке око тога и затворе.

Дакле, ми ћемо да наставимо да уводимо ред у Србији. Ви се нервирајте колико год хоћете, јер ту нема простора за ваше тајкуне и ваше пријатеље да наставе на дивље да стичу велике своте новца. Није ни чудо како они толико знају о корупцији, о криминалу, јер су сами такав корумпирани и криминални систем изграђивали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате право, колега Обрадовићу.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Похвалила бих искреност министра Зоране Михајловић с којом нам се обратила када смо почели расправу. Наиме, она је сама признала да су ово питање грађевинских производа решиле све државе у окружењу, а да је хаос код нас трајао, ево, досад. Међутим, заборавила је да каже ко је одговоран што се, барем за ових шест година владавине Српске напредне странке, нико није удостојио да уведе ред у ову област.

Такође, нисмо могли да приметимо никакав озбиљан план државе да се подрже домаћи произвођачи и да тај извоз о којем се говорило заиста буде синхронизован, подржан од стране ове државе. Мени је посебно одувек сметало што су домаће грађевинске фирме у подређеном положају, што знамо добро да су најчешће подизвођачи, а референце за добро извршене послове користе стране фирме, а врло добро знамо колико су референце важне за добијање великих тендера.

На крају, оно што је за мене лично и за Српски покрет и грађане који нас подржавају најважније, министар је спремна на компромисе када су у питању велики грађевински послови и велике инвестиције. Ми смо недавно имали прилику да чујемо да није упозорила амбасадора Кајла Скота када је рекао да Косово и Метохија није део Србије, већ је то суверена држава. Могли смо да се уверимо да је она продала Косово...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Колегинице, изричем вам опомену.

Да, да, и треба да ми тапшете. На такве речи само овакву реакцију можете да очекујете, она је нормална, она је, нажалост, изнуђена, али ово је високи дом и нико у овој сали не заслужује да се тако разговара с њим и да му се дају такве квалификације, а поготово не потпредседник Владе.

Идемо даље.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући, мада сам непријатно изненађен непринципијелношћу коју сте сада показали. Посланица Двери није била једина особа која је рекла то што је рекла, мислим госпођи министарки.

Но, да се ја вратим на свој амандман – закон о грађевинским производима и изградњи грађевинских објеката. Можда ћу ризиковати да и ја доживим, као колега Обрадовић, да ми министар каже да сам помешао бабе и жабе, што иначе мислим да једној дами не пристоји. Али, видите, ја имам право да сматрам да грађевински производи треба да се користе за изградњу грађевинских објеката и мени је ово логично. Мислим да је овај назив потпунији од оног који сте ви предложили. Наравно, он има огромну ману што га не предлаже власт, па ће сигурно бити одбачен.

Но, нов је закон и, када сам размишљао о његовом имену, ја сам читао ово што сам добио у материјалу где каже – разлози за доношење прописа. Таман сам се ја ту, госпођо министар, одушевио првом реченицом, првим разлогом, па сам се дебело разочарао другим. У првом разлогу каже: „Најважнији разлог за доношење Предлога закона о грађевинским производима“, чије бих име ја иначе променио, „јесте потреба да се општим прописом уреди стављање на тржиште грађевинских производа, што до сада није било уређено“. То је логично и исправно. Али у другом каже – други битан разлог је испуњавање обавезе усклађивања са прописима Европске уније.

Не морамо, госпођо министар, стално да добијамо неке, мање или више, с једне или друге стране, еуфоричне изливе када видимо нешто што је у вези с Европском унијом. Знате, и Шпанија је члан Европске уније; „Азви“, који је радио први ЛОТ у Грделичкој клисури, припада Шпанији, шпанска фирма, члан ЕУ, и ваљда се придржавао тих закона, па се десило то што се десило. Не мора нужно да је оно што је из ЕУ добро. Зато сам сматрао да треба променити име овом закону. Да не трошим много времена, причаћу и по следећим амандманима о сличним стварима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

По амандману, Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, заиста, ем сте преузели место председавајућег, ем сте одмах кренули са опоменама, ем сте прекинули колегиницу народног посланика Марију Јањушевић усред реченице, ем сте јој изrekli опомену а да није завршила реченицу, тако да не знам зашто сте јој изrekli опомену.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Могли сте да тражите повреду Пословника, ја бих вам образложио, а образложићу вам после вашег излагања.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Одлично, ја сад вас овде, у оквиру свог времена, питам – да ли је овде већ данима од стране више народних посланика постављено питање, па и из редова владајуће већине, зашто је министар Зорана Михајловић прећутала обраћање америчког амбасадора, који је негирао државност Србије на Косову и Метохији? Да ли смо то сви поставили као питање министарки? Да, јесмо. Да ли је било ко други добио опомену, изузев Марије Јањушевић, због постављеног питања?

(Председавајући: Ја вас само молим, наставите по амандману.)

Управо је то по амандману, то је и била поента онога што нисте дозволили колегиници Јањушевић да пита. Дакле, идеја је била да се у конкретном грађевинском подухвату, односно у реализацији одређеног ауто-пута прави компромис са америчким амбасадором, који признаје независно Косово. Шта је то, да ли је то трговина? То вас је питала колегиница Јањушевић. Зашто дајете опомену за то? То питамо министарку.

Да ли то значи – да бисмо добили америчке паре и да би они добили посао да раде одређени ауто-пут у Србији, ми треба да се одрекнемо Косова и Метохије и да ћутимо пред америчким амбасадором када он негира државност Србије на Косову и Метохији? То је министарка изјавила, нисмо ми измислили. Она тврди да је тај компромис исправан и да зарад америчких пара и америчког, не знам каквог, учешћа у прављењу одређеног ауто-пута у Србији ми треба да прећутимо америчком амбасадору, у нашој кући, када нас вређа и доводи у питање територијални интегритет и суверенитет Србије. Дакле, ви имате министра који је спреман на ту врсту компромиса, и да се одрекне Косова и Метохије зарад трговине са америчким амбасадором.

То није за опомену, то сви тврдимо; то ви из владајуће већине тврдите и такође критикујете сопственог министра због тога. А ја сам то чуо од Александра Вулина, што њега нисте опоменули када је критиковао Зорану Михајловић? Немојте онда опомињати ни нас из опозиције.

Што се тиче конкретне тематике, а и ово је било веома у вези са темом, мислим да смо указали на веома једноставну ствар, за коју и даље не можемо да добијемо никакав одговор од надлежног министра. Шта вас је спречавало шест година колико је СНС на власти? У реду, пре 2012. године, када је неко други био на власти, била је нека дивља градња, зашто је ви нисте срушили када сте дошли на власт? Зашто је нисте срушили, госпођо министарка? Значи, претходни режим је имао дивљу градњу, било где у Србији, што је нисте срушили? Мислим да имам образложење. Или

сте ви у дилу са тим инвеститорима из бившег режима па сте им опростили дивљу градњу... А тек је друго питање где је дивља градња за време шест година ваше власти. Хоћете да кажете да је нема? Реците јавно да је нема. Ево, изађите, будите поштени и реците – за време власти Српске напредне странке у Србији нема дивље градње. Има ли или нема? Ако је има, што је нисте срушили? За шест година, ко да вам више верује? Ко да вам било шта верује?

Све што сте икада говорили заправо је била највећа предизборна лаж. Па ви сте причали да ћете смањити цену струје... Јесте ли је смањили када сте дошли на власт? Наравно да нисте. Све што сте обећавали грађанима Србије, слагали сте. То вас питам, зашто не одговорите на врло једноставно питање? Значи, бежите од одговора. Значи, власт стоји иза дивље градње. Шта сте урадили за шест година? Што нисте срушили дивљу градњу из бившег режима? Што нисте донели закон о испитивању порекла имовине? Што нисте послали у затворе све оне који су опљачкали државу у претходних тридесет година? Једног политичара или тајкуна? Ниједног, за шест година ваше власти.

Ви мени немате шта да замерите и зато причате околу – Савез са Србију, овај, онај... А где је Бошко Обрадовић у тој власти? Где је Бошко Обрадовић у том криминалу и корупцији? Па нема га. Зато не можете ништа да кажете о Бошку Обрадовићу и Српском покрету Двери.

Зашто нисте испитали друге, то је право питање. Хајде да видимо ко је нелегално градио. Хајде да видимо ко је онај ко стоји иза дивље градње у Србији. Хајде да видимо ко је онај ко је опљачкао Србију у претходних тридесет година. Да ли можда неки од њих сада седе у Српској напредној странци, као што су Горан Весић или Синиша Мали? Хајде да видимо.

Зашто нисте донели закон о испитивању порекла имовине свих носилаца функција од 1999. године до данас? Што нисте када сте тако велики борци против криминала и корупције? Ко вам брани? Шест година имате апсолутну владајућу већину. Не смете да га донесете зато што штитите оне који су из бившег режима прешли у вашу странку и добили аболуцију за сва кривична дела која су радили пре тога. Сада су они добри. Свако ко пређе из бившег режима у СНС, он је добар, па може да буде какав год криминалац пре тога, али ако неће да пређе у СНС, онда је и даље криминалац. Али чим пређе у СНС, онда је добар човек, сјајан тип, феноменалан, без обзира н то што је био део неког бившег режима.

Ви сте аболирали читаву Социјалистичку партију Србије, која је била бивши режим, и сада седите с њима у власти. Чекајте, што нисте кренули на Социјалистичку партију Србије, да можда она не стоји иза дивље градње, да можда они нису уништили ову државу у претходних

тридесет година? Нису, зато што су сада ваши коалициони партнери, сада су супер, нема везе што су били бивши режим. Чекајте, зашто онда било шта замерате Демократској странци? Зашто било шта замерате Демократској странци? Социјалистичка партија Србије је подједнако бивши режим као и Демократска странка. Значи, добра је Социјалистичка партија Србије зато што служи верно Александру Вучићу и зато што се одрекла Слободана Милошевића и зато што сада верује у бога који се зове Александар Вучић. Чекајте, хајде да будемо поштени, да ли хоћемо да раскрстимо са дивљом градњом? Па хајде да раскрстимо са СПС-ом. Мислим да је то веома једноставно питање за вас.

Нисте ми одговорили ни на једно питање, што значи да сам у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Колега Обрадовићу, ви сте потпуно изашли из тока ове теме и ван расправе о амандману који је поднео др Драган Весовић. Наравно, као што знате, ја не могу да се укључим, нажалост, у расправу с вама, али сам дужан да вам кажем да када је у питању квалификација као издаја, продаја, Зорана Михајловић, било чега, нема ни компромиса, казна је потпуно заслужена. Можете говорити о ауто-путевима, о законима који су дневном реду, али о томе наравно не, јер кршимо достојанство Народне скупштине.

Јавио се др Александар Мартиновић, повреда Пословника.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Маринковићу.

Питао је господин координатор шта смо урадили за ових шест година. За ових шест година смо их победили на свим изборима који су од 2012. године били одржани, и то убедљиво. Питао нас је координатор и спочитавао нам како нам грађани не верују. То није истина, грађани су веровали у Српску напредну странку и 2012, и 2014, и 2016. и 2017. године, и то такође резултати избора показују.

Оно што је господин координатор изгледа заборавио, то је да Сједињене Америчке Државе нису признале тзв. државу Косово 2018. године него 2008. године, у време када су на власти били његови садашњи коалициони партнери и велики пријатељи: Драган Ђилас, Борис Тадић, Вук Јеремић, Душан Петровић и остали. Знате како су реаговали ти велики заштитници Косова и Метохије те 2008. године? Борис Тадић је побегао у Румунију на један дан, имао је наводно неодложне државничке обавезе у Букурешту. А те исте године је та влада која је наводно бранила Косово и Метохију, коју сада господин координатор тако здушно брани, протерала, замислите, два омражена амбасадора у Београду. Вероватно су то снажне и моћне државе, које су пресудно допринеле признању Косова и Метохије.

Дакле, Влада Бориса Тадића и Вука Јеремића протерала је из Београда црногорског амбасадора и македонског. Толико о њиховој политичкој храбрости.

Господин координатор је овде спомињао много тога што ја за ово време колико имам на располагању не могу да поновим. Јасно је о чему се ради...

(Председавајући: Хвала, тражили сте повреду Пословника.)

... Пошто и грађани, као што видите, у Нишу неће да слушају, дакле неће да ... Буде више њих који дођу аутобусом из Београда него грађана Ниша. Онда сву ту количину речи коју би да изговоре грађанима, а грађани неће да их слушају, онда морају да изговоре овде у Народној скупштини. А вероватно је и Ђилас прописао тарифу колико пута морају негативно да спомену СНС, па спрам спомињања СНС-а ваљда ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући. Члан 27, у вези с чланом 108. Пословника Скупштине Републике Србије.

По ко зна који пут Бошко Обрадовић вређа овај дом и грађане Србије и нико не реагује на те увреде, па је крајње време да се скрене пажња да онима који деструктивно делују, нарочито против државе, треба најмање да се изрекне опомена, што је требало да урадите, председавајући, а нисте урадили.

Оно што разликује Социјалистичку партију Србије од координатора Бошка Обрадовића и његове странке јесте чињеница да Социјалистичка партија Србије никада, апсолутно никада није позивала на убиство председника државе; никада није позивала на убиство премијера; никада, за разлику од тзв. националне странке Двери, није позивала на силовање премијерке; никада није испољила деструкцију која се испољава сваки дан не само у овом високом дому него на сваком кораку када је у питању друштвени живот Републике Србије.

Због тога вас молим да убудуће не прихватите било какво понашање које је, најблаже речено, деструкција и да коначно имате нулту толеранцију према онима који понижавају не само Скупштину Републике Србије већ и грађане Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Само тренутак, имамо неколико пријава по повреди Пословника.

Господине Ристичевићу, нисте се пријавили? Добро.

Морам да одредим паузу од три минута, у складу са чланом 112, да бисмо наставили регуларно да радимо на седници. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Поштовани народни посланици, настављамо са радом.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Када је у питању овај предлог закона и амандмани које смо поднели, он заиста може да се примени на многе ситуације које су се дешавале у области грађевине.

Ево, образлажући овај амандман, желимо да скренемо пажњу на једну фирму из Београда која се зове „Службене некретнине“. Та фирма је зидала станове за продају, могуће лошим грађевинским материјалом пошто их није завршавала, и зато је то у вези с овим амандманом који сам поднела. Више од хиљаду дана је био блокиран рачун те фирме на износ од преко 32.000.000 динара.

Шта је ту још битно? Ова фирма, односно њени власници су суштински отели новац за станове од људи који су хтели да купе те станове; наравно, нису добили никада те станове јер зграда није завршена, а оно што је урађено је јако лоше урађено, није чак ни у сивој зони.

Е сада, та власница, Свјетлана Лана Ђурашковић, недавно је ваљда ухапшена, тако смо бар обавештени у медијима, али је интересантно да је она била један од координатора СНС-а њиховог интерне тима. Па сад, да ли то има неке везе, пошто се ради о Београду, са локалном самоуправом Града Београда? Да ли је ова Свјетлана Лана Ђурашковић онако самостално ушла у тај криминални посао? То су неке ствари на које бисмо ми желели да добијемо, у име грађана Србије, одговор, на ова и слична питања. И, понављам, да повежемо с тим да ли се тако лоше ради зато што није било овог закона. Да ли можете да гарантујете да више овога неће бити када овај закон и овај сет закона буду овде усвојени? Јер нешто сте слично причали, отприлике, у овој начелној расправи, да неће више бити никаквих проблема ни у легализацији, ни у добијању грађевинске дозволе итд. Па, ево, људи које је преварила та Лана Ђурашковић би вероватно волели да чују и став министра. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има проф. др Зорана Михајловић, потпредседница Владе.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Заиста мислим да је потпуно свеједно ко је члан које политичке партије и да ли је уопште члан политичке партије. Мени је важно да полиција ради свој посао у оваквим ситуацијама. Не знам ко је особа, али важно је да полиција ради свој посао и да да све информације које су вам потребне.

Што се тиче издавања грађевинских дозвола, заиста мислим да ту више не сме да буде проблема. И није ни било већ у последњих годину дана проблема око издавања информација о локацији или издавања грађевинских дозвола. Оно где јесте, дефакто, било проблема, зато и мењамо закон, јесте озакоњење. Дакле, није се то завршило и не завршава се оном брзином коју бисмо ми волели да видимо.

Потпуно сам сагласна да разлог зашто смо уопште донели Закон о озакоњењу јесте био да што више објеката озакоњимо, а да само оно што мора да се руши треба да се руши. То што сада доносимо измене и допуне Закона о озакоњењу јесте да још више пооштримо за оне који су бахати и који, без обзира на све, раде нелегално и граде нелегално објекте. Зато су ове измене и допуне Закона о озакоњењу пред вама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Вјерица Радета, право на реплику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Е, добро је што је Арсић отишао. Дошао одморан, свеж човек и зна кад треба дати реплику.

Госпођа Михајловић је овде изнела неке податке који нису баш тачни. Више пута се у јавности проноси та прича од стране представника њеног министарства како се сад грађевинске дозволе издају без икаквих проблема, у неком кратком року, на једном шалтеру итд. Ево сад питање за госпођу Михајловић – да каже локалну самоуправу у Србији где се грађевинска дозвола може добити долазећи на један шалтер. То не постоји. Не постоји. Грађевинска дозвола се може добити у року од 28 дана, који је прописан законом мада је Закон о општем управном поступку рекао да је то 30 дана (дакле ништа епохално, већ је постојало у закону општем); може се добити када се прибаве сва претходна документа.

А оно што ви причате у јавности и што сте причали када је тај закон доношен било је – само дођеш, кажеш добар дан, ја бих да градим ту и ту, на један шалтер, и све се заврши. То је дезинформација, грађевинска дозвола се добија на исти начин као што је било и досад. Будући инвеститор мора да прибави сву могућу документацију да би могао да добије грађевинску дозволу у том року. Ја сад пре свега говорим о физичким лицима, а знам да је другачије када су у питању правна лица. То је оно што је такође проблем. Питање је како нека правна лица добијају у

врло кратком року, и питање је да ли са комплетном документацијом, грађевинску дозволу, а обичан човек не може да је добије док не обиђе сто шалтера да би дошао на тај један ваш шалтер. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Професор др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Како је могуће да ви који сте били начелница Одељења за имовинскоправне послове, која сте дипломирани правник, не знате да се у овој земљи грађевинске дозволе издају електронски? Нема шалтера, нема. Нема већ дуго.

По закону, ми имамо 28 дана, дакле у року од 28 дана мора се издати грађевинска дозвола. Информације о локацији, пројекат за грађевинску дозволу, издавање грађевинске дозволе – све је електронски, нема једног, јединог папира. Према томе, у сваком граду у Србији, али у сваком граду у Србији, била то мала општина или град, на крају крајева, на нивоу Министарства, информације о локацијама се издају за око ... Потребно је петнаестак дана да би се добиле, а грађевинска дозвола за три–пет дана. У Министарству грађевине се грађевинска дозвола за велике инфраструктурне пројекте издаје у року од три дана.

Кад смо радили, рецимо, „Икеу“ (они су некако први били на нивоу Министарства који су добили електронску грађевинску дозволу), све је морало да буде електронски. Нема више папира, нема више шалтера, нема више тога да дође неко и каже – ја бих грађевинску дозволу, а онда онај с друге стране шалтера стоји и каже – е па чек да видимо. Па зато смо и имали цео хаос и зато смо имали све оно да некад годинама људи нису могли да добију грађевинске дозволе.

Није проблем у делу издавања грађевинских дозвола кад причамо о грађевинарству, кад причамо о тим пословима. Велики проблем јесте озакоњење, имовински послови. Ту имамо проблем и то морамо да решавамо.

Имам комплетну статистику овде, да вам сад стварно не бих читала, доставићемо је као питања посланика. Дакле, електронски се издају, имамо е-дозволе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Добро ја прођох малопре, мислила сам да ћу добити батине како је министар Михајловић почела да виче, да млатара рукама. И каже сад, жао јој што ја не знам. Знам ја одлично, госпођо Михајловић, и оно што сам радила и што сам увек спремна да радим, и знам одлично шта сам вам рекла и шта сам вас питала.

Да ли је електронска дозвола или дозвола на шалтеру, онај ко треба да је добија мора, па макар и електронски, да прибави двадесет и кусур

докумената, а не прибавља то служба, као што сте се ви заклињали и тврдили на сваком месту.

А сад вас питам, госпођо Михајловић – ако један домаћин у Прањанима рецимо (где је недавно била госпођа Маја Гојковић на једном значајном догађају) хоће да гради, не знам, кућу, хоће да гради неки пољопривредни објекат, како ћете му омогућити да вам се обрати електронски? Нема интернет. Нема, а питање је и да ли уме да га користи. Да ли ви можете натерати сваког човека да користи интернет?

Госпођо Зорана Михајловић, Србија није „круг двојке“, Србија није Београд, Србија је онолика колика је сада са Косовом и Метохијом, поручите Кајлу Скоту кад га будете видели. И немојте све што овде говорите да претварате само у оно што може да се ради у Београду. Има много тога о чему је и Ана Брнабић овде причала, чиме се ви стално хвалите, дигитализација итд., против чега ми немамо ништа, али немате услове за тако нешто. Ви у пола села у Шумадији немате фиксну телефонију. У западној Србији у пола села, у пола градова, у сваком месту, у свакој општини немате могућност да користите сваку мрежу мобилног телефона. А ви причате да ће неко само да кликне и да добије грађевинску дозволу. То није могуће, обмањујете јавност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Ако ми дозволите, нисте, значи, скоро били у Прањанима; иначе, има пуно домаћинстава потпуно опремљених интернетом.

Одговор, др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Само да допуним, не мора нико да буде електронски писмен, али свакоме ко год жели да направи малу, велику, какву год кућу, у ком год делу Србије, неко мора да уради пројекат за ту кућу. Дакле, одлука је једно, да желите да изградите кућу где год се налазили, а друго је да неко мора да вам уради пројекат. Па како год ви били писмени или неписмени и какво год образовање и степен образовања имали, тај пројектант завршава, електронским потписом потписује.

А да је то донело добро Србији... И, за вашу информацију, између осталог, електронски је умрежено 1.368 органа државне управе, 8.428 државних службеника укључених у процес издавања грађевинских дозвола. Србија је са 186. места данас десета у свету, само да се зна. Тај део је заиста уређен и морам да реагујем на то што ви кажете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.
Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Наиме, делом амандмана које предлагем на законе угледам се на највећу посланичку групу у нашој Народној скупштини, СНС. Гледајући како они предлажу добре амандмане, и ја се трудим да по сличном примеру предложим и ја који амандман. Једини проблем је што су они представници власти, а Влада им непрестано одбија све њихове предлоге амандмана а они их и даље предлажу, стотине и стотине. Па, да грађани знају зашто је то тако – да не бисмо могли да водимо расправу у појединостима ни о једном закону сем овом првом који је на дневном реду, и то само прва три члана. Дакле, да грађани Србије јасно знају зашто се подносе ови лажни амандмани – једноставно, да не би могло да се расправља ни о једном закону који је на дневном реду.

Што се тиче, с друге стране, теме о којој сам већ говорио, заиста сам остао неправедан према једној веома важној теми. Зашто ја не верујем министру госпођи Зорани Михајловић да ће овим новим законским решењима било шта да се промени када је у питању решавање проблема урбанистичког хаоса и дивље градње? Напротив, тврдим да ће све остати исто и да ће се само легализовати, односно озаконити досадашња дивља градња и криминал и корупција с тим у вези.

Један од доказа које прилажем, да тако кажем, као аргумент јесте колега, некадашњи народни посланик Александар Вучић, који је овде на овом истом месту дизао, сетићете се, ону затворску, робијашку одећу Млађана Динкића и обећао да ће, чим дође на власт, Млађан Динкић завршити у затвору. А онда је Млађан Динкић, као што се сећате, завршио у Влади Александра Вучића, а не у затвору. Дакле, ако неко има такву врсту лажних обећања, како му можете онда више после тога било шта веровати?

Дакле, овде се ради једноставно о отвореном неповерењу према једној власти која је слагала све оно основно што је обећала када је долазила на власт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Право на реплику и помињање странке.

Каже координатор тајкунско-љотићевског удружења, нови и омиљени „пешадинац“ Драгана Ђиласа, да се овде подносе амандмани из неких разлога које ће он сада да објасни свима. Није морао толико да се труди, не желимо да се презноји ако се већ дотерао за седницу, то је

детаљно образложила Мариника Тепић, његова добра колегиница из тог истог удружења и носилац истих вредности, то су добро објаснили са Телевизије Н1 и они њихови НУНС-ови. Дакле, сви они којима сада он тако лепо политички припада и са којима се у свему слаже, пре свега по вредностима. То су вероватно оне вредности позива на силовање, је л' тако координаторе? То су вредности позива на вешала на Теразијама, је л' тако координаторе? То су све познате ствари.

За његову информацију, он то не зна, а грађани треба да чују, прошла седница Народне скупштине, а и претпрошла, завршила се тако што време за расправу није искоришћено. Могли су сатима овде да причају о чему год су хтели припадници тајкунско-љотићевског удружења, али их то не занима. Они су на другим местима, они се окупљају у бројевима од по десет, двадесет, лутају као без главе по улицама, од једног до другог места у Србији, нигде не могу да напабирче више од десеторо слушалаца, али тиме се они баве уместо да расправљају. Па кад кажу да немају времена, да се зна шта је истина – имају времена колико год хоће, али не знају шта ће сами са собом.

Времена има пак да неке ствари које нису јасне овом координатору додатно разјаснимо. Ако мисли све најгоре о Српској напредној странци, ако мисли да смо ми криминалци, лопови, шта је већ све испричао, како онда објашњава што му је животна жеља, очигледно, да с нама сарађује? Каже – спремни смо за сарадњу са Српском напредном странком у Чачку. Ево, лепа слика (показује слику), погодите чија. Међутим, изгледа, главни проблем је што њега ти о којима прича час овако час онако неће, и он с тим не може да живи. Исти проблем су имали, да знате, и Ђилас, и Јеремић, и Стефановић итд., сви остали. Дакле, што се нас тиче, наш је став јасан, ми са најгорима од најгорих ништа немамо, нити желимо да ишта имамо.

А што се тиче ових прича о томе шта ко мисли о Косову и Метохији, Сједињеним Америчким Државама и осталим крупним темама, није питање шта ми мислимо и шта смо рекли о тим стварима, питање је шта је рекао координатор, најбољи друг Драгана Ђиласа, његовог тајкунско-љотићевског удружења. Ово је рекао о свом друштву, ово је рекао о људима којима припада сада, па се он, изгледа, управо у ово учланио (показује папир) и ово он данас координира у Народној скупштини; он је сам одлучио да буде, како је оно рекао, амерички СКОЈ. Честитам америчком СКОЈ-у.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Обрадовић се јавио.

Немате основ за реплику, могу да вам дам реч по амандману. Колега Орлић вас није поменуо, нити је поменуо име ваше странке, а ја вас не

препознајем у било каквој коалицији, савезу или ти тајкунско-љотићевској иницијативи. Ту вас ја не препознајем. Ако желите, јавите се по амандману. (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Желим да испоштујем домаће произвођаче грађевинских производа који су нам се обратили, па ћу прочитати: смрдљиве зграде, испуцали зидови, неравномерно слегање, отпале плочице, испуцао коловоз, отпала фасада. То су наши реални проблеми и наша свакодневица. На тржишту је општи хаос са овим врстама грађевинског материјала, које су веома често из увоза. Атести, стандарди и остало као да не важе за стране произвођаче који продају своје производе у Србији, просто нема довољне контроле квалитета, а највећи проблем су хемикалије и адитиви. Неопходно је увести ред и забранити сваки вид мешетарења и фаворизовања таквих производа. Сви производи просто морају проћи проверу пре уградње у објекте, а не уверавати се у њихов квалитет када већ дође до проблема.

Посебно треба извршити заштиту и афирмацију домаћих производа и законом регулисати неконтролисани увоз када код нас постоје довољно добри производи. Цена није пресудна када су такви материјали у питању. Доста страних контрактора гради по Србији, много је слободе при избору материјала, и све то без икакве контроле.

Уговором се мора тачно предвидети врста и квалитет материјала и опреме за тај производ, тражити гаранција за добро извршен посао и покренути је уколико дође до проблема. Разне врсте материјала на градилиштима за насипе морају бити испитане, одобрене пре уградње, да се не деси катастрофа као на деоници Лајковац–Уб где се готов ауто-пут руши, крпи се насип због глиновитог материјала пуног воде.

Неконтролисано вађење шљунковитог материјала по водотоковима и нарушавање обала – и ето нам поплава. Неконтролисана сеча по шумама, па таман и за огрев, да не причам о другим разлозима – ето нам клизишта.

Србија мора да заштити своје производе од керамике, од геокомпозитних материјала. Могу плочице из увоза да попрочекају, имамо домаће.

Треба увести одговорност извођача и обавезу да инвеститор мора да има одговорност за све мањкавости и за неквалитетни материјал који користи. Само у том случају градиће се на опште задовољство и инвеститора и надзорног органа, у овом случају државе Србије.

Постоји бојазан да се и на овај начин угрожава пословање бројних домаћих предузећа која немају средстава да испрате стандарде наметнуте

новим законима, који се селективно примењују и да ће се на тај начин фаворизовати иностране компаније. Далеко од тога да не треба увести стандардизацију, али пре тога је неопходно омогућити и конкурентност домаћих предузећа.

Искористићу још само да замолим председавајућег да повуче опомену коју ми је дао, јер грађани ово гледају и испашће да и ви подржавате да Косово и Метохија није део Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Неће ништа, колегинице, да испадне. Мој став сте чули. Стојим чврсто иза њега и тако ћу и да наставим.

Маријан Ристичевић, повреда Пословника? Не, по амандману? Онда сачекајте само прво министарка Михајловић да каже.

Министар проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Нисте у праву када кажете да се не примењују стандарди и да уколико нека страна компанија производи неке грађевинске производе, онда се никакви стандарди не примењују него неки страни стандарди итд. За то нисте у праву, зато што се за све грађевинске производе, било да су произведени овде било да су увезени, примењују наши, српски стандарди, и то је закон.

Дакле, овај закон уређује додатно могућност за наше фирме које производе грађевинске производе да могу да се појаве и на страном тржишту, много више него што су уопште имале могућност. Како су се, рецимо, оне сада појављивале, поједине, на другим тржиштима ван Србије? Тако што су тамо имале своје компаније које су оснивале, па су тамо у акредитованим лабораторијама добијале дозволе и тако су могле да се појаве. А ми хоћемо да овде имају могућност да се акредитују и да могу да извезу из Србије грађевинске производе. Један од разлога доношења овог закона.

Према томе, просто нисте у праву када кажете да влада хаос и да нико живи ништа не контролише и да се не примењују стандарди. Примењују се српски стандарди.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, верујем да је колегиница познавалац грађевинског материјала због два разлога. Први разлог је... Ту не рачунам чување микрофона, не знам да ли је ово грађевински материјал, али она је то вешто ишчупала за столом док је председавала Маја Гојковић.

Други разлог је то што је она мајсторица трећег степена. Ови љотићевци не воле масоне, али, гле чуда, с десне стране седи слободна зидарка. Верујем да као мајсторица, трећи степен, чак и одлучује о

грађевинским материјалима, о шестарима, лобањама, камену, удовичкој кеси, црним столњацима. Она је председница Суда части Велике женске ложе у Србији. Дакле, када неко говори о безобразлуку, као што то говори њен шеф, онда је за мене врхунски безобразлук говорити лоше о масонима, а све време са ваше десне стране седи слободна зидарка, мајсторица, трећи степен.

Сви се сећамо да се разуме у грађевински материјал као „каменоносница“, када је унела онај камен који је био камен за притискање купуса, али камен је грађевински материјал.

Дакле, верујем да она то добро познаје и да је то научила за време док је била у Демократској странци Србије, у Инђији, где сам ја смењен у управи водовода као председник Скупштине зато што сам се противио дивљој градњи. Тамо је изграђена фабрика за рециклажу оловних акумулатора „Монбат“, без грађевинске дозволе, накнадно је добијена, на водозахвату. Они су то подржали, ја сам због тога смењен.

Они су подржали изградњу „Енерго–Зелене“, која је започета без грађевинске дозволе. Чак ни парцела још није била откупљена, да не говорим о цени. Њен саборац је директно учествовао у томе. Зове се Српко Меденица. Одштетни захтев данас од Белгијанаца за „Енерго–Зелену“ износи 130.000.000 евра. Тако се они разумеју у грађевинске материјале.

На крају, у центру Инђије грађен је објект који се зове *Tradeunique*. То је пословно-стамбени објект од 30.000 квадрата, без грађевинске дозволе, у коме је Општина – већ сам био смењен – купила неколико хиљада квадрата по цени од 2.300 евра, груби радови, значи још увек то није завршено, где је отворено непостојеће одељење Технолошког факултета итд.

Ја верујем да се она врло добро разуме у грађевински материјал с обзиром на то да је све време ћутала, и дан-данас ћути о томе, али је новац из Општине, у којој је председник био Горан Јешић, легао на рачун организације која се звала „Моја Инђија“. Гле чуда, та организација је била регистрована на њеној кућној адреси. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, морам да укажем на члан 108, да се о реду на седници Народне скупштине стара председник Народне скупштине.

Ја не знам како сте ви могли да дозволите да господин Маријан Ристичевић све време вређа министра Зорану Михајловић говорећи о томе да је она масон, да је слободни зидар, како седи са ваше стране слободни зидар и масон. Све време обраћајући се вама говорио је о министарки Зорани Михајловић и о томе да је она слободни зидар и масон и да је део

некаквих тајних друштава. Ја не знам како сте ви уопште дозволи да он говори оволико и да на овакав начин вређа министра.

Ја знам да је госпођа Зорана Михајловић члан Трилатералне комисије и... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, нити је тема дискусије Маријана Ристичевића била министарка Михајловић... Ваша дискусија нема смисла. Можете говорити о чему год желите, није спорно, ја ћу вам дати реч, али стварно у повреди Пословника наведите како сам ја то угрозио и повредио достојанство Народне скупштине.

Немојте сада помињати ко је члан чега, каквих друштава. Стварно не знам ништа о томе и, молим вас, ми се овде бавимо политиком и хајде да дебатујемо о политици, овим законима и амандманима који су нам данас на дневном реду.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, био сам веома прецизан и дозволите само да образложим до краја. Имам потпуно позитивну намеру да заштитим госпођу министра од клевета.

Дакле, колега Маријан Ристичевић се јавио за указивање на повреду Пословника. Обраћао се све време вама као председавајућем и говорио о повреди Пословника и рекао да је та особа која седи са ваше десне стране масон и учествује у не знам каквим тајним друштвима. Ви нисте на то реаговали, нисте заштитили достојанство министра. Или је можда министар заиста масон али ми то не знамо?

Ми из Двери смо тврдили да у Влади Републике седи више масона и могу да их набројим ако хоћете, ако вам одговара, али нисам знао заиста за госпођу Зорану Михајловић. Знао сам да је члан Трилатералне комисије, али то је друга тема.

Хоћу да вам кажем, ваша је обавеза, када неко каже – онај ко седи са ваше десне стране је масон, он је овакав, он је онакав, он је крао, он је не знам шта радио, морате заштитити госпођу министра од Маријана Ристичевића. Почео је да напада и вас из власти, не само нас из опозиције. Не знам шта он више ради, он се збунио, мисли да је на „Фарми“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Дугујем образложење: нисам повредио Пословник. Оно што ја знам и што цела јавност зна и што могу да вам кажем, кад сте већ то споменули, као неко ко блиско сарађује са министарком Михајловић, ја знам да гради путеве, знам да предлаже реформске законе и да посвећено ради за своју земљу. Чега је члан и какав члан стварно било ко овде у Народној скупштини, ко год седи, то не знам нити ме занима. Ми смо овде да водимо политичку дебату.

Желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.
Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја молим „Љотића“ да не буде „љутић“ и да пажљиво слуша.

Нисам знао да госпођа Михајловић живи у Инђији. Нисам знао да је госпођа Михајловић унела камен у ову скупштину. Ја сам мислио да то чини нека особа која седи с његове десне стране.

Чак нисам ни рекао да су масони нешто лоше, не знам. То сам више пута поновио – не знам. Али ови „Љотићи“, како он каже, тврдили су да је то лоше и напали су Владу Републике Србије и премијерку Брнабић да у њеном кабинету постоје два министра, а притом је све време са његове десне стране седела особа, мајсторица трећег степена Велике женске ложе Србије и председница Суда части.

Е сад, ја нисам знао да му је Ђилас толико пореметио степен разумевања, разборитости итд. Али, боже мој, он није одговорио ни јуче на питање како је то за време неког господина Обрадовића остало неукњижених објеката, и колико је то грађевинског материјала у Чачку, од 97.000?

Мислим да господин Обрадовић има један велики проблем, он се нагло променио. Људи имају право да се мењају, то није спорно, али он забрањује неким другим људима да промене неки свој став. Он има легитимно право да оде код великог мајстора Ђиласа, милионера. Може код њега да се распита о ријалитијима, јер он је то увео. Што се „Фарме“ тиче, ја сам и данас дошао са фарме и сваки дан долазим са фарме, а он дели став овог Ђорђа Вукадиновића да сељаци немају право, изгледа, да буду у Скупштини, али то говори о њему. На крају, он се толико променио...

(Председавајући: Хвала.)

Сачекајте. Знак Двери је био ово. У последње време, од када је отишао код Ђиласа, његов знак је ово. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Колегиница Љубица Мрдаковић Тодоровић, по Пословнику.

Надам се да ћемо се вратити после теми, да завршимо ову заверу Римске курије, масона, илумината, него да пређемо на тему.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Члан 107, господине председавајући.

Не знам зашто сте два пута дали реч координатору некакве купус организације и зашто га нисте прекинули у његовим олигофреним коментарима. Нисмо ми дужни да трпимо овде ничије ментално насиље и

да трпимо и доживљавамо нечије комплексе и фрустрације. Молим вас да убудуће санкционишете такво понашање и такав говор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мрдаковић. Знате да бих и ја волео да сви говоре о теми дневног реда, али једноставно није могуће. (Марија Јањушевић: Реплика.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има др Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Један од 567 амандмана на први закон. Можда уважена госпођа министар не зна да на први закон има 567 амандмана, три су прихваћена, и од тих 567 амандмана...

Молим колеге из Српске радикалне странке да буду баш онолико тихи када ја говорим колико сам ја тих када они говоре. Хвала, колеге.

Дакле, зашто је 567 амандмана предложила ова скупштина? То значи да можда тај закон није добар. Али друга ствар је овде много битнија – госпођа министар стално успева да унесе неку конфузију у мисаони процес оних народних посланика који је слушају, без обзира на то колико су они збуњиви или нису. Наиме, пре пет или десет минута рекла је да је потпуно свеједно ко је члан које партије, а пет минута пре тога је рекла – тако раде ваши, а овако радимо ми.

Ја сам сада ту мало у некој конфузији јер не знам сада чији су ови: пошто се у овој земљи углавном верује новинама, јуче је на пример био у „Куриру“ чланак о осам спратова дивље градње, мислим на Вождовцу. Зграда је усељена, педесет станова, без дозволе; каже, развлачена је своједобно од стране грађевинске инспекције жута трака, сутрадан скидана, станари ту живе. Чији су ти, госпођо министарка, који су направили ту зграду, наши, ваши? Ја не знам. Али како ћемо да станемо на крај тој дивљој градњи, то ме интересује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Доктор Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Знате како се зову сви ти који раде на такав начин? Зову се једним именом – бесправни градитељи.

Према томе, постоје институције које раде свој посао. Неки објекти су у надлежности градова и општина, неки објекти су у надлежности државе, односно министарства, тачно се знају поступци. А ове измене и допуне закона су управо за те који се бахато понашају и граде и даље нелегално.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Па, ви сте кренули у почетку озбиљно да примењујете Пословник иако важите за човека који прилично избегава ту, да кажем, најоштрију примену када су у питању опомене, али мислим да сте и сада морали да реагујете. Не уноси министар никакву конфузију у овај уважени дом, нити има икакве конфузије када смо у питању ми који желимо добро овој земљи.

Споменуо је претходни говорник и предлагач амандмана и све оно што су радили ваши и наши. На почетку, поставља се питање да ли је уопште морално расправљати о амандману који долази из посланичке групе која упорно у последње две године позива прво на тучу, на силовање, на вешање и, чули смо данас, на решење проблема нелегалне градње рушењем. И сада, поставља се јасно питање да ли уопште о таквим амандманима треба расправљати.

Када су у питању ваши и наши, које је споменуо уважени колега, ево, то можемо лако да разликујемо. Када је у питању ова садашња власт, када кажемо наша, онда мислимо на народну власт, власт коју је изабрао овај народ, ево како стоје ствари: данас је Србија десета у свету по брзини издавања грађевинских дозвола; данас је Србија земља у којој имате више од 30.000 градилишта у односу на стотинак колико је било активно у Србији када су њихови били на власти, тј. онај који им је данас газда, господин Ђилас. У оно време када су били њихови, Србија је легализовала за целих седамнаест година 150.000 објеката (исправите ме, министарка, ако грешим), а од 2015. године до данас 183.000 нелегално изграђених објеката. Значи, није интенција рушење објеката, на шта позива Бошко Обрадовић и људи из тог савеза, него легализација и довођење у ред ствари у тој области. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има Марија Јањушевић, повреда Пословника.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Повредили сте члан 104, имала сам право на реплику. А да не причам и о томе да...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На реплику др Весовићу?

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: На реплику министарки, заборавили сте, јер министарка је рекла да ја нисам у праву.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ми смо прешли на следећи амандман, колегинице, морам да вас подсетим на то.

(Марија Јањушевић: Да, али ми нисте дозволили...)

Прешли смо на следећи амандман. Онда можете да се вратите и два дана уназад.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Повредили сте и члан 27. Дозвољавате да се повреде Пословника користе као реплике. Дозвољавате овде да неко ко је из Суботице, где се чупају гркљани и праве бетонске ципеле, прича о насиљу. Да једном будемо јасни, ми не позивамо на рушење објеката, него позивамо на увођење реда.

Још једна ствар, хвала вам што толико говорите о Савезу за Србију, са толиком хистеријом, јер нехотице показујете колики је ваш страх од Савеза за Србију, који ће да спречи продају Косова и Метохије, пре свега.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, одузимавам вам време од времена посланичке групе.

Реч има Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Господине председавајући, чл. 107, 108, 109. Ви сте морали поново да изрекнете меру опомене. Овде је опет речено да ми продајемо Косово.

Господине председавајући, ценим вашу толерантност према госпођи, православно-слободнозидарској особи, јер она сваког тренутка може доћи да ишчупа тај микрофон испред вас, може да уђе са неким каменом да вас каменује итд.; може да дође са шестаром и мачем за боцкање дверница. Ја ценим то што ви имате дозу опреза с обзиром на то да, из свега досад виђеног од претходне говорнице Марије Јањушевић, морате да водите рачуна и о личној безбедности. На вашем месту, ја бих такође стрепео, јер је могуће да сваки час нешто учини.

Господине председавајући, нисмо ми продали Косово. Косово су продали они. У то време она је била члан једне друге партије, њен садашњи шеф је добио 50.000 евра из „Колубаре“ да ћути. Године 2008. пала је погодба лично између Јеремића, Борка Стефановића, то су њихови коалициони партнери, „савеза лопужа и превараната“, како то сада зовемо модерно, пала је погодба, и то депеше Викиликса добро показују. Пала је погодба: они су молили Америчку амбасаду да Албанци одложе проглашење независности Косова док Борис Тадић не буде изабран у другом кругу за председника Републике Србије. Америчка амбасада, то нек питају оног Брајана Мартина који контактира с њима, изашла је у сусрет Вуку Јеремићу, Борку Стефановићу, савезу лопужа, превараната, варајића и пељешановића. Борис Тадић је заклетву дао, чини ми се, 14. фебруара, а Албанци су прогласили независност 17. Плус Међународни

суд правде, плус замена Резолуције. Дакле, они и њихови савезници су продали Косово и Метохију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Сматрам да нисам повредио Пословник.

Што се тиче моје личне безбедности, имам пуно поверење у службу МУП-а која ради у Народној скупштини Републике Србије.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има Љубица Мрдаковић Тодоровић, по амандману.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Једноставно, председавајући, имам потребу да кажем за ове прекопута, необавештене, да проблем бесправне градње стамбених објеката није потекао из времена министарке Михајловић и ове владе. У питању је вишедеценијски проблем, ако нисте знали.

Врло је интересантно да је пик проблема када је Београд у питању, наравно и остали градови у Србији, па и мој град Ниш, када је у питању грађевински сектор, проблем је настао, сви то одлично знамо, у време „жутог предузећа“ и у време власти Драгана Ђиласа, његових полтрона и послушника, када су законску регулативу намерно тако поставили да њихови пријатељи и ортаци могу да не плате по 90% вредности грађевинског земљишта, да граде где хоће, како хоће и где год желе, што им је, наравно, Ђилас у то време омогућавао. На тај начин грађани су остали оштећени и празних џепова за стотине милиона евра, а да не говоримо о каматама, колики је то укупно износ.

Тако да би могли да се запитају колико је за тај новац могло, рецимо, школа да се изгради, вртића да се реновира, здравствених установа, бесплатних школских пакета за децу итд.

Препоручила бих овим демагозима са супротне стране да се поклопе ушима и ћуте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мрдаковић Тодоровић.

Реч има др Драган Весовић, повреда Пословника.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ја заиста не реагујем осим уколико ме неко својим излагањем заиста не увреди. Сматрам да ви не морате да знате... Ово што је сада претходна говорница рекла, да смо ми названи полтронима и послушницима, свашта сам чуо и не пада ми тешко, али да пре непуних пар минута од исте колегинице посланичка група буде названа олигофреном... Ја ћу вам рећи: олигофреност – ментална ретардација, душевна заосталост и слабоумност. Ја сам стварно згранут шта здравствени радник може да каже. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Стварно нисам чуо у том тренутку када је колегиница рекла, ако је рекла, и поменула тај термин који сте поменули. У сваком случају, ја ћу тражити да ми се достави стенографска белешка да то видим. И хвала вам на указивању на повреду Пословника.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

Одредићу се према томе што сте рекли током седнице и хвала вам на указивању. Позивам све народне посланике да се опходе једни према другима са дужним поштовањем. Хвала.

Реч има Љубица Мрдаковић Тодоровић, по амандману.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Олигофреност је шири појам, ја сам говорила у фигуративном смислу. А што су се колеге препознале, то је већ њихов проблем. Немам никакав проблем да говорим истину, ако то некога вређа, али некада ствари треба назвати правим именом, господине председавајући. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

По амандману, реч има Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, ја заиста не могу да верујем да сте ви прећутали ово што смо сада поново имали прилику да чујемо, а то је да се на овако скандалозан начин колегиница народни посланик обраћа својим колегама у овом уваженом Дому Народне скупштине.

Ако нисте добро чули колегу Весовића, ја ћу још једном да вам прочитам шта је олигофренија – ментална ретардација, душевна заосталост, слабоумност. То је колегиница из Српске напредне странке директно рекла за своје колеге са супротне стране, дакле из опозиције, а ви нисте реаговали. И онда причамо о било чему и о било каквом вређању и било каквом, да тако кажем, менталном и другом насиљу у Дому Народне скупштине и нашем друштву уопште. Сад је управо пример онога што вам говорим.

Никада се Српска напредна странка није извинила ни за чупање гркљана у Суботици, ни за бетонске ципеле Богдана Лабана, ни за кретене, будале, лопове, издајнике и олоше о којима непрестано говори Александар Вучић. Када ће Српска напредна странка да престане да вређа своје политичке противнике и опозицију?

Да ли је могуће да ви дозвољавате да неко нас из опозиције назива ментално ретардиранима? Молим вас, па да ли је ико икада назвао своје колеге у Народној скупштини Републике Србије ментално

ретардиранима?! Шта још треба да доживимо од владајуће већине, која има овде апсолутну већину и може да нам ради шта хоће, која нас избацује са седница, искључује нам микрофоне, кажњава нас? На крају смо и ментално ретардирани! Ви очекујете после тога да неко из опозиције има поштовање према вама?! Како? Како да вас поштујемо кад се на тај начин односите према опозицији? Ви сте већина, ви имате сву моћ у вашим рукама, ви можете да донесете сваку одлуку већином гласова, ми вам не можемо ништа у том смислу, али зашто нас онда вређате?

Да ли је министарка реаговала? Па наравно да није. Увређена је њена колегиница овде, Марија Јањушевић, и она је „ментално ретардирана“. А ово није насиље над женама, госпођо Михајловић? Сада ћете да ћутите јер је жена из Српског покрета Двери. Она може да буде малтретирана, она може да буде вређана, она може да буде кажњавана, а не сме ниједна жена из Српске напредне странке.

То је оно што је неправедно, то је оно што је непоштено, то је оно због чега се ми из Двери бунимо, то је оно што вам не дозвољавамо. Не дозвољавамо вам да газите наше достојанство, да вређате своје политичке противнике, да се на тај начин односите према ономе ко има право... Морате то да разумете, ми имамо право на слободу мисли, на слободу говора, на слободу окупљања. Не можете на тај начин да нас вређате.

Ово је скандал над скандалима! Ово је не за опомену, ово је за искључење са седнице. Ово је недостојно овога парламента. Ово је недостојно посланичке функције. Ко из власти може себи да дозволи да опозицију назове ментално ретардираном? Куда то води? Шта очекујете са друге стране? Да трпимо такво понижавање? Да трпимо да газите наше достојанство? Да нам не дозвољавате да можемо да уопште говоримо и да се чује другачије мишљење?

Више од пола године ниједан лидер опозиције не може да гостује ни у једној политичкој емисији у овој држави? Како се зове тај систем? Све то ми трпимо. И на крају нас још називате ментално ретардираним. Где је граница, где је крај? Шта ћемо још да доживимо? После Богдана Лабана и чупања гркљана и бетонских ципела, још и то да смо ментално ретардирани и да смо сви олоши, кретени, лопови, тајкуни, издајници, као што нас сваки дан зове Александар Вучић. Да ли је он председник свих грађана? Да ли је он и наш председник или је само председник Српске напредне странке?

Докад ћете да нас вређате? Докад ћете да газите наше достојанство? И како онда очекујете да не реагујемо? Како очекујете да не заштитимо своје достојанство? Не дамо вам да нас газите, нећу вам то дозволити. Двери се не плаше Српске напредне странке и то је ваш проблем са Дверима: немате нас у аферама, немате нас у фиокама, не можете да нас

уцените, нисмо део никакве криминалне приче, а многи међу вама јесу. И зато можете само да нас вређате.

О мени лично сте рекли све најгоре, и да сам опљачкао Хиландар... Питам – како ме примају у том Манастиру Хиландару ако сам га опљачкао?

(Председавајући: Време.)

И да бијемо жене, и да смо агенти ЦИА, нема шта нисте рекли. Али то да смо ментално ретардирани, то је заиста врхунац и брука и срамота, господине председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Као што сам рекао, тражићу стенобелешку и тражићу да видим шта значи та реч терминолошки. У сваком случају, проверићемо. Нити ја имам намеру, нити било ко од председавајућих, нити било ко из владајуће већине да било кога понижава и вређа. Слажем се са вама, апсолутно то не треба дозволити, тако да немојте уопште да бринете поводом тога.

Реч има др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Извините, да вас питам нешто, пошто тако у жару своје борбе за људска права, женска права, причате нешто о томе – а шта је позив на вешање? Не разумем. Шта је у вашем жаргону, у вашем речнику позив на вешање? Вероватно нешто лепо.

Причате о томе да је председник Александар Вучић председник свих грађана. Да, јесте. А онда у исто време позивате на његово убиство. О чему ви причате?

Говорите о томе како вас нема ни у једној афери итд. Па знате ону српску пословицу – с ким си, такав си. Ви сте са Ђиласом, Јеремићем, Стаматовићем. А шта су они?

Према томе, господине Обрадовићу, кад причате, имате двоструке аршине. Свако насиље је, наравно, насиље. То уопште није спорно. Да вас подсетим, ви сте ти који позивате на вешање председнице Владе, ви сте ти који позивате на убиство председника Србије, а онда причате о томе како јако водите рачуна о грађанима Србије. Немојте, молим вас, немојте.

Нема потребе да вичете, мислим да вас сви одлично чујемо.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Немате право на реплику, колега.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Ја не припадам ни овима, ни онима, ни вашим, ни нашим. Управо долазим са скупа чланова Инжењерске коморе и припадам грађанима Србије и свима онима који су све ово време покушавали све замке власти, везано за овакве законе, да спроведу и да крајње успешно обављају своје послове.

Како је рекла министарка, бесправним градитељима се зову они који бесправно зидају, а да институције раде свој посао. Ја бих пре свега рекла да бесправни градитељи раде свој посао, а институције их не спречавају у томе и зато имамо оволику навалу бесправне градње, која се овим законом решити не може.

Али да се вратимо на Предлог закона о грађевинским производима на који сам поднела амандман. У овом закону се заиста види сва недоследност закона који су везани за грађевинарство. Рецимо, предлагач закона није препознао, пошто је тако закон кројио, да осим грађевинских производа постоје и неки грађевински склопови, значи цели технолошки склопови, који се зову заправо грађевинским производима, и није их навео у закону. Значи, то нису ни једноставни објекти префабриковани, као што су трафостанице или слично. Наш предлог је био да се члан 1. прошири грађевинским производним склоповима. Као што рекох, врло једноставно се ти префабриковани производи третирају. Рецимо, имамо, нарочито за велике технолошке системе, објекте у којима је сва сила технологије стављена, пакет-постројења, мала, која представљају један грађевински производ а заправо су грађевински склопови.

Разлог због чега то није унето у овај закон о грађевинским производима, као што сам рекла, јесте недоследност, недореченост и веома велика скученост Закона о планирању и изградњи, где се искључиво третирају стамбени објекти, врло мало сви остали, и због тога се дешавају овакве грешке и у овим другим законима.

Осим тога, није толико битно... Веома је, наравно, битно који су то грађевински производи који могу да се користе на овом тржишту, али у овом закону нису третирани, осим техничких карактеристика, ни технички услови под којима могу ти грађевински производи да се уграђују. Много је битно које су то фирме које користе те грађевинске производе, да ли су то неке фантомске фирме које су се основале дан-два пре тога или су то стручне фирме, које заиста могу овим грађевинским производима да баратају на прави начин.

И даље остајем при ономе што сам рекла у начелу – закон није довољно добар. Он нема предуслове да буде добар, не бих их понављала. Осим реституције и свега осталог што иде заједно с тим, осим катастра, он значи ни у овом техничком делу, који се не односи само на планирање, а

везан је за овај Предлог закона о грађевинским производима, није довољно дефинисан како би могао на прави начин да се спроведе.

Све те недоследности овога закона, и овај део који се односи на Суд части Инжењерске коморе... Ја сам дошла управо са скупа, протеста инжењера. Морам да питам министарку у вези с тим пошто очекујемо, и у закону је дато, да ће Суд части од сада спроводити Инжењерска комора – зашто досад, значи за ових много година, Министарство никада није именovalo осам чланова Суда части Инжењерске коморе који треба да дођу из редова Министарства? Значи, ви досад, све ове године, нисте именovali те чланове за Суд части, а сада ћете да преузмете да ви будете Суд части и да одузимате лиценце.

Онда, ја нисам видела ни да у овом закону постоји кодекс по коме ће бити одузимане лиценце. Тај кодекс постоји једино у Инжењерској комори. Значи, ви ћете одузимати лиценце у Министарству по основу кодекса Инжењерске коморе. А шта ако Инжењерска комора укине тај кодекс? Који је правни основ по којем ви можете да одузимате лиценце инжењерима уколико злоупотребе своју професију? То бих заиста волела да добијем као одговор на питање, јер досад ниједан одговор од министарке нисам добила. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да је важно да, колико год пута буде било потребно, објасним све што је везано за Инжењерску комору Србије. И ево прилике, пошто сте поставили питање, да кренемо са тим.

Дакле, Инжењерска комора Србије је као таква основана 2003. године. Тада је министар био Драгослав Шумарац и тада су послови министарства поверени Инжењерској комори. Дакле, она је добила могућност да издаје лиценце, одузима лиценце, прави све стручне испите, да сви инжењери плаћају чланарине да би имали и даље лиценце. Око 30.000 инжењера, различитих врста лиценци, све је то издавано у неком претходном периоду.

Шта се у међувремену дешавало? Дешавало се да је једна шачица људи потпуно блокирала рад Инжењерске коморе, да смо имали ситуације да се нису уопште издавале лиценце, да смо имали озбиљне проблеме у функционисању Инжењерске коморе. Самим тим, када имате једну такву блокаду у раду Инжењерске коморе, онда је нормално да имате блокаду и у једном делу спровођења и реализације инфраструктурних пројеката.

Видим да многе боли та прича, пре свега ту шачицу људи јако боли што ће се поново издавање лиценци и евентуално одузимање лиценци пребацити, односно вратити као посао у Министарство, што је и било до 2003. године. Потпуно схватам да то нема никакве везе са струком, него

то има искључиво везе са интересима и новцем, око милион евра се дели само на основу прихода од чланарина. Информација за све инжењере је да неће бити чланарина када издавање и одузимање лиценци буде у склопу Министарства.

Инжењерска комора се не гаси. То није тачно. Дакле, то нигде није представљено овим законом. Биће послова које ће обављати Инжењерска комора Србије, сигурно, али сам исто тако сигурна да ћемо заштитити струку, а не бавити се политиком. Јер ово сада је чиста политичка прича Демократске странке, Драгослава Шумарца, потпредседника ДС-а или дела Савеза за Србију, како год се звали. То нема везе са струком.

Делили су послове, делили су чланарине, није се имало уплива ни у шта. Министарство је покушало два пута да преузме одређене послове на 90 дана Инжењерској комори само онда када је стало издавање лиценци, јер они годину дана нису издавали лиценце. Из тог разлога је Министарство преузимало посао.

Дакле, сада ћемо вратити надлежности тамо где им је место а то је у Министарству, и бавити се струком јер је струка број један, а не политика коју нам спроводи Демократска странка.

Још пуно могу да причам о Инжењерској комори...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, захваљујем.

Реч има народни посланик Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Ја сам члан те коморе од њеног оснивања и заиста немам разлога да браним интересе Драгослава Шумарца, поготово што је његов закон нешто мало бољи од овог вашег, а иначе исто један веома неупотребљив закон, који смо тешко спроводили у пракси. Значи, ја та која се овде бори за струку и сматрам да Инжењерска комора ни у ком случају не сме да буде место политичке борбе између садашње владајуће коалиције и Демократске странке.

Руководства су заменљива. Драгослав Шумарац и сви остали који спровode своју политику су заменљиви, међутим, нису заменљиви чланови Инжењерске коморе. Ако неко треба да буде тај који ће да спроведе протест или изврши измену свог руководства, Инжењерске коморе, онда је то преко 30.000 чланова Инжењерске коморе. Заиста сам сигурна да Инжењерска комора не треба да буде место борбе супротстављених политичких партија, већ треба да буде независно струковно удружење, да не буде формирана као јавно предузеће. И апсолутно нико не може да спроведе Суд части и одузимање лиценце боље од преко 30.000 чланова Инжењерске коморе.

Морам још једном да нагласим, ја сам ту та која брани струку јер сам истовремено члан Инжењерске коморе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Стварно не знам како су били добри ти закони Драгослава Шумарца кад смо тад били 184. на листи Светске банке по издавању грађевинских дозвола, а имали смо хиљаду градилишта на целој територији Србије. Дакле, нису били добри закони.

Али оно о чему ви говорите, Инжењерска комора и чланови... Прво, Инжењерска комора се не укида. Ја стварно не знам ко то од инжењера неће бити у Инжењерској комори. Па наравно да ће бити сви инжењери у Инжењерској комори. И чему тај страх? Чему страх да се с времена на време провери да ли је све у складу са законом? Зашто је проблем? Чему страх свих оних који су сада у Инжењерској комори да ће неко погледати шта су све потписивали?

Немојте да нам причате о томе како се заклањате иза струке и како је све фантастично, а ми имамо ситуацију да на једном делу пута имамо инжењере који су потписали хрпу којеквих пројеката, где сада скидамо тај пут. Овако изгледа Уб–Лајковац. То су инжењери Инжењерске коморе, извините, један део инжењера који је то потписао. Дакле, скидамо два и по метра пута! То није шарена лажа и то није прича тек тако. Дакле, то су такође инжењери који имају лиценце Инжењерске коморе.

Дајте да једном одвојимо оно што је добро, што је квалитетно и што је стручно од оних који се баве политиком и зарађују на грбачи неких других инжењера који су вредни. То је оно што ми желимо – струка на првом месту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Врло кратко. Немам баш утисак да се овде неко бори искрено за те инжењерске коморе и инжењере. Претходни дан кад смо говорили у начелној расправи, а ево почело је и сад, некако се све своди на Драгослава Шумарца.

Што се тиче нас из Српске радикалне странке, Драгослав Шумарац нам није остао баш у доброј успомени. Он је тај који је дозволио бесправну градњу, он је покушавао својим основним законима и са пет, шест, седам измена тог закона нешто, као, да уради, а сваки пут је само стварао још веће могућности и услове за бесправну градњу.

Тако да не мислим да треба овде да се део расправе базира баш на имену Драгослава Шумарца. На инжењерским коморама и уопште инжењерима у коморама – то да. Не видимо ми неку разлику између Зоране Михајловић и Драгослава Шумарца, осим што се Зорана фарба у плаво, а Драгослав Шумарац у црну боју.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Соња Павловић.

Изволите, колегинице.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Мислим да ме министарка није добро саслушала шта сам рекла. Пре свега, ја нисам рекла да су закони Драгослава Шумарца били изванредни, напротив, рекла сам да је можда за нијансу бољи од овог вашег закона. Значи, и то је био лош закон и немам никаквог разлога да браним Драгослава Шумарца, некадашњег министра ресора у коме сте сада ви.

Сматрам да треба и даље да браним интересе инжењера. Нико није рекао да ће се Инжењерска комора укинути, међутим битно јесте, заиста, да Суд части треба да буде у Инжењерској комори и апсолутно нико не може да ме убеди у супротно.

Сматрам да треба извршити ревизију лиценци. Сматрам да пре свега треба да се види ко ради нешто у професији, а ко не ради у професији. Али морате да прихватите и ово: дешава се нешто врло чудно у грађевинарству, млади људи немају где да науче посао, фирме су се распале. Није лако њима да дођу до посла, није им лако да стекну те лиценце, а онда треба неко да врши ревизију у тренутку кад посла за домаће грађевинаре има тек онда када ти подобни упропасте послове и онда они треба да приведу објекте намени, ти стручни инжењери који не могу да добију послове на намештеним тендерима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има Верољуб Арсић.

Изволите, колега.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, мене изненађују неке моје колеге народни посланици који изгледа не знају уставноправни положај Народне скупштине, Владе и министарстава, па се под неким, ваљда политичким, изговором да је та чувена Инжењерска неко струковно удружење... Није. Није, и немојте да се лажемо.

Значи, у Народној скупштини Републике Србије донет је Закон о Инжењерској комори. Написало га је тадашње Министарство за планирање и урбанизам, Влада га је усвојила као предлог, овластила Шумарца да дође овде у Народну скупштину да брани закон који је написао за себе. То је истина. Знао је колико је добар министар, знао је да се ближи крај тој ДОС-овој власти 2003. године, па дај да за себе обезбеди још један извор прихода.

Сада, да поставимо питање уставноправног положаја. Издавање лиценце је јавна исправа. Да би неко могао да изда јавну исправу, мора да има јавно овлашћење. Јавно овлашћење имају државни органи, државне агенције, има Адвокатска комора у складу са Законом о адвокатури и

њеним уставноправним положајем по члану 67. Устава. Али Инжењерска комора није уставна категорија, него је Народна скупштина један део овлашћења који је поверила Министарству пренела на Инжењерску комору. Надзор ради и даље Народна скупштина преко министарства које је надлежно за надзор Инжењерске коморе.

Шта се сада чудите? Ко је дао овлашћење Инжењерској комори да издаје лиценце? Народна скупштина. Драгослав Шумарац је злоупотребио тадашњу скупштинску већину и себи дао за право да, мимо министарства које је водио, потписује лиценце инжењерима као јавне исправе. То су биле злоупотребе. Зато се узима новац, плаћа се чланарина.

Имали смо још једанпут, када су пробала струковна удружења у рачуноводству и ревизији да користе јавна овлашћења, па су направили циркус – котизације, семинари и све могуће друге глупости – да би неко могао за неки СТР да води књиговодство. На том путу је била Инжењерска комора. Јесу ли пали на испиту? Јесу. Па, није министарство ни поставило ни радило пројектни задатак изнад тог тунела у Грделичкој клисури, него баш ти исти инжењери. Па, чекајте, можете да климате главом, неки инжењер је морао то да потпише, на основу неке лиценце. Извини, то што потписујеш, за то одговараш.

Немојте више да браните нешто што једноставно нема смисла. Нити је Инжењерска комора уставна категорија, дали смо јој да буде законска. Одговара и даље посредно Народној скупштини. И треба да буде промењена и треба да јој буду смањена овлашћења, тај посао треба да ради министарство, оно нама одговара. Немамо ми ништа са том Инжењерском комором, апсолутно ништа, и нема право да наша изворна овлашћења која су нам поверили грађани на изборима преносимо на Драгослава Шумарца и неко његово струковно удружење које нема везе с Уставом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Реч има Соња Павловић, по амандману.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Колега Арсићу, много сте се ражестили, као да сте ви члан Инжењерске коморе или министар грађевинарства, не разумем толику љутњу. Друго, пројектне задатке не потписују инжењери, пројектне задатке раде инвеститори. Значи, инвеститор је неком инжењеру дао пројектни задатак који је можда и неостварив за реализацију, а нарочито у неком кратком року и на начин на који не може да се реализује.

Сумњам у те одузете лиценце, али нећу ништа да причам унапред, постоје неки људи који би се тиме одлично бавили и мислим да су то чланови Инжењерске коморе. Али да не бисмо цео овај закон о коме причамо или пакет закона спровели на проблем Инжењерске коморе, а заправо су закони лоши – да су закони добри, не бисмо имали ни проблем

Инжењерске коморе – ја предлагем, ево сад ја вама да предложим, да се вратимо на тему и да причамо о закону на који су сада поднети амандмани.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Знате, мени је то јако занимљиво: када целу причу поставите онако како јесте, е хајде сада да причамо о нечему другом.

И то да о тим лиценцама треба да расправљају инжењери из Инжењерске коморе, ма готово је више са том причом. Готово је, нема више јавних овлашћења, да завршимо.

(Вјерица Радета: Чекај да се усвоји закон прво.)

Ево, гласаћемо. Ја сам 99% сигуран да тога више неће бити. И неће више нико моћи да наплаћује рекет правим инжењерима. Неће више нико моћи, као што је то радила Инжењерска комора. Рекет је чланарина, то је рекет, ништа друго, незаконито. Можете да доносите подзаконске акте колико год хоћете. Зашто? Да би могао Драгослав Шумарац да прима још 300.000-400.000 динара плату као председник, шта већ? Чиме је он заслужио да буде председник те коморе? Тако што је донео у Скупштину закон и бранио га? Да ли је заслужио као бивши министар? Није. И сада је члан неке „владе у хладу“, како то каже мој колега Маријан Ристичевић. Све живо, чега год да су се дочепали, упропастили су.

Сада кажете – овај закон је лош, он је можда мало бољи. Ма, можда је и много бољи, то ће време да покаже. Али ти са којима ви седите много су лоше законе доносили, то време показује, неприменљиве, зато их и мењамо.

Још нешто, можете да нападате колико год хоћете, немамо ми тај проблем, време вас у сваком вашем нападу демантује, догађаји вас демантују. Тако ће бити и у будућности. Почните мало озбиљније да се бавите политиком.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Соња Павловић, имате право на реплику.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Колега Арсићу, ја се само надам да неће опет, када падне нека киша, јер то се стално дешава, да падне потпорни зид у Грделичкој клисури. Онда ће све ово што сте сада рекли да буде демантовано, биће вам жао због тога, јер нико досад није премештао брдо с краја на крај, па се одустало од тога. Значи, све ово што сте рекли, у праву сте у једном – време ће вас демантовати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, Верољуб Арсић. Па потпредседница Владе Зорана Михајловић.

Изволите.

БЕРОЉУБ АРСИЋ: Баш зато да не би било шта више падало некоме на главу, доносимо један овакав закон. То што нешто пада некоме на главу, или је могло да падне на главу, јесте заслуга онога кога ви сада браните. Још нешто, он је знао да доноси лоше законе из једног простог разлога – њему ништа није могло да падне на главу јер се ништа није радило. Ништа. Ништа није могло да падне, једино да га лупи неки свежањ новчаница, 300.000-400.000 месечно. Шта сте радили? Ништа. Где сте били? Нигде. Неко вас части зато што сте написали закон. То им је падало.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Упорно слушам вашу причу о Грделичкој клисури, о неким брдима итд. Прво, никакво брдо се не помера, то је под број један. Под број два, помињали сте овде промену органа унутар Инжењерске коморе. Да, требало је да се они давно промене, али, између осталог, они чак ни изборе нису могли да спроведу по правилима. Пошто нису могли да спроведу изборе по правилима, онда су чак користили и разне своје рођаке не би ли оставили цело руководство у Инжењерској комори, да се мало вратимо на ту Инжењерску комору.

Дакле, да буде, још једанпут, јасно, струка је на првом месту, инжењери су на првом месту. Али постоје правила и постоји закон који мора да се поштује у том смислу. Неко потписује пројекте, такође. И нисте уопште у праву, инвеститор дефинише пројектни задатак, то је тачно, али за сваки пројекат који се уради неко одговара својим именом и својом лиценцом. Према томе, причаћемо у наставку, било је многих пројеката који су, нажалост, потписани, због чега сада држава мора да издваја додатни новац не би ли те проблеме решила. Почев од Уб–Лајковац, да не говоримо, између осталог, и о косини коју сте поменули. Мислим да је чак некоректно да кажете неистину да се брдо помера, јер данас сви одједном све знају о Грделичкој клисури, данас су сви одједном генијалци по питању тога шта треба да се уради у Грделици. Под број два, да будемо потпуно јасни, именом и презименом постоје људи који су правили пројекте, који су их потписивали, стајали иза тих пројеката и сви они и те како треба да буду проверени. Јер ако неко направи пројекат након чега нешто падне, онда имамо проблем, тај пројекат не ваља. То су исти ти људи који представљају, управо овако како је рекао колега Арсић, људе које ви браните. Надам се да ће то изгледати у наредном периоду потпуно другачије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колегинице Павловић, ја бих да завршимо дебату. Министарка је одговорила на сва ваша питања и господин Арсић је реплицирао.

Изволите, по амандману, може.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Још једном ћу рећи, ја никога не браним, нити имам потребе да браним. То што сте рекли да сте издвојили додатна средства да се заврше нови пројекти за неке лоше урађене пројекте, да, управо радим на таквим пројектима где морам да исправљам грешке лоше урађених пројеката оних који су на намештеним тендерима добили те пројекте, тако да ми је проблематика веома јасна. Међутим, никада ми неће бити јасно како неко може да измени туђе пројекте дванаест пута, пет, десет, дванаест пута, а да притом не буде тај консултован. Ту пре свега можемо да причамо и о Закону о планирању и изградњи, можемо да причамо и о Закону о ауторским и сродним правима, значи не постоји шанса да се неки пројекат измени без сагласности пројектанта који је радио пројекат.

То бих волела, надам се да ће та ваша експертиза то показати и да ћемо све ово што сада причамо напамет... Јер не чујемо ни имена људи, ни ко је мењао, ни шта је мењао, ни ко је радио те пројекте, све причамо напамет. Али не знам шта је ту, рецимо, радио надзор. Ја апсолутно не знам шта је ту радио надзор, кога чувате из „Коридора“. Па дајте да видимо шта су ти људи радили ту. Како су они могли да дозволе измене пројекта? Како било који пројекат може да буде измењен у току реализације а да надзор то не овери? Немојте сада да се играмо пројектовања пред овом скупштином.

Немам разлога, још једном ћу поновити, колико год ви желите да искривите моје речи, да браним Драгослава Шумарца, нити његов закон. Седим ту где седим јер сам самостални посланик, нисам припадала ниједној власти, браним струку и дајем грађанима Србије информације за овај сет закона који су донели и за она места која угрожавају њихова грађанска права. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Професор др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Мала допуна. Влада Републике Србије, Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре не ради баш ништа напамет. Према томе, сви инжењери који су били пројектанти, или сви инжењери који се налазе у техничкој контроли, или сви инжењери који су потписали и били надзор, сви су они именом и презименом, са све пројектима и пројектним решењима, предложени, односно послати Инжењерској комори – а ви сте рекли да сте чланица Инжењерске коморе – Суду части Инжењерске коморе на проверу њихових лиценци. Дакле, сви, од првог до последњег. Према томе, ништа се не ради напамет, постоје имена чланства Инжењерске коморе. Према томе, да вас то занима, нашли бисте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Даница Буквић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована госпођо министар са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, ја сам поднела амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима.

Амандманом се предлаже измењена дефиниција предмета закона и она би требало да гласи: „Овим законом уређују се услови за стављање на тржиште грађевинских производа, стандарди и перформансе грађевинских производа, технички прописи и услови, поступци и процедуре за оцењивање и верификацију перформанси и добијање докумената о перформансама и знакова усаглашености са српским и европским стандардима, обавезе привредних субјеката, као и сва остала питања од значаја за област грађевинских производа“. Сматрам да је оваква формулација овога члана једноставнија, јаснија и прецизнија.

Као што су моје колеге истакле, Предлогом овог закона први пут се доноси општи пропис којим се уређује стављање на тржиште грађевинских производа. Сви прописи и правила о производњи и промету грађевинског материјала сада се налазе на једном месту, што ће, свакако, бити од помоћи и произвођачима и купцима.

Доношењем овог закона испуњава се и обавеза усклађивања домаћег законодавства са прописима ЕУ. На тај начин успоставља се слободно и отворено тржиште и гарантује страном лицу обављање привредне делатности под условима који су законом утврђени и за домаћа лица, као и излазак наших произвођача на страно тржиште, што је још и важније.

Посебно желим да истакнем потребу али и обавезу примене и поштовања еколошких принципа у грађевинарству и изради грађевинских материјала, у циљу заштите животне средине и здравља људи, а све са жељом да нам се азбестне зграде и зграде грађене од другог нездравог материјала више никада не десе.

Посланичка група СПС ће у дану за гласање подржати овај као и остале предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Љубинко Ракоњац.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Ракоњац.

ЉУБИНКО РАКОЊАЦ: Хвала, господине председавајући.

Поштована госпођо министарка са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима. Овим амандманом желим да се унапреди дефиниција Предлога закона и да се учини јаснијом.

Оно што желим да нагласим, поштована госпођо министре, јесте да похвалим напоре Владе од 2012. године на увођењу принципа зелене економије у нашој земљи, што је за нас, Зелене Србије, који се дуго залажемо за то, веома важно, јер је то један од најзначајнијих делова нашег програма.

Зелени Србије су са великим задовољством подржали Правилник о коришћењу пепела из термоелектрана у путоградњи, што ће нам омогућити да се ослободимо негативних дејстава пепела на животну средину и здравље становништва које живи у околини термоелектрана.

Такође, сада желим да нагласим, што Зелени Србије предлажу већ више од деценију, требало би размишљати о једној буџетски неутралној интервенцији, а то је да држава субвенционише набавку хибридних и електричних аутомобила, пре свега за оне којима је то основно средство рада и за инвалиде као средство превоза. Нормално, они би држави плаћали све остале дажбине, ПДВ, царине и друго.

Ради илустрације, даћу неке основне податке о стању по овом питању у Европи, свету и код нас.

Само у првој половини 2018. године продато је око 800.000 хибридних возила, што је раст од невероватних 66% на годишњем нивоу. Чисто електрична возила имају раст продаје 64% у неким земљама Европе; у Холандији продаја чисто електричних возила у односу на возила која користе горива фосилног порекла заузима 80%.

Суштина нашег предлога јесте и констатација да у оним земљама које дају субвенције продаја и даље расте, а оне које их смањују или укидају суочавају се са смањењем продаје електричних возила јер су она и даље прескупа у односу на возила са класичним погоном. Очекује се да на глобалном нивоу продаја електричних и хибридних возила достигне два милиона јединица ове године.

Какво је стање у Србији? Досад су регистрована око 143 електрична и 223 хибридна возила. То је знатно више него у односу на прошлу, 2017. годину. Не треба подсећати да у нашој земљи нема субвенција за ову врсту возила. Несумњиво је да би, уколико би се увеле субвенције и друге повластице за куповину електричних и хибридних возила, као и формирање инфраструктуре (већи број јавних станица за пуњење електричних и хибридних возила), ове бројке би биле знатно веће.

Зелени Србије предлажу да се донесу правна акта, макар са ограниченим роком трајања, рецимо закључно до краја 2025. године, за субвенције при набавци електричних и хибридних возила, као и индивидуалних и јавних станица за пуњење. Предлажемо да ова возила ради јасне препознатљивости имају зелене регистарске таблице.

О бенефитима на националном нивоу који се добијају кроз овај предлог не треба посебно говорити, а то су: већа енергетска сигурност, бенефити у погледу здравља становништва, смањење буке, већа сигурност возача и путника. Тако да бих молио да се у неком наредном периоду разматра и размишља о овом предлогу како бисмо достигли европске и светске трендове на овом пољу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Белачић.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Госпођа Михајловић је у одговору на моје претходно излагање по амандману истакла да је опредељење Владе Републике Србије проевропско, те да се стога домаће законодавство уређује по угледу на европске стандарде.

Међутим, они који се налазе на вишим државним функцијама од министра, а то су председник државе, председник Владе и председник Народне скупштине, небројено пута су истакли да иако се Србија налази на европском путу, наша држава жели да сарађује са свим државама. То конкретно значи да је министар дужан да приликом избора извођача радова у неком конкретном послу искључиво одлучује на основу критеријума стручности и цене обављања одређеног посла, те да држава порекла извођача радова не игра никакву улогу.

С тим у вези, ми из Српске радикалне странке страхујемо да министар фаворизује европске и америчке компаније, као и компаније из Уједињених Арапских Емирата, док се, истовремено, готово не склапају послови са Русијом, Кином и државама бившег Совјетског Савеза. Руско грађевинарство је познато по свом квалитету и постојаности. У Русији се и дан-данас изузетно много гради и многи наши грађани одлазе у Русију да раде у области грађевине.

Министар, с друге стране, уместо да искористи руске раднике и руске пројекте, у свакој прилици истиче своје антируско опредељење. Тако је министар у својим јавним наступима окривила Русију за неуспех изградње пројекта „Јужни ток“, а истовремено је потрошено тридесет милиона евра новца опредељеног за пројекат „Јужни ток“. Новац је, наводно, потрошен за припремне радње, експропријацију, истражне и

претпројектне послове. Поставља се питање да ли је новац заиста наменски потрошен, да ли је морао да буде потрошен и ко ће за све то да одговара. Ово ће, вероватно, утврдити тек нека наредна власт.

С друге стране, у августу се обрушио потпорни зид на Коридору 10, а пре тога, 16. маја, ангажован је стручњак Светске банке за косине, извесни Маринос Скемпас. То значи да је господин из Светске банке примио најмање три плате с обзиром на то да су између августа и маја протекла три месеца; поред његове три плате, утрошена су одређена средства за његов рад, а дошло је и до рушења. Надзор над овим пројектом вршила су два конзорцијума, француски *Louis Berger* и грчки *Egnatia Odos*, а извођач радова била је шпанска фирма „Азви“. Поставља се питање ко ће да одговара, да ли пројектант, извођач радова или лица која су вршила надзор, или можда све три групе.

Овај догађај показао је да европски стандарди и европски извођачи нису увек најбоље решење, а у Србији се прилично добро градило и у време када Европска унија није постојала. Цео Нови Београд изграђен је на мочварном тлу и песку, и дан-данас добро стоји, док је, нажалост, рок трајања пројеката које у последње време градите на основу европских стандарда свега неколико месеци. Самим тим, очигледно, не ради се добро. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Министар у Влади Републике Србије одлучује, доноси одлуке и ставља било какав потпис, на било какав документ, на основу одлуке Владе Републике Србије, никад самоиницијативно. У том смислу, ја као министар ниједан документ, био он меморандум, протокол, уговор итд., нисам потписала да иза тога није стајала одлука Владе Републике Србије, то значи за свих 18 министара, заједно са председником Владе, да ли су те одлуке биле од 2012, 2013, 2014, па све до данашњег дана. Тако да знате да за сваки документ који сте помињали у претходним данима постоји одлука Владе Републике Србије.

Друго, када говорите о извођачима односно инвеститорима, али пре свега извођачима, министар није тај који одлучује и одређује ко ће да буде извођач на одређеном објекту или одређеном инфраструктурном пројекту. Треба да знате да је вредност инфраструктурних пројеката на територији Србије које води Влада Србије шеснаест милијарди евра, да је од тога девет милијарди евра Народна Република Кина пошто сте рекли да тога нема; готово две милијарде евра Руска Федерација пошто сте такође рекли да тога нема; да су ту такође Азербејџан, Турска и да засад немамо много неких извођача, да будем отворена, из саме Европе.

За Коридор 10 који сте поменули рекла сам и вашој колегиници да ће Министарство сву документацију око Грделичке клисуре, око сваке косине доставити од самог почетка, дакле од 2009. године до данашњег дана вама, па ћете ви да видите, па ћете онда да коментаришете. Али да знате, између осталог, да су сви извођачи на Коридору 10 изабрани на јавном позиву, односно тендеру и да ниједног извођача није директно бирала Влада или министар. Односи се, такође, и на надзорне органе.

Једино што је успела Влада Републике Србије у претходних неколико година на једном делу Коридора 10, то је деоница Српска Кућа – Левосоје. Пошто један од извођача није радио свој посао како треба, ми смо тај уговор раскинули, расписали јавни позив, издвојили новац из буџета и дали конзорцијуму домаћих компанија да ради деоницу Српска Кућа – Левосоје. Морам, такође, да кажем да је и ту било доста проблема, али верујем да се то сада завршава.

Према томе, министар спроводи одлуке Владе Републике Србије. Иза сваке одлуке, меморандума, уговора који смо потписали стојим, зато што мислим да смо све урадили како треба за нашу земљу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Дамјановић.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Кад већ говоримо о конкретним стварима, хајде да погледамо шта овај закон доноси.

Преласком грађевинске инспекције са градских општина на ниво Града Београда, сада причамо о Београду, градско руководство преузима овим законом надзор над градњом и до осамсто квадратних метара. Шта то, министре, у преводу значи? То значи да ће они преузети комплетну градњу у Београду. Поставља се питање зашто ви сада ово радите уколико управо СНС директно контролише 15 од 17 општина у Београду. И да ли ви као предлагач овог закона сматрате да ће се борба против дивље градње боље водити уколико дође до потпуне централизације, како овим законом уређујете управе у Београду, до потпуног развлашћивања већ развлашћених градских општина?

Или је крајњи циљ ове мере да се централизује израда решења о рушењу и пописних листа, односно антидатирање истих, како би се омогућила комплетна контрола поступка легализације и свих пропратних елемената који иду уз њу? Конкретно на то мислим. Конкретно, овим предлогом сада ће Градска грађевинска инспекција подносити пописне листе Градском секретаријату за легализацију и за објекте до 800 квадратних метара.

Да ли је конкретно разлог за ово чињеница да Српска напредна странка можда није успела да обузда своје кадрове у неким београдским општинама у толерисању дивље градње (јер сте на власти већ доста година), узимању мита? Или је циљ да се са том праксом сада настави, али да се централизује и да тај новац иде код једног човека?

Не постоји логично објашњење за преузимање надзора над изградњом објеката до 800 квадрата и даље развлашћивање градских општина, из простог разлога што Градска грађевинска инспекција није, под један, у стању или неће да врши надзор ни над објектима у изградњи за које је тренутно надлежна. За оне изнад 800 квадратних метара са сигурношћу можемо рећи да ће ова мера водити даљем урбанистичком хаосу.

Био сам овлашћен испред Посланичке групе СРС када је овде био Закон о становању, и мало пре сте споменули, а за Томине викендице нисте смели да одговорите јер смо ми српски радикали поново били у праву. Али када сте већ ту као потпредседник Владе и када се хвалите бројкама, ја бих вас замолио да саопштите у процентима, јер већина београдских општина, не само београдских, читаве Србије, није ни до 10% тих јединица успоставила; мислим да је највише на Новом Београду, 20%. Али шта се дешава с оним што сте урадили са заштићеним станарима?

Да вас подсетим, министре, заштићени станари нису насилно усељена лица, већ се ради о људима који су након Другог светског рата добили уговоре о трајном закупу, и ограничили су снижене цене станарима јер се радило о градској сиротињи. Ви сте им својим законом повећали коефицијенте за израчунавање висине месечне закупнине. По вашем закону долази до повећања станарине до нивоа тржишних цена, што апсолутно није праведно. Нисте успели да им решите тај проблем, већ сте тај проблем продубили. Причам о људима који живе у становима и који су улагали у ову државу кроз станове, очување станова преко седамдесет година.

Сада имамо велики број људи које хоћете насилно да отерате из њихових станова. Притом, не дајете им квадратуру 1/1, нити им дајете у истим општинама, односно местима на којима је тржишна цена квадрата много већа него што сте сада радили с овим, дали им већу цену у односу на цену квадрата, колико кошта. Конкретно, узимате људима станове који су на Старом граду где је цена квадрата 2.000 и више евра, а нудите им станове тамо где је цена квадрата 1.000 евра, са још мањом квадратуром уколико има више од 70 квадрата, и према броју чланова домаћинства.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам мислила да причамо о закону о грађевинским производима, а ви сте кренули о инспекцији, а то је Закон о планирању и изградњи.

Искуство које имамо из претходног периода показало је да управо та централизација, а везано за општинске односно за градску инспекцију, једина даје права решења. Ја сам прихватила предлог Града Београда када смо радили на изменама и допунама Закона о планирању и изградњи зато што заједно пролазимо ових неколико година и гледамо којом брзином се решава питање озакоњења оних милион, милион и по, два милиона објеката. Схватили смо да би био најбољи начин да омогућимо да Град Београд на неки начин централизује општинске инспекције, којих има много и пуно је разлике било у раду тих инспекција.

Наш интерес и циљ је заиста да покушамо да озаконимо што је могуће више објеката. Али, с друге стране, не заборавите да је овај закон пре свега за оне који су кршили Закон о планирању и изградњи, а самим тим Закон о озакоњењу. Покушали смо да пооштримо Законом о озакоњењу све, али, исто тако, да омогућимо Законом о планирању и изградњи да се централизују инспекције. Мислим да нисмо погрешили. На крају крајева, врло брзо ћемо видети ефекте ове наше мере.

Што се тиче заштићених станара, морам да признам да ту заиста нисте у праву. Јединице локалне самоуправе су добиле десет година времена да реше питање заштићених станара, и то баш онако како је у складу са законом. Водили смо рачуна о свему. У једној ствари сте у праву, то суштински нико није решавао најмање 50 година и зато смо кренули да решавамо то прошле године када смо пред вас ставили тај закон.

Што се тиче Закона о становању, ту тек нисте у праву. Дакле, ја ћу сада још једну ствар да кажем. Поред онога што сам рекла да има 40.169 регистрованих стамбених заједница, ми имамо 27.000 управника, дакле људи који су се договорили унутар стамбених заједница да могу да имају своје управнике. Сви остали ће добити професионалне управнике. У исто време смо обучили готово по свим градовима професионалне управнике који ће радити тај посао. Мислимо да је важно да коначно уредимо то питање становања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Пошто је постављено питање шта ради СНС у Граду Београду на тему изградње, наравно, све ове ствари које сте чули од министарке непосредно се тичу оних добрих последица које произлазе из закона које смо ми као странка подржали и за које смо гласали. То је једна ствар.

Друго, што се тиче добрих ствари које смо урадили, које радимо у Граду Београду, а на тему изградње, има везе и с оним бројним фасадама које смо уредили. Причали смо о томе пре неки месец. Има везе и са решавањем проблема о којима причамо, па и на овој данашњој седници. Чули сте сигурно од народних посланика СНС-а да је постојао у Граду Београду катастрофалан проблем тако организованог система (ми тврдимо намерно тако организованог) да се многа средства за надокнаде никада не исплате, и да је то намерно конципирано тако у време претходног режима који је жарио и палио Београдом, режима који је водио лично Драган Ђилас, наравно и сви они који су му у томе помагали. Знате већ те приче, добро су познате, не морамо да их отварамо и данас, али нико није ништа претерао када је говорио да је тежина проблема мерена стотинама милиона евра управо по том основу.

Овде имам званичне податке. Дирекција у Граду Београду завршила је са укупним потраживањима по накнадама од 27,7 милијарди динара због тога што су, тврдим још једном, тако постављена правила да овај новац пријатељи и сарадници Драгана Ђиласа и његових осталих партнера никада не морају да уплате.

Шта ми радимо, пошто се поставило питање шта ради СНС у Граду Београду? Ми ово решавамо. Дакле, на претпрошлој седници Скупштине Града Београда, да вас информишем, донете су одлуке које, између осталог, помажу да се управо овај проблем санира па да се по тим одлукама новац који градска каса никад не би видела, од кога Београђани не би имали никад ништа, ипак појави, и то укупно (завршавам, господине председавајући) по правоснажним пресудама 2,8 милијарди, по предметима где су поступци у току 2,4, да укупно наплатимо 5,2 милијарде. Тако радимо када радимо, наравно, озбиљно и одговорно. Те проблеме решавамо, не само да на њих указујемо и јасно идентификујемо кривца него их и решавамо.

Наравно, о овим проблемима ми врло радо...

(Председавајући: Приводите крају.)

... Последња реченица ... и разговарамо. Пошто су градске теме, говоримо о њима у Скупштини града и разговарамо. Додуше, с онима који су прошли цензус у Граду Београду, само са њима и можемо.

(Миљан Дамјановић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега.

(Миљан Дамјановић: Како немам? Све време ми се обраћа...)

Извините колега, ја не знам зашто сте сви толико узбуђени.

(Миљан Дамјановић: Зато што ми не даш реплику...)

Зато што се право на реплику стиче ако вас неко погрешно протумачи или вас увреди.

(Миљан Дамјановић: Све време се обраћа мени.)

Па шта?

(Миљан Дамјановић: Како онда немам право?)

Немате.

(Миљан Дамјановић: Арсићу, опет настављаш.)

Сад одређујем паузу у трајању од једног сата. Са радом настављамо у 15 часова.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Стевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЗВОНИМИР СТЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о грађевинским производима поднео сам амандман. У члану 1. Предлога закона речи „за стављање на тржиште и чињење доступним на тржишту грађевинских производа“ замењују се речима „под којима се грађевински производи могу стављати на тржиште и бити доступни на тржишту“. Као образложење навео сам да се амандманом врши правнотехничка редакција одредбе члана 1. Предлога закона, чиме се доприноси прецизности закона.

Доношењем и усвајањем закона о грађевинским производима шира јавност, посебно грађевинска, с правом очекује да ће нови закон уредити тржиште грађевинских производа и подићи ниво квалитета материјала који се користе у градњи путева, мостова, зграда и других објеката, као и да ће конкуренција довести до повољних цена за инвеститоре.

Очекивани квалитет није далеко од свих домаћих произвођача. Примера ради, у цементној индустрији Србије не очекују се велике промене јер су у њој стандарди већ неколико година усаглашени с европским. Овај закон омогућава да се успоставе технички захтеви за велики број грађевинских производа, који ће подићи квалитет производа на нашем тржишту. Закон намеће контролу, и то је за крајње потрошаче веома добро.

Имплементација неће бити брза, потребна су подзаконска акта. Усвајањем овог законског пројекта домаћи произвођачи стандардизоваће своје производе, који ће на тај начин лакше стизати на страна тржишта. Сваки грађевински производ направљен у Србији мораће да има јасну декларацију и знак да је произведен у складу с међународним и домаћим стандардима, новине су Предлога закона о грађевинским производима.

Тако ће 1.200 различитих грађевинских производа направљених у Србији, попут врата, прозора, грађевинских блокова, водоводних цеви, најзад бити јасно декларисано, што досад није био случај.

На основу гореизложеног, произвођачи грађевинског материјала, дистрибутери, инвеститори, пројектанти али и лабораторије за оцену квалитета, сви они, осетиће ефекте новог закона о грађевинским производима. Србија ће по први пут добити пропис који уређује конкретне односе, а прави потреси на тржишту очекују се тек усвајањем подзаконских аката и правилника којима ће бити дефинисана конкретна правила игре, листа стандарда, као и рокови за њихову примену. Рок за подзаконске акте јесте шест месеци од усвајања закона.

Новим законом биће уређени услови за стављање на тржиште грађевинских производа и израде декларације о перформансама, стављање знака усаглашености на грађевинске производе, као и обавезе предузећа приликом производње, продаје и дистрибуције. Правила ће важити за произвођаче, увознике и дистрибутере грађевинских производа, лабораторије, сертификациона тела, пројектанте, извођаче радова, лица која обављају стручни надзор у току грађења објекта, односно извођења радова, али и државне органе и инвеститоре. Сваки грађевински производ који се нађе у продаји мораће да прати декларација о перформансама, у писаној и електронској форми. Такође, на материјалу ће морати да стоји српски знак усаглашености, мора бити видљив, читљив и неизбрисив.

Такође, један од основних разлога доношења овог закона је испуњавање обавезе усклађивања домаћег законодавства са прописима ЕУ из преговарачког поглавља о слободном кретању робе. Због тога што је домаће законодавство у овој области неусклађено с европским, српска индустрија грађевинарства, као и рад сертификационих кућа у овој области годинама нису конкурентни на тржишту ЕУ. Домаћи привредни субјекти који су своје пословање прилагодили прописима ЕУ и већ послују на том тржишту имају додатне трошкове јер своје производе морају да ускладе са домаћим законодавством, које је у односу на европско у највећој мери застарело.

Колико је овај пропис значајан за индустрију сваке земље можда најбоље илуструје податак да је након усклађивања свог законодавног оквира с европским стандардима Словенија у области производње бетона, агрегата и бетонских производа само у периоду од 2000. до 2006. године повећала број фирми у овој области за 7%. Приход од продаје производа словеначких предузећа на територији ЕУ скочио је у том периоду за чак 80%, а број предузећа из области грађевинарства повећао се за 25%.

Посланичка група СПС ће у дану за гласање подржати предложени сет закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Ивковић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарка са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, овим амандманом се врши правнотехничка редакција којом се побољшава законски текст.

Грађевинарство као битан фактор одрживог развоја у стратешком смислу представља једну од најважнијих привредних грана, јер обезбеђује објекте и инфраструктуру за све остале привредне и социјалне категорије. Без правног уређења ове области није могућ ни развој грађевинарства као комплексне делатности, као и уградња готових производа у објекте. Чињеница је да грађевински производи тек уградњом у објекат постижу своје перформансе које се односе на битне карактеристике истих. Тај грађевински производ који је произведен и стављен на тржиште ради уградње у објекат или његове делове мора да има перформансе у вези са његовим битним карактеристикама, које имају утицај на перформансе објекта током уобичајеног одржавања и економски прихватљивог века његове употребе.

Законом о грађевинским производима прописују се услови под којима се могу ставити на тржиште само стандардизовани грађевински производи по домаћим стандардима, односно у складу са техничким прописима, сачињавање декларације о перформансама и стављање знака усаглашености. Ова област досад није била уређена, те је од велике важности доношење овог закона у циљу сигурности и обезбеђивања заштите потрошача али и безбедности живота и здравља људи.

Други разлог јесте свакако наша обавеза да своје законе ускладимо са прописима ЕУ у овој области, а тиме и припремљеност за излазак на заједничко конкурентско тржиште, како у Републици Србији тако и у земљама Европске уније и ван ње.

У дану за гласање Посланичка група СПС гласаће за сет закона из ове области. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Динић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Динић.

ИВАНА ДИНИЋ: Поштовани председавајући, уважена министарка са тимом сарадника, поштоване колеге народни посланици и посланице, најпре желим да похвалим овај закон зато што мислим да ће дефинисати нешто што је врло важно за целу грађевинску индустрију, а и за све наше грађане.

Ово је закон који ће захтевати контролу квалитета онога што излази на тржиште и усаглашеност са квалитетом онога што излази на европско тржиште. Врло је битно да се омогући успостављање техничких захтева за велики број ових грађевинских производа и добро је да се захтева знак, српски знак усаглашености, који мора да буде у сваком случају видљив.

Досад је домаће законодавство у овој области било уређено, али овим законом ће бити уведена и много јача контрола, тако да ће контрола перформанси свега онога што излази на тржиште бити видљива и транспарентна за све оне који то користе.

Због тога ће Посланичка група СПС у дану за гласање подржати овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, без обзира на то што Влада, односно министарка Михајловић тврди да је ово један добар закон, ја тврдим управо супротно – ово је један лош закон, који је лош и по државу Србију и по грађане Србије, а поготово за грађевинску оперативу у Републици Србији. Ако ништа друго, овај закон ће произвести негативне последице у погледу додатних намета и додатних трошкова, што и ви сами тврдите у образложењу закона, госпођо Михајловић.

Ово је још један од доказа да је Српска радикална странка у праву што на свакој седници и у свакој прилици тражи вашу смену, јер овај закон, као што рекох, свакако не иде у прилог грађанима Србије, напротив.

Ви као да имате неки проблем па се овде у Скупштини Србије понашате мало бахато и осионо. Не знам да ли су вам се обратили људи из Инжењерске коморе Србије, данас су долазили овде, обраћали су се неким народним посланицима. Када је у питању Инжењерска комора Србије, ви немате јединствен и једнак став, једнак приступ према тој организацији, том удружењу, које је пре свега струковно удружење, а има таквих струковних удружења још, на пример, као што су Лекарска комора Србије, Адвокатска комора Србије и право на давање лиценце одузима се само Инжењерској комори Србије.

Ако се неком и одузме лиценца... Наравно, никако не желим да тврдим да је тамо стање добро, сигурно тамо има проблема, има злоупотреба, и финансијских и сваке друге врсте, о чему сте и ви говорили, али, једноставно, једна ствар која сигурно не „пије воду“ када је у питању Инжењерска комора Србије јесте – и када се неком узме лиценца, одлучивање по жалби у другостепеном поступку опет врши Влада, а знамо, рецимо, да у овој влади има седамнаест, осамнаест ресора и министара, а нема ниједног инжењера. Е сад, како је могуће да неко ко није инжењер оцењује да ли неком треба да се узме лиценца пошто је у питању искључиво струка? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић. Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, овај закон доноси се из разлога да се производња ових производа, као и услуге из ове области прилагоде захтевима нових прописа који су усаглашени са стандардима и прописима ЕУ. Пошто је то главни циљ доношења овог закона, много би било боље да га уопште и не доносимо.

Овај закон предвиђа многе ствари које у овој области досад није познавало наше законодавство. Једна од таквих ствари јесте и тело за техничко оцењивање усаглашености. Оваква тела тек треба да буду формирана, и то од више различитих установа, као што су институти за стандардизацију, институти при неким факултетима и разни други институти. Али морамо бити свесни да ће све ово изазвати непотребне и превелике трошкове не само код произвођача грађевинских производа већ и код осталих привредних субјеката, као што су дистрибутери, увозници, заступници и слично.

То нису једини трошкови које изискује примена овог закона. Трошкове ће имати и предузећа која се баве пројектовањем и извођењем радова. С друге стране, и лица која израђују техничку документацију, лица која руководе извођењем радова или врше стручни надзор биће у обавези да се едукују о стварима које доноси примена закона. Државни органи и институције које ће учествовати у примени закона мораће да едукују своје запослене и усвоје нове процедуре у складу с одредбама овог закона. Али нигде се не говори о томе на који начин се едукују они који треба да едукују друге. Све ово доводи до успостављања система који омогућава успостављање монопола и разних злоупотреба у овој области.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо министре, овај закон где треба да се успостави систем квалитета грађевинских производа у нашој земљи и да се синхронизује са законодавством ЕУ неће да донесе много тога новог нашим домаћим произвођачима, јер морам да тврдим да наши произвођачи грађевинског материјала у свим сегментима имају много бољу производњу него неке фабрике које долазе из земаља ЕУ.

Шта је проблем наших предузећа која се баве овом облашћу? То што држава – а требало је онда да имамо други закон овде, заштита произвођача грађевинског материјала – не може да их заштити због нелојалне конкуренције. Ми имамо слободно тржиште и све што је потписала прва досовска влада, и ЦЕФТА споразум и све друге споразуме, осим, наравно, Споразума о слободној трговини са Руском Федерацијом, који је најбољи и најповољнији за ову земљу, који се недовољно користи, дакле, сви други споразуми... Тако је у пољопривреди, прехрани, тако је у хемијској индустрији, свакојаки шкарт из разних земаља Европске уније стиже у нашу земљу.

У чему је проблем? А то је оно што потенцирају произвођачи да ми народни посланици кажемо с ове говорнице. Не можете да ме убедите да је нека плочица која је произведена у Кањижи или некој другој фабрици, или фасадни материјал у „Бекаменту“, лошијег квалитета од неке европске земље. Напротив, највиши стандарди се поштују у овој земљи када су у питању ове наше фирме. Али они долазе у неравноправан положај најпре због чињенице да држава не препознаје њихове огромне напоре када су у питању запослени у тим фирмама, зато што се сами довијају како да их задрже, да ти квалитетни људи не оду у иностранство јер су овде платежне могућности мале, као и због тога што приликом увоза на декларацији стоји да је то царинска роба која има порекло из Шпаније, Италије. Када они шаљу овде одељењима и лабораторијама, институтима на лабораторијску и другу анализу, наравно да ће послати плочице најбољег квалитета. А царински службеник није овлашћен да отпакује и да гледа квалитет те робе и онда овде улази свакојаки шкарт. Што најгоре од свега, овде цвета, то сигурно људи тврде и могу да кажем, црно тржиште када је у питању промет тог грађевинског материјала.

То је оно чиме Влада Републике Србије треба да се бави. Немојте да се бринете да ће и те како... Практично је непотребан овај закон јер, знате, нема скоро ниједне фирме у Србији која се озбиљно бави овим послом – ево, ја сам навела две компаније – која ће да производи грађевински материјал а да губи на својој репутацији, да ствара неки имиџ а да производи шкарт. Управо то нам долази из ЕУ на овај начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

У име Посланичке групе СРС поднео сам овај амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима. Ми смо предложили овим амандманом да се у члану 1. речи „српске техничке спецификације“ замене речима „спецификације из области српских стандарда“. Наиме, члан 1. односи се на дефинисање предмета закона и СРС је мишљења да је у тексту закона неопходно прецизно дефинисање самог предмета закона.

Када говоримо о овом закону, и овог пута као и у многим претходним расправама треба истаћи да предлагач предлаже овај закон између осталог и због испуњавања обавеза и усклађивања домаћег законодавства с прописима Европске уније. То је обавеза коју власт у Републици Србији има испред преговарачког Поглавља 1 о слободном кретању робе, а због тога што се прописи ЕУ у овој области редовно мењају и допуњују док правни систем Републике Србије остаје без решења и потпуно је неусклађен. То каже предлагач овог закона о коме данас расправљамо и наводи да пут Републике Србије ка придруживању ЕУ подразумева, поред многих других реформских процедура, и припрему за велике захтеве конкурентног заједничког тржишта. Ово захтева велику посвећеност квалитету производа и услуга.

Као и у свим ранијим расправама које су се водиле о законима које власт предлаже на усвајање због испуњавања обавезе усклађивања домаћег законодавства с прописима Европске уније, Српска радикална странка и данас указује на чињеницу да Србија неће постати чланица ЕУ јер ЕУ не жели Србију у свом чланству.

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре би морало пред Народну скупштину да излази са законима из своје области, који ће утицати на побољшање услова у овој области у Републици Србији, зато што би то ишло у корист грађана Србије а не у корист ЕУ.

Оно што је министарка малопре изјавила, да су сви извођачи на тендеру изабрани, то је у реду. Али када је у питању Коридор 10 и конкретно клисура Предејане, јер територијално припада клисури Предејане, поставља се питање ко треба да контролише извођење радова и да ли се контролише рад извођача. Ово кажем зато што имамо одређена сазнања, ми који гравитирамо том подручју, да се не поштују техничке

норме при извођењу радова, конкретно уградња челичне конструкције, и да део тог неуграђеног материјала завршава у Јужној Морави.

Поставља се питање и квалитета целокупног пројекта, делом кроз Грделичку клисуру, делом кроз Предејанску клисуру, којег ће квалитета бити извођење тих радова. Оно што могу да кажем јесте да је претходна влада, односно режим радио на том пројекту и, када је у питању идејни пројекат, мештани Предејана нису се слагали са начином и делом трасе која пролази кроз Предејане, јер се доводи у питање и квалитет и сама локација тог пројекта, да то може бити у једном краћем временском периоду на неки начин и темпирана бомба. Када то кажем, и оне косине које се изводе и део територије на којој је то изграђено, то ми даје за право, и многим мојим саговорницима, да је тај целокупни пројекат на један неадекватан и непримерен начин на делу територије изграђен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Данијела Стојадиновић.

Изволите, колегинице Стојадиновић.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована министарка са сарадницима, ја сам поднела амандман на члан 1. Предлога закона. Није прихваћен, али бих искористила ову прилику да још нешто нагласим с обзиром на то да сам причала у расправи у појединостима.

Сасвим је јасно да после дигиталног преображаја или дигитализације о којој толико говоримо улазимо у један нови цивилизацијски ниво и у једну епоху, могли бисмо да кажемо и нову епоху, еколошке економије. Дакле, форсирамо производе и еколошке технологије.

Требало би да искористимо овај закон да покренемо технологије којима ћемо производити производе од природних материјала и развити грађевинарство засновано на природним, еколошким материјалима, који пре свега штеде енергију и ресурсе, користећи и ресурсе које смо досад бацали на депоније, које би на неки начин доносиле и нова радна места. Тиме бисмо направили и искорак ка зеленој градњи, која треба да реконструише много објеката који су запуштени и створе нове, лакше доступне станове за велики број грађана који немају стан или кров над главом. Зато предлажем доношење прописа за уређење и дефинисање карактеристика наших природних материјала. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима.

Господо министри, морате бити свесни да све што долази из ЕУ није добро и није применљиво за наше услове. Ово посебно важи за грађевинску оперативу, где се српска грађевинска индустрија показала и доказала на различитим пословима и успешно пословала у многим земљама света. Ви нам овде намећете европске услове, а све са циљем да неко држи монопол у овој веома важној делатности.

Законом се предвиђа увођење тела за оцењивање усаглашености производа, што представља додатни намет грађевинским фирмама и на крају ће се одразити на коначну цену уговореног посла. Тако, рецимо, закон предвиђа да се повећа број испитивања чврстоће бетонских ивичњака и одмах се сугерише да ће произвођачима бити исплативије да набаве сопствену опрему за испитивање него да им то раде сертификоване лабораторије.

Из овог следи логичан закључак да неки већ унапред знају какав ће се закон донети и већ имају припремљену опрему за испитивање производа. Можемо само претпоставити колико новца ће неко зарадити на тај начин, продајом опреме коју предвиђа овај закон.

То су ти ваши стандарди иза којих се крије велики новац и зато Српска радикална странка упорно тражи смену министарке Зоране Михајловић. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Српска радикална странка и даље инсистира на томе да није баш погодно време да се овај закон примењује, јер његова примена је осам дана након објаве у „Службеном гласнику“. Зашто није?

У сваком случају, свако нормалан размишља да треба ићи ка томе да се побољша квалитет производа, па и у грађевинским производима треба побољшање квалитета. Ми смо суочени са ситуацијом да овако ојађена, изнурена привреда, поготово када је у питању грађевина, не може да издржи додатне трошкове, који се односе не само на контролу квалитета него на евентуално допуњавање опреме. То ће се, хтели ми то или не, одразити на цену производа.

Пошто је овде главни акценат и главни циљ да се поспеше мали произвођачи, узмимо пример ових који производе цигле, циглане, то су мали произвођачи у суштини. Њима требају немала средства да би

зановили своју опрему, да би она била у склопу европских стандарда, требају им и те како значајна средства да би имали своју лабораторију за испитивање. То би се аутоматски одразило на цену производа. Пошто сви инвеститори морају, по закону, да се придржавају јавних набавки, да расписују конкурс, на конкурс осим квалитета битну улогу игра и цена. Сада се поставља реално питање – када ће ти наши мали произвођачи, пре свега, испунити ове услове, а самим тим када ће доћи у ситуацију да буду конкурентни пошто им то поскупљује њихове производе?

То је суштина читаве филозофије овог закона који се доноси и увек је то под изговором да се штите наши произвођачи, да ћемо бити у ситуацији да ти наши произвођачи буду присутни на европском тржишту. И тамо и те како значајну улогу игра, осим квалитета, и цена производа. Ми српски радикали нисмо против побољшања квалитета, унапређења привреде, али мислимо да у овом тренутку није време да се то ради, да се иде с овим законом како би се побољшао квалитет на рачун повећања цена, јер онда долазимо у ситуацију да смо се, што би рекли, као куче окретали и хватали свој реп, укруг се окретали и ништа нисмо урадили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Изволите, колега Михајловићу.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарко и сарадници, даме и господа народни посланици, често у језику закона које доносимо користимо стране речи, можда онда када то може и другачије, да буде на чистом српском језику.

Овде је реч о члану 1, у делу тог члана говори се о телу за оцењивање и верификацију сталности перформанси грађевинских производа. Дакле, та реч која се овде појављује, „перформансе“, јасно је шта означава, сама реч значи достигнуће, резултат, а најчешће у множини она значи радне карактеристике или технички подаци о датом производу, што би било примерено овом тексту овде, или одређени параметри.

Зато би могло и другачије овде да се каже, на пример – оптималне техничке карактеристике, уместо перформанси; или – најбоље техничке карактеристике; или, ако ћемо ићи даље, па реч „карактеристике“ заменимо другом речју која је наша, из српског језика, то би била оптимална техничка својства или, још боље, најбоља техничка својства одређеног грађевинског производа.

Наравно, не желим да сада водим неку полемику у овом правцу, већ чисто желим да скренем пажњу на то да и у другим областима, као што је законодавство, треба водити рачуна о неговању и унапређењу српског језика. Не морамо увек да користимо неке друге, стране, интернационалне изразе.

У сваком случају, мислим да је крупан и позитиван искорак доношење овог закона о грађевинским производима. Ми из посланичког клуба СПС подржавамо доношење овог закона јер по први пут овим законом вршимо стандардизацију грађевинских производа, који имају одређена својства којима се испуњавају битни захтеви, а то су, пре свега, очување безбедности, живота и здравља људи, заштита животиња, биљака и здраве животне средине, затим заштита потрошача и, уопште, заштита имовине грађана Републике Србије.

Из тих разлога веома је важно да имамо закон, не само због обавезе да то треба да усагласимо са законодавством ЕУ, али ово уноси један важан поредак и ред. И, као што је говорила наша посланица Данијела Стојадиновић, веома је важно да у ту сферу унесемо и она својства која се односе на здраву животну средину кроз производњу оних грађевинских производа који су еколошки чисти и обезбеђују одрживост и напредак наших грађана и наше заједнице. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Када говоримо о техничкој страни, ја сам желео да констатујем следећу чињеницу. Госпођо министарка, видите ви члан 1, то је једна дугачка, дугачка сложена реченица. Од ове једне сложене дугачке, дугачке реченице, ови који пишу могли су и требало је да напишу четири-пет јасних простопроширених реченица, ништа да не мењају, и то треба убудуће да буде начин писања и рада. Овде, кад кренете од почетка и стигнете на крај, ви заборавите шта пише на почетку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јосип Броз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Госпођо Михајловић, ми смо знали да ви не можете да будете дуго напредњак, али то није наш проблем, то је проблем оних који су вас ангажовали и форсирали. У чему смо ми то препознали? У преподневном делу ви рекосте – стручност испред политике, а ми се сећамо оних билборда који су преплавили Београд и друга места по Србији када је много новца потрошено на тај билборд, заправо, прао се новац. Још

сте рекли – само, није требало да то ви кажете, можда би сваки други министар у Влади Србије могао рећи – с ким си, такав си. Ево, само да вас подсетим, нећу по именима, с ким сте ви то били до 2003, 2004. и 2008. године, и то је сасвим довољно. И због тога смо овај закон морали детаљно да анализирамо.

Можда примена овог закона или тајминг у коме ће он да се примењује није добар. Да ли треба инсистирати на квалитету грађевинских производа? Па као и свих других производа, наравно да треба. Колеге говоре да је то добро због заштите животне средине – наравно да је тако. Али ви овде узалуд покушавате нама да објасните или да нас убедите да ће ово донети добро микро грађевинским фирмама. Само њима не може донети добро, јер то је велики број малих фирми које немају могућности, капацитете да се за релативно кратко време снађу или уложе потребна средства да би могле да дођу до одређеног квалитета грађевинских производа.

Нас у Српској радикалној странци је мало забринуло када сте рекли да сте ви приметили да у грађевинској индустрији полако долази до раста БДП-а, повећана је потражња и продаја станова. То се не би могло оспорити, просто, људи имају потребу да решавају своја стамбена питања. Али чим сте то приметили, одмах сте се сетили једног закона, вероватно је лобирано из ЕУ да би се нанео велики и озбиљан проблем не само малим грађевинским фирмама, односно произвођачима грађевинског материјала, него и мало озбиљнијим. Као што је, уосталом, било у области пољопривредне и прехранбене производње, тако и овде. Вероватно ће вам много бити лакше да контролишете мањи број већих фирми, да закуцате на врата, да узмете рекет, него што је то случај уколико постоји велики број микро грађевинских фирми, које су мање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Не знам заиста ко куца на врата и ко узима рекете. Ако знате да то неко ради, мислим да треба то да пријавите. Када знам да има било каквих проблема или било какве потенцијалне корупције или мислим да нешто није у реду, пријавим надлежним државним органима пошто верујем у ову државу и у њене органе.

Даље, везано за ово што сте рекли, да можда није добар тајминг и да не би требало сада да се доноси тај закон, знате, да смо тако размишљали, онда вероватно не бисмо ништа урадили у реформама у било којој области друштвеног живота па, између осталог, ни у области грађевинарства.

Без обзира на то колико побијали статистику, статистика ипак даје одређене податке, дакле, од тога колики је био удео грађевинарства у БДП-у 2012, 2013. године, а колики је данас. Испод 3% је био тада, а данас је

4,5%. Исто тако, када говоримо о томе како се уопште развија грађевинска индустрија, такође можемо да видимо озбиљне помаке управо у производњи грађевинског материјала али и у области самог грађевинарства. Када говоримо о вредности пројеката које радимо у области грађевинарства, такође имамо велике помаке. Дакле, то су све подаци који, на крају крајева, могу и да се виде. И голим оком су видљиви а, богами, видљиви су и када посматрамо само статистику.

Према томе, ако уређујемо део по део грађевинарства, ако разговарамо с онима који производе грађевинске производе, ако и они такође као партнери сматрају да то треба уредити, не видим зашто онда не бисмо донели такав закон и уредили тржиште. То су били разлози. Заједно смо радили са свим релевантним факторима када говоримо о овој области. Заиста верујем да то може да нам донесе само добро. На крају крајева, виђаћемо се па ћемо мерити те резултате, али верујем да у сваком случају нисмо погрешили јер слушамо оне људе који заиста раде у овој држави и чине да наш привредни развој буде бољи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народни посланик Срето Перић, по амандману.

СРЕТО ПЕРИЋ: Госпођо Михајловић, ако ви мени будете успели сада да објасните, може много краће него ово претходно, за један минут, шта су добро донели велики трговински ланци који су отворени у Србији у последњих годину дана и више, то исто за овај закон онда могу да прихватим и да потпуно разумем.

Поменули сте да је прва електронска дозвола дата „Икеи“. Да ли знате да је око 10.000 производа било у њиховом продајном асортиману, а од тога су само три била произведена у Србији? То је била даска за сечење, оклагија и не знам шта би треће.

Тога се ми и бојимо, да ће тако бити и са грађевинском индустријом. Почели су људи да се сналазе. Наши људи су вредни, али бојимо се да кроз овај закон многи неће ставити кључ у своју браву.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман, са исправком, поднела је народни посланик Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај члан 1, ту велику реченицу, ми смо хтели да некако преправимо па смо поднели чак двадесет амандмана да би било свима разумљивије шта пише у овом члану. Да парафразирам, суштина је да је овим чланом предвиђено да овај закон уређује услове за стављање на тржиште грађевинских производа одређеног, односно одговарајућег квалитета итд.

Шта је овде проблем у целом овом закону и сутра у његовој примени? Проблем је, рекле су колеге из Српске радикалне странке, што ми имамо неколико, само неколико афирмисаних произвођача грађевинског материјала ове или оне врсте, имамо много оних који су у покушају, мале фирме. Е, ту је проблем и ту би требало држава да уради оно што ради овим страним инвеститорима; требало би да држава да подстицаје, 10.000 евра по радном месту, као што дајете којекаквима што дођу овде, буду годину, две или три па одоше. А ако то дате нашем човеку, он ће се трудити да свој посао развије, да га прошири, да запосли нове људе, за почетак вероватно чланове уже и шире породице, касније и остале. Ако желите заиста да унапредите и квалитет, и благовременост и уопште ту врсту производње и производе, Влада треба на томе да ради.

Лако је преписати закон из ЕУ и рећи – ево, нама рекли па ми кажемо вама, па онда се то усвоји. Проблем примењивости и овог и многих других закона, то вам увек наглашавамо, увек је присутан. То ће да се покаже кад нам за два-три месеца будете предлагали измене и допуне овог закона. Као што на овој тренутној седници имамо шест-седам измена и допуна закона. То говори да не радите ни довољно пажљиво ни озбиљно. То говори да радите само да бисте добили неку цртицу на тој европској агенди. Наравно, нас то не занима и ми српски радикали смо става да Србија не треба да иде у ЕУ. Ви сте данас прокоментарисали да је то легитиман став. Да ви нисте рекли, не бисмо знали, али, ево, наш је став.

Немојте да вам све буде Европска унија, Европска унија... Дајте мало помозите нашим људима. Дајте да се развије производња грађевинских производа, да се активира грађевинска оператива, да поново будемо, оно што ви волите да кажете, лидери на Балкану. Били смо лидери на планети што се тиче грађевинске оперативе. То можемо поново да будемо, али морате мало и ви из власти да помогнете. Грехота је заиста, онолике паре дадoste разним странцима, а нашим људима ништа или готово ништа. Једној од ових фирми афирмисаних, Наташа је помињала, помогли сте пре годину-две дана, и они су заиста своју производњу значајно проширили. То је било добро, али дајте да тога буде више. То је наш апел и суштина наших амандмана. Заправо, пре свега образлагања амандмана.

Само две ствари везано за нешто што сте у претходним сатима говорили. Јављају се људи из Бора, кажу – што се тиче издавања грађевинских дозвола, кажите министарки да ништа није тачно од онога. У Бору ништа не функционише, општи хаос. Проверите. Ја вам само преносим шта је речено.

Неком посланику сте одговорили да никада није било говора о померању, пресецању брда итд. у Грделичкој клисури. Није ваљда да не

верујете Вучићу? Па он је рекао – пресећи ћемо пола брда; ако треба, и другу половину. Само смо цитирали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Добро, сами сте цитирали. Председник није рекао да ће се померити брдо. Дакле, брдо свакако није померено, а да ли су пресецања брда, то јесу, али да оставимо то оним људима ...

(Вјерица Радета: Ако сте пресекли пола, па пола, померили сте.)

Добро, ја сам вас саслушала. Значи, оставимо оним људима који се тиме баве. Сада бих се вратила на закон, на неколико ствари које сте ви рекли и мислим да су значајне.

Прво, ради ваше информације, у области грађевинских производа, према подацима Републичког завода за статистику, у Републици Србији послује 24.500 регистрованих привредних субјеката, а од тога њих 18.000 послује у хармонизованој области. У тој хармонизованој области, од тих 18.000, 11.500 су произвођачи, а 6.500 увозници и дистрибутери.

Када говоримо уопште о тој хармонизацији и прилагођавању, прво ће се хармонизовати тамо где не постоје наши произвођачи, где немамо производњу, дакле они производи који се пре свега увозе. Ићи ћемо да се прво то хармонизује како бисмо могли да имамо и овде произвођаче; затим ће се хармонизовати они који су се већ прилагодили европским стандардима и појављују се на другим тржиштима ван Србије, а тек на крају ћемо усклађивати управо оне који имају доста проблема и треба им помоћи да се постепено хармонизују. Тако да смо водили рачуна да поступност буде у свему што радимо, поготово у овој области, свесни да је то област у којој морамо да водимо рачуна о произвођачима грађевинских производа, да то буде, пре свега, у нашу корист односно у корист развоја грађевинарства.

Не бих коментарисала амандман, ту сте само мењали једну реч, колико ја могу да видим: „издатих“ замењујете речима „који су издати“. Мислим да је то сад мање важно од овога што сам сада одговорила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Можда је то вама мање важно, али добро. Инфинитив је нешто што је апсолутно неприхватљиво у српском језику.

Али нешто што је битније, да ли сте ви, у овом закону тога нема... Који је тај орган, која је то инспекцијска служба, ко је тај ко ће да каже – овај производ, грађевински, одговара свим стандардима и овај производ ћемо уградити на неку зграду и неће бити смрдљива зграда већ ће бити зграда нормалног квалитета. Ето, то је питање на које нисте дали одговор у закону, а врло је важно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ. Хвала, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господа народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима како би се додатно дефинисао предмет овог закона.

Овакав закон био је неопходан Републици Србији не само због усклађивања с прописима ЕУ већ и због тога што област обрађена у овом закону треба да буде основа за све учеснике на тржишту који се баве изградњом, нарочито данас када у Србији имамо рекордан број градилишта, 36.000, са издатим грађевинским дозволама. Имамо рекордан број инвестиција на читавој територији Републике Србије. Данас, када се из места у место отварају фабрике, када се граде саобраћајнице, када се обезбеђује инфраструктура, тако да свака општина, сваки град у Србији постаје пристојно место за живот.

Одговорна Влада спроводећи програм Српске напредне странке и доносећи предлоге у интересу грађана Србије враћа достојанство и углед нашим грађанима. После разарања Србије и свега доброг у њој, одговорно руководство, коме су грађани дали поверење, препознало је да је неопходно најпре створити елементарне услове за живот, да би они били платформа за даљи развој. Тако су улагање у образовање, здравство, инфраструктуру препознати као приоритет. Српска напредна странка, на челу са председником Александром Вучићем, одговорно приступа решавању проблема како на националном тако и на локалном нивоу.

Грађани општине из које долазимо, грађани општине Уб, сведоци су преокрета који се бележи у претходних шест година. Данас, залагањем одговорног руководства у Општини Уб имамо рекордан број изграђених општинских путева првог и другог реда, рекордан број изграђених и обновљених некатегорисаних путева; радујемо се реализацији, односно

завршетку изградње деонице ауто-пута Е-763 Обреновац–Уб и приступа ауто-путу и свему ономе што доноси ауто-пут, већи број инвестиција.

У општини у којој се ради, гради, која постаје све пожељнија дестинација за живот грађана, у току је реализација једног важног пројекта за Убљане. То је изградња новог вртића. Објекат ће бити завршен у септембру идуће године, а ми се посебно радујемо што ће свако дете имати место у вртићу. Објекат се гради у површини од 3.000 квадрата и вредност инвестиције је 218.000.000 динара, док ће за опремање бити потребно двадесет милиона динара. Све се реализује у складу са пројектом и издатом грађевинском дозволом.

Дакле, у општини Уб интензивно се гради и Предлог закона на дневном реду свакако се уклапа у атмосферу у којој је тренутно општина Уб, и у којој ће бити. Свакако, Предлог закона и остали предлози закона иду укорак са ситуацијом у којој се Србија налази, Србија која се гради, у којој се грађани повезују, Србија чији се градови и општине развијају, изграђују, решавају проблеми грађана по приоритетима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Колега Јањушевићу, изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, уважене колеге, овај закон је свакако у функцији бољег квалитета грађевинских материјала и вишег стандарда. Средства која се уложе у бољи стандард и квалитет не могу се звати трошковима, то је подлога за већу конкурентност. Зашто не би наша предузећа била још конкурентнија у иностранству, зашто не бисмо више гледали ка том смеру и зашто не бисмо више веровали у себе и вратили наше фирме, наша предузећа на стазе старе славе, а то је сигурно пут којим идемо.

Осврнућу се на улагање у туризам и пример општине Нова Варош, која доживљава туристичку експанзију. Године 2012. у општини Нова Варош забележено је 2.000 ноћења туриста. На крају ове године биће преко 100.000 ноћења у општини Нова Варош. Дакле, граде се нови хотели, смештајни капацитети, и Златар, прави бисер западне Србије, доживљава туристичку експанзију.

Желим да кажем и да вам пренесем захвалност грађана Нове Вароши због почетка реконструкције путног правца од Браношевца, дакле од општине Нова Варош, ка тој туристичкој зони на Златару. То је кључни правац који им је недостајао да имају пун туристички садржај и да пређу на још један виши ниво туристичке понуде.

Такође, као што сте ефикасно реаговали у случају приступне саобраћајнице индустријској зони Прибој, где сте ефикасно решили 2,6

километара пута и тиме отворили врата многим инвеститорима, где данас ради 400 људи, везано за све то, желим да вас замолим да размотрите могућност за реализацију једног пројекта, а то је путни правац Кокин Брод – Јармовац. Дакле, то је пут који ми из Прибоја користимо, то је наш излаз, да кажем, у свет. Развој привреде тренутно у Прибоју и почетак озбиљног туризма, посебно везано за Прибојску Бању, на неки начин тражи да тај путни правац у дужини од 24 километра буде на вишем нивоу. Дакле, он се одржава, али се заиста види потреба да он треба бити на једном вишем нивоу. Овом приликом вас молим да размотрите да евентуално заједнички као општина можда наступимо, да урадимо пројекат, али изражавам захвалност за сву досадашњу ефикасну помоћ и веома се радујемо и Коридору 11.

Сви ти инфраструктурни пројекти које радимо приближавају бољу будућност нама, приближавају оно чему тежимо. Дакле, ми не чекамо да нешто падне с неба, ми искушења и прилике нападамо, максимално их искоришћавамо и водимо Србију у бољу будућност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Морам да признам, заиста су импресивни резултати везани за број ноћења.

Што се тиче овог путног правца, постоји могућност да Министарство и локална самоуправа заједно ураде пројектну техничку документацију, па чак после да видимо у ком односу бисмо онда кренули, претпостављам, у реконструкцију, пресвлачење или шта већ кажу они који буду радили пројекат. Дакле, сада се припремају полако буџети за 2019. годину, време је да се сада тиме позабавимо. Према томе, ево, ја сам записала и обавестићу вас врло брзо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Изволите, колегинице Грубор.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, као прво, желим да честитам нашим златним одбојкашицама на постигнутом успеху на Светском првенству у Јапану. Заиста су наши спортисти наши најбољи амбасадори у целом свету.

Као друго, желим да осудим позив нашег колеге посланика на вешање на Теразијама председнице Владе госпође Ане Брнабић и нашег председника господина Александра Вучића. То је велика срамота за све нас и наш народ.

Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на побољшање пословне климе.

Усвајањем овог закона, подзаконских аката и правилника којима ће бити дефинисана конкретна правила, листа стандарда, као и рокови за њихову примену побољшаће се пословна клима у Републици Србији и на тај начин утицати на развој Републике Србије.

Произвођачи грађевинског материјала, дистрибутери, инвеститори, пројектанти али и лабораторије за оцену квалитета осетиће ефекте новог закона о грађевинским производима. Циљ је да материјали који ће се убудуће користити у Србији буду у складу с европским стандардима. Домаћи произвођачи ће стандардизујући своје производе лакше стизати и на страна тржишта.

Каква је била пословна клима у Лозници и Подрињу у претходном режиму говори чињеница да је све што је радило било уништено, затворено, све велике фабрике остале су без радника. Једино је Зајача, тј. „Фармаком“ радио пет пута повећаним капацитетом топећи отрове из целог света штетних по здравље свих мештана тог краја. Ви сте се лично уверили на терену како је то изгледало. Чињеница да је 80% узорковане деце предшколског и школског узраста имало олова у крви преко горње дозвољене границе, а то је десет микрограма по децилитру крви, говори о начину пословања „Фармакома“, а све ради своје материјалне користи. Процена профита власника и његових сарадника само у Зајачи је око двадесет милиона евра.

Наш председник господин Александар Вучић и наша влада враћају живот у Лозницу, Подриње и западну Србију. Довођењем великих светских компанија, америчког „Адиента“ и кинеског „Минта“, живот у Лозници и околини ће свакако бити бољи. „Адиент“ је већ почео са радом са око 150 радника, до изградње нове фабрике у индустријској зони када ће запослити око хиљаду и по радника.

Локална самоуправа Града Лознице, на челу са градоначелником Видојем Петровићем, уложила је пуно труда у последњих десет година, почев од 2008. године, у формирање Индустријске зоне Шепак и реконструкцију Улице Републике Српске. У изградњу комуналне инфраструктуре, саобраћајница, хидротехничку инфраструктуру, електроинсталације, асфалтирање улица у зони паркинга, тротоаре и јавну расвету уложено је укупно 2.929.851 евра, од чега за реконструкцију Улице Републике Српске 1.512.832 евра. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Дакле, од тренутка када сте ви лично рекли да су поједини људи, односно људи који су на челу Инжењерске коморе у последњих неколико година направили закон по својој мери и да су узимали новац, тражио сам

да проверим, на основу онога што сте тврдили, да ли је то заправо истина или није истина.

Оно што морам да кажем у овом случају јесте да имам доказ да сте обманули јавност Србије из простог разлога што је овде испред мене званични преглед исплаћених нето накнада члановима органа и комисије Инжењерске коморе, који је потврдило и Министарство госпође Зоране Михајловић. Овде пише да је Драгослав Шумарац, који је иначе водио Комору, а овде је очигледно предмет освете појединаца који нису успели у Инжењерској комори на изборима да га смене, за годину дана примио 60.000 динара. То је нешто мање од пет стотина евра.

Међутим, када погледамо оне чланове Инжењерске коморе преко којих је Министарство покушало да утиче на последњим изборима да смени, односно са оним функционерима Инжењерске коморе који су ту испред Министарства из редова СНС-а, ту је ситуација мало другачија. Имамо Обрадовић Радојка, који је 5.500 евра приходавао по истом овом основу. Затим, имамо људе који су, ево 10.000 евра, пардон, 15.000 евра, Дамњановић Милисав, који је био један од оних који су испред Српске напредне странке покушали да смене актуелно руководство Инжењерске коморе Србије. А да не причамо о другима: Обреновић Глигор, Отовић Слободан, од 10.000 до 5.500 евра. Дакле, то су људи који су испред Министарства били задужени да преузму Инжењерску комору Србије, а ви сте оптужили професора Београдског универзитета Драгослава Шумарца да је он то урадио како би примао одређене своте новца.

Овај финансијски извештај је одобрила госпођа Зорана Михајловић. Она је неколико пута тамо слала инспекцију и утврдили су да апсолутно ничег спорног нема у овом извештају.

Дакле, јавности ради и истине ради, Инжењерска комора се мења зато што се не дозвољава ни Драгославу Шумарцу ни инжењерима Србије, 28.000 њих, да имају самостално струковно удружење, већ је потреба Српске напредне странке да контролише сваку пору овог друштва. Зато је било важно да се измести и Суд части и издавање лиценци на Министарство, које ће сутра једноставну поруку послати инжењерима – нисте добродошли да останете у овој земљи, идите негде, у неке државе западне Европе, тамо су вероватно мало бољи услови за вас, а ми ћемо, с друге стране, делити лиценце онима који су подобни и онима за које ми мислимо да је потребно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хајде, молим вас, прво да почнемо да причамо о томе шта је урадила Инжењерска комора и зашто Влада Републике Србије жели да врати у своју надлежност Инжењерску комору

Србије. Немојте да обмањујете јавност том причом и брижним односом према инжењерима, јер да сте заиста били брижни и да је руководство Инжењерске коморе било брижно, онда би улагала у наше инжењере, онда би ти наши инжењери били додатно едуковани и могли да раде врло компликоване и тешке пројекте које, између осталог, данас радимо.

Нажалост, Инжењерска комора јесте постала приватна инжењерска комора оног тренутка када сте 2003. године извукли Инжењерску комору, практично, и пренели јој надлежности. И то јесте, шта да радимо, можда то неком не одговара, Демократска странка, и јесте Драгослав Шумарац тај који је то урадио искористивши практично Закон о планирању и изградњи, плаћањем чланарина које морају да плате инжењери да би уопште задржали лиценцу. Ако не платите чланарину, онда нема лиценце, одмах вам се одузима лиценца. Онда су инжењери морали да плаћају своју чланарину 7.500 динара да би могли да задрже лиценцу уместо да су се бавили заиста едуковањем тих наших инжењера.

Видите, враћањем надлежности, дакле не гашењем Коморе, не склањањем итд., враћањем надлежности Министарству и Влади неће бити, под један, чланарине; под два, додатно ће се едуковати инжењери. И, наравно, што се тиче разних ценовника које има Инжењерска комора Србије, тога више неће бити на тај начин, јер сте те ценовнике користили за разноразне послове. Имали смо шачицу инжењера која је учествовала у разноразним пројектним решењима, потписивала разна пројектна решења. Сада је у ствари највећа мука не само што ћете изгубити своје упориште, и користите ту Инжењерску комору политички, него је мука што ће се отворити сви папири, што ће се јако добро видети ко је све и свашта потписивао у претходним годинама, од 2003. па надаље.

Много тога треба да се мења у Инжењерској комори да би и млади инжењери али и они са знањем и искуством могли нормално да раде, како треба да раде инжењери у овој земљи, а не под причом политике и свега онога што ви радите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Реч има др Александар Мартиновић, по Пословнику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 106, господине Маринковићу.

Пре свега, дозволите да пожелим добро јутро господину Божовићу. Надам се да сте се наспавали, господине Божовићу. Сада је 16 часова, је л' тако, госпођо Вјерице, да ли сам погрешио, ја мало слабије видим. Шеснаест часова и десет минута. Ми радимо од 10 часова јутрос. Балша Божовић је ушао око 16 часова у зграду Народне скупштине. Тако су иначе радили и када су имали одговорност за вођење Владе Републике Србије, тако су долазили на посао у министарства, тако су долазили на посао у

Владу, а онда се чуде што су изгубили власт. Па зато што нису радили ништа, а то што су радили, радили су на штету грађана Србије.

Оно што желим вама да кажем, господине Маринковићу, то је да је прекршен члан 106.

Ја разумем да је господин Божовић био на инструкцијама код шефа Градског одбора Демократске странке Драгослава Шумарца, који му је пренео шта треба да каже у његову одбрану овде у Народној скупштини, али то тренутно није тема дневног реда и скрећем вам пажњу да је прекршен члан 106. Пословника, који говори о томе да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Претпостављам да је господин Божовић од 10 јутрос, мада сумњам да се буди у то време, рано је, негде од подне вероватно, па сад негде до 16 часова био на инструктажи код шефа Градског одбора ДС-а Драгослава Шумарца, али то не треба да оптерећује нас који радимо овде у Народној скупштини по тачкама дневног реда. Тренутно на дневном реду није Инжењерска комора Србије, мада ја знам да њих боли чињеница да ће сада да изгубе власт у Инжењерској комори Србије, то је једино што им је још преостало у Србији, што је било некако њихово, односно што су сматрали да је њихово и где су могли да убирају приход. Сада им то измиче испод ногу, нема више рекета, нема више пљачке инжењера, нема више својатања Инжењерске коморе Србије...

(Председавајући: Хвала, колега Мартиновићу.)

Господине Маринковићу, водите рачуна о томе да је повређен члан 106. због тога што је господин Балша тек устао и вероватно се још није пробудио.

Ја не тражим да се гласа о повреди Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Балша Божовић, по амандману.

БАЛША БОЖОВИЋ: Када ми већ не дате право на реплику, само да одговорим госпођи Зорани Михајловић.

Дакле, установили смо да оно што је писао и причао господин Арсић није тачно, и то ми је драго и веома је важно да то кажемо грађанима Србије. Хвала вам на томе.

Идемо даље. Инжењерску комору Србије су подржали Европски савет инжењерских комора, Инжењерска иницијатива за регионалну сарадњу, Инжењерска зборница Словеније, Хрватска комора инжењера, Комора инжењера инвестиционог пројектовања Бугарске, Комора овлашћених инжењера Републике Македоније, Инжењерска комора Црне Горе, Савез грађевинских инжењера Србије, Удружење инжењера Београда, Удружење урбаниста Србије, Стоматолошка комора Србије, Лекарска комора Србије, Фармацеутска комора Србије, Комора

биохемичара Србије, Комора медицинских сестара и здравствених техничара Србије, Удружење ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Србије, као и огроман број појединаца.

Пошто сам од осам јутрос био са инжењерима из Инжењерске коморе Србије, оно што су ме замолили, долазећи у Скупштину и испред Скупштине Републике Србије, јесте да вам предам писмо Европске инжењерске коморе, иза које стоји пола милиона инжењера широм Европе, који говоре, госпођо Михајловић, да је ваш предлог закона скандалозан, да не постоји нигде у региону, да није пример никакве праксе и, што је најгоре, да Србија неће моћи у ЕУ ако струковна удружења нису независна. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, по Пословнику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Малопре ме господин Мартиновић поменуо, али знам да ми не бисте дали да реплицирам па морам онда овако да користим члан 32.

Господин Мартиновић је говорио да се Балша Божовић овде појавио у четири сата, да је вероватно пре сат или два устао. То је очигледно тачно, јер где би био ако није на свом радном месту, ако није спавао. Али постоји проблем, ако неко тако замени дан и ноћ, онда има ваљда проблем и са функционисањем. Друго су они људи који због посла морају да раде ноћу, па онда дању одмарају итд. Али неко ко треба да ради дању, а ко зна где проводи ноћ, па онда спава до оволико сати и дође, појави се као пао с Марса, онда потпуно оправдано питамо да ли он уопште има способност да даље прати и учествује у раду овог парламента с обзиром на то да ми се чини да није психички спреман за данашњу расправу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Добро, сви ће доћи на ред.

По реду, повреда Пословника, Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем.

Председавајући, поново сте дозволили повреду члана 107. Наиме, овде је заиста повређено достојанство ове скупштине кад неко ко је у „Бонафидесу“ стекао диплому Правног факултета – а данас је очигледно покушавао од Шумарца, док овај закон не ступи на снагу, да стекне и некакву инжењерску диплому – брани оне честите инжењере. Заиста је то увреда за овај дом.

Заиста разумем ако он брани господина Шумарца и све оно што је он радио јер су од исте феле, ту нема никакве дилеме, никаквог проблема,

али морамо да истакнемо – као што је сматрао да се може доћи до дипломе Правног факултета не излазећи на испите, оваквим иступом он покушава да заштити оне пројектанте који су пројектовали реконструкцију пута Обреновац–Уб, а да никад нису изашли на лице места да виде како тај терен изгледа. За мене је то апсолутно неприхватљиво, а то је поуздана информација. На ту информацију нико из тадашњег министарства, нико из Инжењерске коморе која се за то питала, нико, па ни надзорни орган који је пратио ту деоницу пута, није реаговао.

Шта сада очекујемо? Да пар битанги које злоупотребљавају своје позиције унижава и вређа све оне инжењере који честито раде свој посао. То нисте смели да допустите. Оваквим начином свог излагања господин Балша Божовић је повредио достојанство Скупштине, као што сам већ рекао, и морали сте да га прекинете у говору. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

С обзиром на то да су поједине одредбе Пословника већ рекламиране, ја ћу се позвати на члан 27, у вези с чланом 106, на који је иначе указао и колега Мартиновић када је скренуо пажњу да смо заиста одступили од дневног реда и да сада дискутујемо о нечему што свакако није тачка дневног реда, јер не видим какве везе има Инжењерска комора са квалитетом грађевинских производа.

Међутим, оно што је овде још симптоматично јесте да се ова скупштина користи и у популистичке сврхе, што је супротно члану 107, којим се штити достојанство Скупштине. Пре свега, велики број инжењера који су чланови Инжењерске коморе ни у ком случају не прихвата ставове које смо данас чули; не прихвата ставове да је Инжењерска комора на било какав начин подјармљена од стране државе, односно Владе Републике Србије.

Инжењерска комора је у једном тренутку била деташирана, и то управо од власти коју је оличавала структура, односно странка која је тада била супериорна странка, дакле Демократска странка. Тада је Инжењерска комора попримила обресе приватне коморе, у којој су се дешавале оне ствари које се не дешавају ни у једној другој комори. Рецимо, Адвокатска комора није таква, Адвокатска комора има своје принципе, има јавна овлашћења. Која су то овлашћења Инжењерске коморе?

Да завршим, желим само да скренем пажњу да је управо та Инжењерска комора, која се душебрижнички штити, чинила много штошта нечасно, нарочито према онима према којима то није смела да чини, а то су грађани Републике Србије. То значи да ниједна лиценца

инжењера није одузета за пропусте у раду инжењера. Поменуо сам пример Златибора 2010. године, када је преко 10.000 квадрата неусељеног објекта урушено, уништено. На срећу, без последица, без губитка живота. За то нико није одговарао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, пошто сте преузели палицу од господина Арсића, требало је мало да се сконцентришете. Дакле, ни ви као и одређени посланици из овог западњачког пропалог савеза нисте били целог дана на седници и нисте могли цео ток седнице да пратите.

Ми смо веома аргументовано и стручно, као посланици Српске радикалне странке, расправљало се о нашим амандманима, говорили о критици овог закона; одговарала је Зорана Михајловић, и то је сада небитно... Али сада, пошто сте ви дошли, а пошто су дошле овакве креатуре као ова креатура у лику Балше Божовића, ја вас молим да заштитите достојанство Народне скупштине и спречите сваки даљи покушај да се руши достојанство његовим небулозним изјавама и начином понашања, како он покушава да руши ово достојанство.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Само вас молим, као што то радим од почетка ове седнице, да се односимо и опходимо према својим колегама на достојанствен начин. Нема потребе за тако јаким речима.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

(Вјерица Радета: По Пословнику.)

Ви други пут? Изволите, али да чујем који је члан у питању.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1. Није било.

Господине Маринковићу, ви сте малопре интервенисали када је Наташа Јовановић говорила и рекли сте како се понашате од почетка ове седнице, да треба да водимо рачуна итд.

На почетку ове седнице, првог дана, Балша Божовић, син Зеке Божовића, оног што је био директор „Србија никла“, оног што је угрожавао животну средину тим ископавањима... Да, да, Балша Божовић је тада био председник омладине Демократске странке, тата високи функционер, што функционер политички, него функционер у овом другом смислу. Дакле, он је, Балша Божовић, тај је рекао обраћајући се посланику Шешељу: „Заиста вас молим“, обраћао се председавајућем, „да убудуће овакве изјаве креатуре спречите и сачувате достојанство Народне скупштине“.

Балша Божовић није добио опомену. Од тог момента ово је легитимно и од оног момента када је ово изговорено више не можете да браните никоме да то каже. Засад, Балша Божовић је креатура. Да ли ће их бити још, видећемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Ја се управо залажем за супротно. Ја се сећам тога, сећам се тог почетка седнице када је колега Божовић то рекао за шефа посланичке групе ваше странке и, наравно, користим прилику да и њему кажем да нема потребе за таквим речима, као што сам то рекао и Наташи Јовановић.

Молим све народне посланике, нема потребе једни другима да помињемо, мислим да је то ствар џентлменства и да не прелазимо ту линију помињања родитеља, деце, родбине. Ми смо овде у политичкој арени и мислим да нема потребе за тим. По неким мојим узансама и етичким принципима, нити је добро нити је дозвољено.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

По Пословнику, Александар Мартиновић, па ћете ви, колегинице Виденовић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господине Маринковићу, повређен је члан 107. и вама скрећем пажњу на то.

Наиме, ви кажете да не треба помињати чланове породице. Ја ћу вам сад прочитати како се на највулгарнији могући начин помињу чланови породице, тј. родитељи Александра Вучића. Ови што добацују, то су ти који стоје иза овога што ћу сада да прочитам.

Јуче је Александар Вучић обишао радове у Краљеву, у Адранима код Краљева, на отварању једне нове фабрике, која треба да запосли две и по хиљаде људи, вредност инвестиције је 35.000.000 евра и захвалио се турском инвеститору што ће у тој фабрици да раде не само младе односно релативно младе жене него и жене од 40 и 50 година.

Од те његове реченице Демократска странка и сви они који подржавају ту тзв. грађанску опозицију у Србији, на челу са Драганом Ђиласом, направили су као да је Александар Вучић јавно позвао на силовање жена у Србији. Ево шта пише један од њих, каже – један од доказа да Ангелина и Анђелко (то су родитељи Александра Вучића) нису добро обавили посао родитеља. А посланици Демократске странке који се тако представљају на свом „Твитер“ налогу су... Пазите, то је до те мере монструозно да ја просто немам речи! Значи, председник Републике захвали се турском инвеститору што ће да запосли две и по хиљаде људи из Краљева, међу њима и жене између 40 и 50 година, а ево шта кажу ови што добацују: „Завршите реченицу, председниче. Завршите реченицу па да чујемо како им се подсмевате. Имајте храбрости, па да чујемо шта

мислите да послодавац очекује од својих радница, шта мислите о женама које сатима седе за машинама, осим тога што молите Турке да воде рачуна о њима, као да су у њиховој милости..." итд.

А госпођа...

(Председавајући: Хвала, колега Мартиновићу.)

Само да завршим, молим вас. Јако је важно. Јако је важно да видите шта се подразумева под том грађанском опозицијом у Србији.

А госпођа Кристина Ковач каже за Александра Вучића: „Мушки шовиниста“. Онда каже: „Хајмо, ботови, живо ме занима из ког то угла ћете бранити неодбрањиву чињеницу да председник државе Александар Вучић алудира да кад запослиш жене, то значи да се надаш да ћеш да их ј..." (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

(Александар Мартиновић: То је политика Демократске странке. Зашто ме искључујеш док не завршим?)

Три минута сте говорили.

Јавите се опет, даћу вам реч. Није спорно.

(Александар Мартиновић: Три минута, а то што ће тамо бити запослено 2.500 људи које су они отпустили, то нема везе?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Дајем паузу, у складу са чланом 112, од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик магистар Игор Бечић.

Да ли неко жели реч?

(Маја Виденовић: Пословник.)

Немате право на повреду Пословника, наставио сам седницу.

(Балша Божовић: Рекао си да ћеш јој дати реч по Пословнику.)

Биле су другачије околности. Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Закон о коме говоримо, наравно, налази се директно у функцији развоја и то је оно што се подвлачи и амандманом на члан 1.

Када послушате каква су образложења добијена током ове седнице и када их прочитате у материјалу, видите да се директно омогућава управо законским решењем као што је ово постизање веће конкурентности на

тржишту. То постизање веће конкурентности има везе и са добрим стварима које се дешавају у Србији ових дана. На пример, баш на светској ранг-листи која прати конкурентност, а која је изашла пре неки дан, и са тим је већ упозната јавност у Србији, Србија је скочила додатно за нових пет места. Дакле, ту ранг-листу уређује Светски економски форум и Светски економски форум је просудио да по том питању Србија напредује.

То су добре вести за све који у Србији раде, за све који ће у Србију доћи да раде, и за инвеститоре, попут турског инвеститора о ком смо говорили данас, који ће обезбедити нових 2.500 радних места, и за сваку другу фабрику у овој земљи коју смо успели да доведемо претходних година и на тај начин обезбедили директно хлеб за хиљаде и хиљаде, а ту причамо о десетинама и стотинама хиљада, тако их већ данас бројимо, породица у овој земљи.

Све то очигледно смета људима који спавају до четири поподне, људима који толико појма немају о чему се ради у овој скупштини да су, чини ми се, данас прво ушли у хол, сазвали конференцију за медије и тамо – знате шта су радили – измишљали. Измишљали су да су посланици Српске напредне странке поднели неке и некакве амандмане. Дакле, изађу људи па тамо праве конструкцију шта је неко из СНС-а предложио; па то још није изгласано, али ће можда да се изгласа; ако се можда изгласа, онда ће можда да утиче на питајте бога шта. Ти људи, који очигледно спавају док ходају, спавају док седе у овим клупама, спавају и док овде говоре, очигледно немају паметнија посла, нити неки бољи и значајнији допринос који би пружили овој расправи.

На крају крајева, да се разумемо реч је о до балчака дужним људима, до балчака дужним и Драгану Ђиласу, који их држи у шапи зато што их је прво лично задужио, онда им је тај дуг преузео у свој џеп и због тога данас је у стању и у позицији да им издаје наређења, па их шаље овде да говоре највеће могуће бесмислице на овом белом свету против Српске напредне странке и Александра Вучића; видели сте већ и какве гадости о његовим родитељима и другим члановима његове породице.

Али, изгледа, дозлабога су дужни и једни другима. Шумарац, кога смо помињали данас, иначе се налази на челу Градског одбора нечега што је некада представљала странку, а данас не представља, зато што данас не представља апсолутно ништа. Налази се на челу тог одбора и у позицији је да заједно са Ђиласом издаје инструкције, наређења, а знате зашто? Зато што је претходни председник тог градског одбора нечега што је некада представљало странку, а данас није апсолутно ништа, био толико способан, толико вешт да је током свог председниковања успео да их сведе са нешто преко 20% подршке у Београду на, видели сте вероватно шта се десило овог марта, мршава 2,2%.

Због тога што су тако „успешни“, они су не само испод линије цензуса у Београду, тамо где су они кадрили и ово знање и ову мудрост имали прилику да покажу, они су толико задужени да данас Драган Ђилас изађе и каже им – изађи и закажи конференцију за медије, избламирај се колико год можеш, то је нешто што они апсолутно нису у прилици да одбију.

Што се Србије тиче, она напредује на светским ранг-листама конкурентности, она је ту престигла и европске земље, земље ЕУ попут Хрватске и, као што се могло видети, напредује брже (ово је јако важно када о трендовима причамо) него све државе у региону. То је јасан показатељ да ћемо ми наставити да те добре резултате бележимо и у будућности, између осталог и помоћу ових закона, тако да на овим резултатима, када је реч о томе како нас свет види, ја Влади честитам, а честитам и на свим добрим предлозима закона.

Ови што се налазе прекопута, ако овако наставе добро да раде и са оваквом енергијом да доприносе сопственој пропасти, верујем, следећи пут неће имати прилике да разговарају са нама ни у овој ни у било којој другој скупштини у овој земљи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

(Балша Божовић: Реплика.)

Није вас поменуо, нити је поменуо странку.

(Балша Божовић: Поменуо је Градски одбор и Шумарца.)

Није поменуо партију. Наравно, на вешт начин је говорио и није вас поменуо, нити је поменуо вашу странку.

Хоћете по амандману, господине Божовићу?

Маја Виденовић, по Пословнику.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Потпредседниче, чл. 27. и 103.

Знате, ваш посао је да у тренутку када председница Скупштине не председава Скупштини, ви председавате и старате се о поштовању Пословника. Ваша обавеза је поштовање Пословника и када заменик шефа посланичке групе, овлашћени, мој колега Балша Божовић, има право на реплику, да не лицитирате и питате га – да ли желите по амандману. Нисмо ми на пијаци, нити се играмо у овој озбиљној институцији.

Ваша обавеза је да на бесмислене оптужбе Александра Мартиновића, које су врло, као и у четвртак када смо били сведоци дивне синхронизације Српске радикалне странке и Српске напредне странке... Не нападају они Балшу Божовића, представника опозиције, заменика шефа Посланичке групе ДС, нападају човека који данас храбро стаје у одбрану професије, који стаје у одбрану 28.000 инжењера, који су устали и рекли да не желе да их ова влада понижава, да их тера из земље. Дакле, када тај народни посланик... А читава ова игарија током читавог дана и

претходне недеље, тиме што оптужујете на најбесмисленије могуће начине Балшу Божовића, то није вредно одговора, не његовог него никога од нас, то се одбија од нас.

С друге стране, у овом синхронном нападу на Балшу Божовића не нападате њега и опозицију, нападате у овом тренутку 28.000 инжењера који су устали у одбрану своје професије. Они не пристају на то да их понижавају Министарство и Српска напредна странка, која неће дозволити да постоји област овог друштва коју она неће ставити под сопствену контролу.

Тиме што дозвољавате да шеф Посланичке групе СРС, СНС (ово чак није лапсус), који мени у овом тренутку додајује приземно, вама наређује када ћете и коме да дате реч, да ућуткујете на тај начин опозицију, не ућуткујете ни нас ни мог колегу Балшу Божовића, ућуткујете грађане у чије име смо ми обавезни да говоримо овде. У овом тренутку ућуткујете инжењере који су стали у одбрану сопствене професије и сопственог достојанства.

Желим образложење о овоме што сам изнела, а након тога ћу рећи да ли да се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Виденовић, сви су могли да виде у овој сали и, наравно, они који прате директан пренос да ја нисам проговорио ни реч. Имали сте могућност, искористили два минута, указали на повреду Пословника и указали на оно за шта сматрате да није у складу са чланом 27. Пословника а тиче се онога што тај члан подразумева, вођења и одржавања реда на седници.

Сматрам да нисам прекршио Пословник.

То што ви мислите да представљате двадесет, тридесет, педесет, сто хиљада људи, то је наравно ваша ствар и ви сте то имали прилику да кажете, ја ту не могу ништа да помогнем. Имате право да кажете кога представљате, као и свако у овој сали.

Да ли ви желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Да ли још неко има повреду Пословника?

Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 103. став 8, а у вези са чланом 107.

Господине председавајући, ја се, наравно, не јављам због тога што желим да опонирам оном ставу да овде Балша Божовић нешто страшно трпи зато што показује храброст. Вама је јасно да оно што он ради пре свега себи тиме што мора да извршава онако ингениозне захтеве, да држи конференције за медије на којима измишља... Он себи пре свега чини штету, и тим људима са којима седи. Мислим да се то не зове храброст, него се зове мало другачије. Али не јављам се уопште због тога.

Члан 103. став 8. каже да ви имате право да реагујете када је очигледно реч о злоупотреби Пословника и о очигледно лошем менаџменту времена.

Зашто је то важно, а тиче се достојанства? Кажу, човек штити професије. Знате, када се неко овде појави, очигледно тазе пробуђен, очигледно по задатку и штити директно интересе некога као што је „жути“ тајкун Драган Ђилас, зна се које људе и какве људе он штити. Штити људи који се не либе да опустоше поверени им систем; штити људе који се не либе да угрозе будућност грађана ове земље; штити људи који се не либе да се папрено богате, да се добро омасте. И то да се назива професијом, и то да се изједначава са часним професијама у овом друштву? Мислим да то није прихватљиво и ту би требало неку санкцију применити. Какву? Најблажа од свих могућих је да им се одузму два минута времена за расправу. То ће заштитити не само достојанство ове Народне скупштине него и спречити да ова непријатна ситуација ескалира.

Знате, када неко овде каже, а налази се тамо међу њиховим редовима „ми нисмо на пијаци“, то је претња. Не знам да ли сте ви то препознали као претњу, али појаснићу. То је претња зато што када се они удруже и нађу на пијацама, знате шта раде – бију људе. Ено им га бивши председник, који је бивши зато што је био једнако „успешан“ као онај бивши председник Градског одбора – млатио је људе по пијаци. И ако они кажу – немојте да ово претворимо у пијачну атмосферу, знамо на шта мисле. Па да ми предупредимо немиле сцене и, не дај боже, било какво насиље, да им се одузму два минута времена зато што не могу да га употребе на паметан начин, па ће бити лакше и њима и вама и људима који ово гледају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно да нећемо дозволити да ова ситуација и седница Народне скупштине буде таква и да атмосфера буде као што је на пијаци, већ како приличи овом високом и цењеном дому. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Не знам зашто имају потребу ови из ... Не знам да ли је то Демократска странка, да ли је то савез за све и свашта, не знам више како се зову, није ни важно, али зашто увек имају потребу, када расправљају са посланицима Српске напредне странке, зашто помињу Српску радикалну странку?

Немамо ми ништа с тим. Балшин кум, Борис Тадић, и његов тадашњи сарадник учествовали су у стварању Српске напредне странке, немамо ми ништа с тим. Али, наравно, кад Балша и екипа дођу у четири поподне, свашта се може очекивати; дођу човек и ова дама, такође, буновни, не знају шта причају, и онда ту може свашта да се каже.

Дакле, ми хоћемо да учествујемо у овој расправи и да заиста видимо који је то лични мотив, који је то озбиљан мотив који је њих натерао да они данас, после преспавањег дана, дођу овде да бране оног офарбаног, како се зове, Драгослава Шумарца, који је уништио грађевинску оперативу, који је допринео највише изградњи нелегалних објеката, који је све радио у сопственом интересу, као што раде и они. Зато је наше питање – која је то њихова рачуница да се они толико залажу за то? Ко зна да ли је он више и њихов члан, пошто се ту не зна, данас су овде, сутра су онде, да ли им је и даље онај министар неки, како каже Маријан, „Владу у хладу“, је л’ тако, Маријане?

(Маријан Ристичевић: Владу у хладу.)

Да. Дакле, нису то сигурно никакви идеолошки мотиви, него су мотиви материјалне природе, али бисмо хтели да знамо који, па нека нам кажу отворено.

Знате, Балша је син Зеке Божовића, па макар они сад вриштали колико хоће.

(Председавајући: Хвала.)

Или ме пустите или ћу наставити у другом јављању, свеједно ми је.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите у другом јављању.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Не.)

Народни посланик Александар Мартиновић, повреда Пословника. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господине Маринковићу, повређени су чл. 27. и 108. Пословника Народне скупштине.

Не смете као председавајући да дозволите политички терор оних који су дошли у Народну скупштину у 16 часова да овде заступају личне и приватне интересе једног човека. У питању је Драгослав Шумарац који је, да подсетимо грађане Србије, ако се не варам, председник Градског одбора Демократске странке. Дакле, то што они причају, бране струку, бране инжењере, не, они бране своје приватне интересе у Инжењерској комори Србије, и то грађани Србије треба да знају.

Појавили су се у Скупштини у 16 часова, а кажу за себе да су озбиљни посланици. Па шта би било да се радник у фабрици појави у један поподне, а радни дан почиње у осам? Шта би било? Какву поруку они шаљу грађанима Србије?

Претпостављам да су се за то време док нису били у Народној скупштини бавили писањем најогавнијих могућих „твитова“ против Александра Вучића, који је јуче обишао почетак радова на отварању фабрике у Краљеву, где ће бити запослено 2.500 људи, које су они отпустили. Вредност инвестиције је 35.000.000 евра. Господин Вучић је

захвалио председнику управног одбора ове турске компаније што ће да запосли жене између 40 и 50 година, а сви знамо колико је тешко запослити жене у том животном добу.

И шта добијете заузврат? Добијете салву увреда, мржњи, клевета, једне патологије у коју човек просто не може да поверује. Каже, поводом изјаве Александра Вучића где се захваљује турском инвеститору јер ће да запосли, између осталог, и жене од 40 до 50 година: „насиље“, „мизогинија“, „ниподаштавање“, „срамно“. То мисли Демократска странка. Па онда каже: „Па ти си, Топрак“, то је председник Управног одбора ове турске компаније, „све жене узео да раде, па зато си ти срећан, мислиш да ћеш да их ј...“, то су написали, „кад за председника изабереш радикала свеже сишлог са навијачке шипке“. То пишу они који себе представљају демократском, европском Србијом.

Огласио се и успавани, згрчени Саша Јанковић...

(Председавајући: Завршавајте, колега, молим вас.)

Завршавам.

... Који каже овако: „Грађански блок 381“, не знам шта му то значи, „упозорава да је позив Александра Вучића Турцима у Србији да воде рачуна о нашим женама последња у низу изјава којима он са највишег места у Републици Србији потцењује и понижава нацију из које је потекао, а овај пут посебно жене“.

Ја им кажем – срам их било! Они су понизили све грађане Србије зато што су у периоду...

(Председавајући: Хвала.)

Само дозволите да завршим.

Ево, видите, овај снима мобилним телефоном. Не зна шта ће паметније да ради.

Они су понизили све грађане Србије јер су у периоду од 2008. до 2012. године 400.000 људи, међу њима и жена, и младих жена и жена од 40 и 50 година, оставили без посла. Српска напредна странка и Александар Вучић тим женама и тим људима у Краљеву дају наду да може да се врати живот у Краљево и у свако друго место у Србији.

А ти само снимај!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Александар Мартиновић: Не.)

Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Морам да завршим оно што сам малопре почела. Био је малопре 107; став 1. је сад.

Дакле, говорила сам о личном интересу убеђена да Балша Божовић и ова дружина имају лични интерес, због чега покушавају да целу ову

седницу претворе у борбу за Драгослава Шумарца. Колики је он инжењер, колики је он стручњак, знамо добро, сећају се и Мартиновић и Арсић, били смо тада у истој посланичкој групи, које смо све информације имали о њему и тада обавештавали јавност о томе. Али тада још није било актуелно, у међувремену је постало – када је Зека Божовић, отац Балше Божовића, престао бити народни посланик, онда су га они бирали за директора СЦ „Ташмајдан“. Па када су га бирали за директора „Србија никла“, питали га новинари – откуд, како ћете ви сада преузети ту функцију, шта ви знате о томе, а он каже – па нисам више посланик, људи ме бирали, што да не. Тако је одговорио, остало је забележено.

Дакле, није важно шта зна, није важно што је тада САНУ, односно још 2005. године сугерисала да се не иде у истраживање никла. Написали су, када би се ишло у тај посао, да бисмо за сва времена били претворени у беживотну пустињу. То, наравно, Зеку Божовића није интересовало јер су ту биле добре паре. Знате ли зашто? Зато што је „Србија никл“ неформално, фактички била фирма Мила Ђукановића. То је та њихова веза и на тај начин су покушали и да затрују Србију. Па је овај Алексић, који им је сада такође у коалицији, тада је био председник Општине Трстеник... На њиховој седници једногласно су донели одлуку да у Трстеник неће дозволити улазак Зеки Божовићу са том екипом иако су тада били у истој политичкој партији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Народни посланик Верољуб Арсић, по Пословнику.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Повреда Пословника, члан 27, господине председавајући, зато што се овде наставља једна дискусија па бих хтео да питам и министра присутног – да ли је господин Шумарац коначно вратио службени аутомобил Инжењерске коморе?

Годинама је господин Шумарац возио службени аутомобил, имао га 24 сата дневно, без динара накнаде. Комора му је сипала сваки литар бензина или горива које користи, вероватно док је држао предавања по разним универзитетима и факултетима, њима наплаћивао путне трошкове као да путује својим возилом, а користио службено. Поготово је то радио док је био члан Управног одбора Поште Србије. Можда је и тамо имао ауто? Можда је имао два, један за њега, један за неког члана породице.

Још нешто, велика је увреда ово што су рекли да се нека струка буни. Двадесет осам хиљада инжењера, пута седам и по хиљада динара годишње чланарине, то је 208.000.000 динара. То је више него што имају неке локалне самоуправе. Колико може да се направи вртића, предшколских установа, да се реновира амбуланти? Рецимо, у селу

Топоница, реновирање амбуланте – седам и по милиона динара. Значи, господин Шумарац и екипа су годишње двадесетак таквих амбуланти „појели“ на своја службена путовања и хонораре. То је истина. Двадесет осам хиљада инжењера слави што више не мора да плаћа рекет и глобу Драгославу Шумарцу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

У складу са чланом 112, опет одређујем паузу од три минута. Желим да дамо шансу и потпредседници Владе Михајловић да нешто каже и да изађемо из ове потпуно неефикасне расправе. Наравно, после тога, када кренемо са седницом. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Мени је драго, пре свега, што су грађани Србије могли да виде да неки посланици прекопута нас на посао долазе у четири сата иако је требало да дођу у десет. Имали смо и признања неких од њих; додуше, покушали су невешто да се оправдају, да се оперу, да кажу како су имали неке активности од осам па су силом прилика дошли у четири у Скупштину. На тај начин су само показали своје поштовање према овој институцији, али су показали и своје поштовање, односно непоштовање према тим истим грађанима Србије.

Када је реч о амандману, сви смо свесни да је грађевинарство једна од најбитнијих привредних грана. Сви смо свесни да је грађевинарство замајац осталих привредних грана и из тог разлога ја сам поднео амандман који представља директну подршку овом Предлогу закона о грађевинским производима. Овде је важно истаћи и то да се по први пут на овај начин, на јединствен начин уређује читава ова област и усклађује са стандардима и позитивном праксом Европске уније.

Као неко ко долази из Београда, просто морам да се осврнем на неке чињенице када је реч о грађевинским подухватима у граду Београду. Дакле, само у 2018. години, како смо и чули, Град Београд је издао грађевинских дозвола за укупно 750.000 квадрата, а локацијских услова за преко милион квадрата. У Ђиласово време, никада та цифра није прешла 250.000 квадрата.

Уосталом, ови прекопута нас могу у сваком тренутку да изађу напоље и погледају, да упореде број кранова данас и број кранова како је

то некада било, у Ћиласово време. Дакле, у овом тренутку има актуелних 1.450 различитих градилишта у Београду, што приватних што државних. То је десетоструко више него у неко најбоље време док је Ћилас вршио власт. То говори да се у Београду гради, то говори да је Београд привлачан за инвестиције и да постижемо одличне резултате када је реч о изградњи Београда.

Оно што бих додатно нагласио јесте да сви који граде имају апсолутно једнак третман.

Дакле, овим предлогом закона али и изменама Закона о озакоњењу и изменама Закона о планирању и изградњи уводимо потпуни ред у овој области, отклањамо све оне недостатке које смо имали и унапређујемо и развијамо даље развијање градова и општина у Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Повреда Пословника, Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Морала сам да реагујем, господине Маринковићу, после излагања колеге Марковића јер он није изнео целу истину, вероватно није стигао, и тиме је повређен члан 107. Могли сте и ви да га допуните јер врло добро знате ове податке о којима ћу ја да говорим.

Наиме, није само у Ћиласово време дошло до катастрофалне пљачке Београђана и манипулација у грађевинској оперативи. Све је заправо почело, господине Маринковићу, још 2001. године када су ова креатура Божовић и остали који су дошли данас да бране Драгослава Шумарца буквално уништили преко ноћи све чувене српске грађевинске фирме. Извесни Драган (Како се презивао онај мафијаш, Вјерице?) Копчалић, „жути“ функционер, јесте, прави криминалац, човек мафијаш, који је у време док је Балша Божовић био председник омладине Демократске странке... Тај њихов мафијаш је највећу српску грађевинску фирму уништио и преко свог предузећа „Монтера“ постао краљ станоградње у Београду. Нико ништа није могао да ради.

Зато би они сада поново да преузму власт, али овог пута насилним путем, народ их неће, уз помоћ Американаца, њихових западних налогодаваца, Сороса, ко зна кога. Неће моћи, зато што ти људи које су они оставили без посла и дан-данас проклињу дан када су овакви као они дошли на власт, они који су упропастили Србију. Србија је у то „жуто“ време била, они су то тако направили, готово кућа и без темеља и без крова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Балша Божовић, по амандману.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Мене заиста, председавајући, чуди што се онај ко је шеф у овој скупштини боји да вам дозволи реплику, да добијем реплику, зато што је очигледно толики страх у владајућим редовима од било каквих аргумената, те онда морам да трошим време по амандману. У реду, није ми тешко, могу и тако.

Веома похваљујем, једна мала дигресија, ову сарадњу Српске радикалне странке и Српске напредне странке и драго ми је што се ваша већина повећала у овој скупштини.

Оно што сам желео да питам јесте – ако је истина све што је малопређашњи говорник по амандману рекао, да се у Београду гради на 700.000-800.000 квадрата годишње итд., како је онда могуће да реконструкција једне улицице од 70 метара вреди 150.000.000 динара? Двадесет хиљада евра за један метар улице? Двадесет хиљада евра? Стварно вам свака част, то се никада у историји Београда није десило! Ево, заиста имате свако признање, с тим што је тужилаштво то које је требало да на то признање реагује.

Наташа Јовановић је посланица Српске напредне странке. Оно што је предложено од стране владајуће већине као амандман јесте да се СНС залаже да све што је нелегално изграђено у последње три године, иако није предмет овог закона, буде озакоњено и легализовано. Сваком тајкуну који је у последње три године градио хиљаде и стотине хиљада квадрата ви сте својим амандманом омогућили да све легализује.

Наташа Јовановић је предложила амандман испред Српске напредне странке и у име целе Српске напредне странке рекла – хајде да легализујемо не ово до 2015. године, што је госпођа Зорана Михајловић предложила овим изменама и допунама закона, него да се продужи до ступања закона на снагу, заправо до краја 2018. године. Ви легализујете лоповлук. Ви желите апсолутно да озакоњите сваку незакониту радњу у Србији у последње три године.

Ви сте предложили тај амандман и чекаћемо да видимо да ли ћете гласати за тај амандман. Ја верујем да хоћете зато што сте се обећали тајкунима и зато што су тајкуни знали да ће овај закон доћи на дневни ред. То радите зато што сте у спреси са грађевинском мафијом у Србији и ово је доказ за то. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Божовићу.

Реплика, Александар Мартиновић, па Вјерица Радета.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Што се тиче тајкуна, ако је неко у савезу са тајкунима, то је... Више не знам како да их назовем, како се зовете сада, Савез за Србију? Значи, Драган Ђилас, Борис Тадић, Вук Јеремић, Бошко Обрадовић, ДС, Душан Петровић итд., сви они су сада на истој гомили и прозивају СНС због неког савеза са тајкунима. Ја већих

тајкуна... Па Србија већих тајкуна од Драгана Ђиласа, Вука Јеремића, Душана Петровића није видела у животу.

Објасните одакле Драгану Ђиласу на рачуну 25.000.000 евра? Одакле Вуку Јеремићу осам милиона евра? Људи, одакле вам толики милиони евра? Шта сте радили у животу па сте стекли толику имовину? Кажите ми, молим вас, па да ја дам савет неком нашем пријатељу, колеги, рођаку – људи, радите као што је радио Драган Ђилас, ако је све поштено, имаћеш 25.000.000 евра на рачуну.

Највећи лопови, највећи криминалци, они који су упропастили Србију, они који су за четири године 400.000 људи оставили без радних места данас се представљају као алтернатива Александру Вучићу и Српској напредној странци. Све фабрике у Србији сте затворили, све до једне, укључујући и ову фабрику у Краљеву коју ми сада отварамо. И онда се подсмевате, на најбруталнији могући начин вређате, изврћете речи Александра Вучића зато што је захваљан турском инвеститору који ће да запосли 2.500 Краљевчана да раде, које сте ви оставили без посла.

Дакле, објасните ви одакле вашем шефу 25.000.000 евра. Одакле Вуку Јеремићу толике паре? Како је могуће да Вук Јеремић добија паре од Катарске амбасаде у Берлину? Шта је он то урадио за Катар? Исти онај Катар који финансира Исламску државу у Ираку и Сирији да сече главе хришћанима, таоцима, сиријским војницима итд.

Онда се јавите ви. Па ви сте највећи упропаститељи државе Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Балша Божовић: Реплика.)

Добро. Рекао сам малопре који је ред.

Реч има Вјерица Радета, право на реплику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да подсетимо јавност да је 2003. године Српска радикална странка оборила ДОС са власти. Један од основних разлога, знају колеге које су тада биле са нама у посланичкој групи, и Мартиновић и Арсић, јесте да смо имали фасцикле и фасцикле материјала; највише од тога, од тих малверзација, односило се управо на грађевину и на Драгослава Шумарца. То је све остало забележено и све може да се провери.

Тада су у том ДОС-у, у неком другом облику, били и Ђилас, и Балша, и Вук Јеремић и Душан Петровић. Сад су се ту придружили и Стаматовић и Бошко Обрадовић. Санда је била и онда и сада, па их сад зову „Снежана и седам патуљака“, ваљда због ње и њих седам патуљака, моралних, каквих год хоћете, политичких, никако другачије не могу да се назову. То јесте, заиста, скупина криминалаца, а то што они нису у затвору, то је проблем ових који су сада на власти. Јер, заиста, када се види

онако њихова слика, може се слободно потписати сто година затвора, без вођења судског поступка. Дакле, ради се о озбиљно опасним људима, и по државу и по интересе овог народа.

На страну, не на страну него пре свега, чињеница да је Вук Јерemiћ главни НАТО лобиста са Борисом Тадићем, а Борис је, иначе, Балшин кум. А Балшин отац, Зека Божовић, у време када су палили Скупштину, када су долазили на власт, био је у кризном штабу; он је ишао од једне до друге здравствене установе и смењивао директоре. Не знам да ли се сећате тога.

Иначе, завршићу овим, ови што бране Драгослава Шумарца... Само ову реченицу, што сте нестрпљиви, забога, колега?

(Председавајући: Одакле вам то? Нисам, слушах вас.)

Дакле, Драгослав Шумарац је познат и по томе што је, кад су изгубили власт, када је изгубио власт, истовремено био у Управном одбору Поште, у Комори инжењерској, на Грађевинском факултету. По три основа примао је озбиљне надокнаде, а онда се досетио па за неке новине рекао – Инжењерска комора је еснафска институција, није државна, па та трећа плата нема везе. А он ју је углавном примао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику има Александар Марковић, па Балша Божовић.

Изволите.

Пошто сте ви, колега Божовићу, поменули по имену и презимену колегу Марковића.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Видим да је колега прекопута побркао и локацијске услове и грађевинску дозволу и цифре и бројеве, све је побркао. Да ли се није расанио или не познаје процедуре, ја сад не знам. Знате, када неко спава до четири по подне, помути му се све у глави.

Дакле, само зарад јавности, прошле 2017. године, када је реч о Граду Београду, издато је грађевинских дозвола за 1.024.000 квадрата, а у Ђиласово време до 250.000 квадрата, дакле четири пута мање. Ове године, закључно са 30. септембром, 750.000 квадрата, а преко милион локацијских услова.

Знате ли, господине председавајући, зашто је толика разлика између наше градске власти и Ђиласове градске власти? Зато што док је Ђилас вршио градску власт, њега то није интересовало, њега су интересовале друге ствари. А резултати тог његовог интересовања су бројне афере на које ми ни дан-данас нисмо добили одговор: набавка трамваја, реконструкција Булеvara краља Александра, велика афера са подземним контејнерима и, на крају, највећа афера, афера Моста на Ади.

Дакле, претходни говорник треба да нам да одговоре на та питања уместо што тражи одговор на нешто друго. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Реч има Балша Божовић, право на реплику.

Извините, колега Божовићу.

Реч има Ђорђе Комленски, Пословник.

(Бошко Обрадовић добацује.)

Молим вас за стрпљење. Ви сте тек ушли у салу, можете бити колико год желите стрпљиви.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Дозволили сте повреду члана 27. Ви заиста овде морате да се старате о реду на седници Скупштине. Дозволили сте да колега Марковић покаже неразумевање и нетолеранцију према потпуној деконцентрацији господина Балше Божовића. Знате, он је данас, по сопственој изјави, од осам сати јутрос био са Шумарцем и вероватно је у међувремену положио шест или седам испита, тако да нисам сигуран да господин правник из „Бонафидеса“ није постао инжењер.

Стварно вас молим да на томе мало порадите и са колегама из владајуће гарнитуре, да имају обзира и толеранције. Ипак концентрација није само питање кад сте устали из кревета, кад сте се пробудили, већ и тога шта сте сањали јутрос од осам сати до пет поподне. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски. Увек сам за толеранцију и такав однос.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

Реч има господин Балша Божовић, право на реплику.

БАЛША БОЖОВИЋ: Хвала вам.

Дакле, све увреде на мој рачун можете слободно да окачите тамо негде о клин.

Желим да ми одговорите, и министарка Зорана Михајловић – да ли ћете подржати амандман Наташе Јовановић из Српске напредне странке који гласи да се свим тајкунима озакони све што су нелегално градили у последње три године? То је једноставно питање.

Ви онда вређате кад немате одговор или не знате шта ћете да кажете, пошто смо вас ухватили. Од хиљаду амандмана које сте предложили, мислили сте да један нећемо прочитати. Дакле, Наташа Јовановић је предложила у име Српске напредне странке амандман да се свим мафијашима озакони све што су градили у последње три године. Да ли је то ваша политика, да ли стојите иза тога? Да ли ће Министарство ово да подржи? Да ли ће подржати оно што је грађевинска мафија у Србији радила у последње три године?

Вама је то смешно зато што ћете на овај начин да ојадите Србију. Без икаквог закона се гради у последње три године и онда се помера рок

за озакоњење са 2015. на 2018. годину! Српска напредна странка именом и презименом стоји иза тога да се свим тајкунима озакони све што су градили у последње три године.

Можете на тај начин да негодујете, можете да вређате, али ово је ваша народна посланица, посланица Српске напредне странке – дакле, да се свим тајкунима озакони све што су нелегално изградили у последње три године! Занима ме да ли ће министарка подржати овај предлог Српске напредне странке? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Божовићу.

Имам пун дисплеј, али прво повреда Пословника, у складу са Пословником.

Реч има Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, господине Маринковићу. Повређен је члан 107.

Позивам господина Балшу Божовића да чита амандман Наташе Јовановић па да видимо да ли се у том амандману помињу тајкуни, мафијаши, криминалци, да грађани Србије чују како амандман тачно гласи. Дакале, не тражим ништа велико, само да господин Балша Божовић устане – ја вас, господине Маринковићу, најљубазније молим да му то омогућите – и прочита тачно како гласи амандман који је поднела наша колегиница из СНС-а, па да видимо да ли се ту помињу тајкуни, мафијаши, криминалци или било шта од онога што је Балша Божовић рекао.

Оно што занима грађане Србије, не само Српску напредну странку, јесте како је могуће да највиши друмски мост на свету, у Француској, кошта 400.000.000 евра, дужине 2.460 метара, висине 343 метра, има седам пилона, а да Ђиласов мост кошта 400.000.000 евра, дугачак је непун километар, има висину од 200 метара и један пилон. То грађане Србије занима. Па ћемо онда да видимо на чијој страни су тајкуни, мафијаши и они који су представљали грађевинску мафију у Србији до 2012. године.

А сада вас, господине Маринковићу, још једном молим да господину Балши Божовићу, ево, човек је свеже наспаван, много је одморнији него ја, допустите да прочита тај фамозни амандман Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

Балша Божовићу, ви имате право по амандману да говорите.

(Балша Божовић: Тражио сам реплику.)

Немате право, не могу да вам дам. Можете по амандману.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Имао сам реплику, али добро, опет се боји Александар Мартиновић сваке врсте реплике пошто зна да је ту немоћан и да истина није на његовој страни.

Али, ево, прочитаћу. Дакле, Наташа Јовановић, народна посланица Српске напредне странке, пошто је предлог који је Зорана Михајловић донела у Скупштину да предмет озакоњења може да буде само објект који је видљив на сателитском снимку територије Републике Србије из 2015. године, предлаже да се све то брише, цитирам – до дана ступања на снагу овог закона, 2018. година! Да се, дакле, свим тајкунима, свим мафијашима који су бесправно градили у последње три године озакони све што су, у договору са Српском напредном странком, радили а да остали грађани нису знали.

Дакле, мали круг људи је био добро информисан, имали су добру информацију да ће кад-тад овај закон доћи у Скупштину, а да ће га амандманом Српска напредна странка учинити до те мере скандалозним да све што је изграђено у последње три године, што грађани нису имали право да граде, али јесу они који су грађевинска мафија у Србији, да им се озакони по овом вашем предлогу, Српске напредне странке.

Између осталог, и хотел на Копаонику. Дакле, хотел на Копаонику је у овом амандману СНС-а. Сада је по закону да се хотел озакони. О томе се ради.

И позивам Наташу Јовановић да образложи свој амандман, а не ја да образлажем њен амандман. Срам вас било!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, уздржите се, молим вас, од емоција и тако тешких речи. Мада могу да вас разумем, ипак је ово жар политичке борбе.

Настављамо даље, Вјерица Радета.

(Наташа Ст. Јовановић: Молим за реплику, имам право. Немојте се правити да ме не видите.)

Хвала вам. Немојте ми добацивати, за то следи казна у складу са Пословником.

Вјерица Радета, повреда Пословника.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 32.

Најпре бих замолила колегу Ранчића, чула сам да је он одличан стручњак у својој струци, да види неке таблете за овог Балшу Божовића, очигледно губи живце, не само да није психички спреман за ову расправу, што показује од четири сата, од када је дошао у, за њега, прву смену, него више човек не зна ни шта прича.

У ствари, он је злонамеран. Он је десет пута, и ви сте морали да га упозорите на то, господине председавајући, најмање десет пута говорио о

амандману и говорио – амандман народног посланика Наташе Јовановић. Уз све уважавање колегинице Наташе Јовановић из Српске напредне странке, некако се када се каже Наташа Јовановић у Парламенту више везује за Наташу Јовановић из Српске радикалне странке. Он је намерно скретао пажњу. А ви и сами знате, када прозивате једну или другу Наташу Јовановић, да говорите и средње име односно два средња слова, зато што им и имена очева почињу словом „с“. Морали сте да га упозорите.

То што су се они скупусали, не зна се више ко с ким, то је њихова ствар. Ми смо српски радикали овде самостални, опозициона политичка партија, најјача опозициона партија у Парламенту. То што у неким ставовима имамо у односу на оно што Балша Божовић каже сличне ставове, то нема никакве везе са некаквим нашим односом итд. Ми смо опозиција власти, али смо опозиција и овима што би да узму власт, зато што су много гори од ових који су сада на власти и зато се боримо да они не дођу на власт. Боримо се, наравно, да ови оду, али да их ми заменимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета. Стварно не знам на кога је Балша Божовић мислио. Могу да претпоставим. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам чл. 107, 108, 109. Наиме, ви сте били у обавези да изрекнете неку меру господину Балши Божовићу. Он је овде завршио говор крештећи „Како вас није срамота?“, спомињући мафију. Зашто би нас било срамота његове мафије?

Предлажем да све ове странке, жутопаткасте, седиште имају у Шилеровој, а да им базен буде заједнички. Али они су то срушили да би уклонили своје трагове нечовештва.

Нисмо ми продавали три шећеране за три евра. То је купио њему близак човек, финансијски директор Демократске странке. Нисмо ми продавали нарко-дилерима комбинате врло јефтино, продавцима кокаина. Тај човек се звао Шарић, то им је био најбољи инвеститор. Њему су продали највише комбината у Војводини. Нисмо ми мафијашима продавали и трговали с њима. Бојан Пајтић је виђен у авиону са господином Шарићем. Мислим да је чак можда Шарић већи господин од њих, можда је он мања мафија него они.

За њихово време... Употребљују израз Зорана Ћинђића, цитирам – свака држава је имала мафију. За њихово време, после Ћинђића, само је мафија имала своју државу. Значи, цитирам њиховог председника. Дакле, само код њих се то могло десити и због тога је Демократска странка доживела да буде „балшамована“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Председавајући, поново морам да рекламирам повреду Пословника с ваше стране, сада и члана 103. у вези с чланом 27.

Стварно молим колеге, када коментаришу, да имају обзира да се овде ради о „Бонафидес“ правној дипломи, која не разликује да члан 107. Пословника нема три става, има само два, али то се није научило. И да је овде можда и инжењер до мрака; ако стигнемо раније да завршимо ову седницу, чека га Шумарац да му потпише диплому у некој шуми ту поред, можда у Пионирском парку. Према томе, немојте очекивати од неког таквог да уопште зна о ком амандману говори и шта чита.

Ја вас молим управо из тог разлога да ви нашој колегиници Наташи Јовановић напокон дате реч, да жена каже шта је стварно и какав је амандман написала, да то нема никакве везе с овом „лажовијадом“ коју слушамо овде. Његово незнање не правда лажи које износи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Када бисте ми омогућили, ја бих дао по том праву и редоследу када је у питању јављање и када је у питању право на реплику.

Право на реплику има Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ја се извињавам колегиници Наташи Јовановић, мислим да ће и она имати прилику да каже пошто је она и споменута.

Али, због грађана Србије, Балша Божовић је човек који ме увек непријатно изненади колико је спреман да слаже а да не трепне. Овде лепо пише – Република Србија, Народна скупштина, Посланичка група Српска радикална странка, 15. октобар 2018. године, председнику Народне скупштине: „На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, подносимо на Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу следећи амандман: У члану 2. новом члану 6. став 1. Предлога закона после речи 'објеката' додаје се текст 'до дана ступања на снагу овог закона', а остатак текста брише се.“ Народни посланик Наташа Јовановић.

Али, госпођа Наташа Јовановић из Посланичке групе Српске радикалне странке. А Балша Божовић се уби човек да нам објасни како је Наташа Јовановић из Српске напредне странке поднела неки амандман у коме бранимо тајкуне, у коме бранимо мафијаше, у коме бранимо криминалце, у коме тражимо да се легализује нешто што је нелегално саграђено. Као што видите, нити се ради о амандману Српске напредне странке, нити се, на крају крајева, помињу било какви тајкуни и мафијаши.

Према томе, ја вас, господине Маринковићу, заиста најљубазније молим да водите рачуна о томе шта говоре Ђиласови посланици овде у Скупштини Србије. Очигледно су помешали брзине, више не знају коме припадају и шта треба да говоре. Помешали су ко припада којој посланичкој групи.

Дакле, овде се ради о амандману који је поднела народна посланица Наташа Јовановић, али из Посланичке групе Српске радикалне странке, не Наташа Јовановић из Посланичке групе Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

После толико времена, пошто је толико пута поменута, реч има Наташа Јовановић.

Изволите, право на реплику.

Молим вас да дамо колегиници могућност и право.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, напокон, на прилици да могу да кажем и ја коју реч јер сам више пута поменута од, нажалост, морам да кажем, колеге прекопута, Балше Божовића, који износи, не могу да кажем неистине, овде се ради о гнусној лажи.

Друга ствар, досад смо чули како га прозивају да је завршио факултет у клубу „Бонафидес“. Ја сам сад овом приликом чула да он не зна ни да чита и да брка слова. Можда је то због ситуације, што је можда преморен, али не бих рекла. Кад може да се диплома полаже по клубовима, можда је, ко зна, и досадашње школовање нешто побркао.

Мој амандман гласи: „У члану 1. Предлога закона о грађевинским производима додаје се став 2. који гласи: 'Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пораст привредних потенцијала'.“

Ја сам поднела четири амандмана и сви се односе на закон о грађевинским производима, а ниједан амандман о озакоњењу. Тако да све ово што је речено... А молим грађане да имају то у виду.

Сада, ја разумем зашто колега нас не познаје – ја сам из Српске напредне странке, игром случаја зовем се Наташа Јовановић, колегиница из Српске радикалне странке исто се зове Наташа Јовановић – међутим, колега тако мало времена проводи овде у Скупштини, или је само „летећи“ уђе, изађе, те вади картицу, тако да он није ни успео нас да упозна.

Овом приликом тражим такође извињење, јер не желим да ико благи моје име. Прошли пут сам вашем колеги, такође председавајућем, скренула пажњу до чега може да дође када се не употребљава ово Ст. Јовановић или Станоје, колегиница је Спасоја, и таква је ситуација. Међутим, зато сам ја инсистирала, ето видите до чега долази. Тражим извињење од назовиколеге Балше Божовића зато што се служи гнусним лажима. И мене више у уста да не узима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Балша Божовић: Реплика.)

Изгледа да је Вјерица Радета била у праву.

У складу са чланом 112, пауза десет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

Немате право на реплику, колега Божовићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Филиповићу.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Чули смо све и свашта од прекопута данас и претходних дана, али мало тога паметног, боље рећи ништа; ево, ја им онако дадох – мало тога. Покушали људи, али од онога што је говорено ништа паметно нисмо могли ни да чујемо, осим лаж до лажи. Па смо чак сазнали, поред тога што су лопови, што су упропастили ову земљу, што су опљачкали све што су стигли, онако цело стабло уназад је пљачкало све што је стигло у овој земљи, сазнали смо да ништа ни не знају.

Говорили су и о историји, па је ред да мало ми кажемо нешто сада о тој историји. Они који су нападали СНС данас овде (сада показују да не знају ни да читају) заборавили су да кажу, да се осврну на ту своју историју када су владали Београдом, па су оставили историјски дуг од 1.200.000 у Граду Београду; па су оставили историјски дуг породиљама од четиристо милиона, који је Српска напредна странка враћала и вратила породиљама; па су оставили историјски дуг пензионерима; па су оставили историјски проценат незапослености у Србији на 27%; па су историјски отпустили 400.000 људи са радних места; па су историјски затворили све фабрике у овој земљи. Све је то остало уписано као најгори, најтужнији део историје ове земље, та, подебљано, историјска пљачка Србије.

Е они су данас дошли, пробудили се, заборавили да се умију, пробудили се око два, свратили до „Ајс бара“ да попију неку кафу, дошли мало до Скупштине да проспу неку глупост, да покажу да не знају ни да читају. Бар да су научили да читају, бар толико, па човек да им опрости, да каже прочитали нешто. Ни то не знају.

Али нису они криви што ништа не разумеју, они су криви због својих лоших намера. Било им мало једном што се накачише на грбачу овог народа 2000. године, па ни метар пута, ниједну фабрику, ниједно ново радно место... Све чега су се они дотакли, упропастили су. Па им је сада крива Српска напредна странка зато што смо урадили више ауто-путева

него у претходних четрдесет година. Па су сада криви СНС и Александар Вучић што смо запослили нових 180.000 људи у Србији, 180.000 породица.

Ви из савеза за давлeње, силовање и остало, ви нисте знали како да помогнете људима, знали сте да им одмогнете. Знали сте како да деградирате друштво, знали сте како све што је у Србији стварано деценијама само да уништавате.

Данас када прођете Србијом, видите стотине километара ауто-путева, видите аеродром, који бележи рекордне посете, милиони туриста пролазе преко Аеродрома „Никола Тесла“, видите мостове који заиста постоје, нису макете, нису пројекти, не коштају пола милијарде евра грађане Србије. Видите земљу која иде напред. Видите Краљево које је јуче добило фабрику са преко две хиљаде радних места и добиће још. Видите Ниш са седам фабрика. Видите од југа до севера, запада и истока Србије фабрика по фабрика, у сваком месту: Владичин Хан, Лебане, Врање, Нови Сад, Ниш, Крагујевац. Видите клиничке центре који се обнављају. Све то сте ви упропастили и уништавали.

Наравно, за све то је „крива“ Српска напредна странка. И остаћемо криви, бићемо још кривљи, зато што ће раст на крају ове године бити преко четири и по посто, зато што ће бити пораст плата и у јавном сектору, зато што смо већ донели одлуку о повећању пензија за наше пензионере, и зато ћемо бити криви, зато што ће грађани Србије живети све боље и боље.

А ви само сањајте, после неких следећих избора можда дотакнете цензус са неким удружењем давитeља или силоватеља, па вам то помогне. Другачије за вас овде тешко да ће бити места, дабе вам то снимање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Још увек нисам добио одговор од владајуће странке у овом парламенту да ли ће у дану за гласање подржати амандман Наташе Јовановић који каже да хотел на Копаонику треба срушити...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, прво, не причате о амандману а јавили сте се по амандману. А мој вам је савет, као старијег и искуснијег колеге, да се извините колегиници Наташи Јовановић, да budete центлмен, да прихватите одговорност за оно што радите.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Нисам ја, господине Арсићу, помешао Наташе Јовановић, него посланичке клубове. Дакле, оно што је суштина....

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, не можете никако да помешате Наташе Јовановић, а да не помешате посланичке клубове, то је немогуће. Па нису оне близнакиње.

По амандману, изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Имате исто образложење, исту политику, како да не помешам два посланичка клуба, СРС и СНС? Па цео дан заједно у дослуху функционишете.

Још само једна ствар, не треба ја никоме да се извињавам, него ви треба да се извините грађанима што на Копаонику вређате интелигенцију сваког здраворазумског човека у Србији зато што не смете неком криминалцу и мафијашу да срушите хотел. А онда на мала врата, а да притом не наводите која странка је у питању, него је Наташа Јовановић посланица, предложете амандман да се озакони све што је у последње три године нелегално изграђено у Србији. Само сам питао министарку да ли ће СНС подржати у дану за гласање амандман да се озакони све што су тајкуни у Србији градили последње три године. Шта је ту толико тешко?

Дакле, када причам са Српском напредном странком, одговара ми Српска радикална странка и онда сам стекао утисак да је то једна те иста посланичка група.

Ја вас молим, питање је Зорани Михајловић упућено – да ли ћете пристати да се овај амандман усвоји у дану за гласање? Да ли ви подржавате то? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, морам да вам кажем, дао сам вам реч и пустио вас зато што сам се надао да ћете на крају ипак да будете центлмен. Очигледно је да ви не знате ни како се пише амандман, јер, да знате, не би вам се такве грешке дешавале. Значи, са леве стране иде лого Народне скупштине, а онда иде посланичка група којој припада народни посланик који подноси амандман.

И још нешто да вам кажем као старији колега, научите једном, кад погрешите, а људски је погрешити, ово је грешка као и свака друга и свакоме може да се деси, да се барем једном извините за вашу грешку колеги посланику. Пошто вам је тешко да се извињавате грађанима Србије за све што сте урадили, барем колегиници, коју сте директно ставили у непријатну ситуацију да она подржава некакве тајкуне.

По Пословнику, Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 106, господине председавајући, који дефинише прихватљив, односно неприхватљив садржај дискусије и понашање у Народној скупштини.

Ви сте потпуно у праву и због тога што сте сада рекли, ја вам кажем унапред – не тражим да се изјаснимо око ове повреде.

Балша Божовић је био дужан да пре свега изрекне извињење. Не нама, нама је потпуно јасно да тај човек није у стању да говори истину, него народној посланици коју није вадио из својих уста претходни сат времена. Сат времена изговара њено име и презиме, сат времена на њу показује кад говори о Српској напредној странци и тврди да је жена урадила нешто што није. Џаба му ми овде причамо да то није истина, показујемо му када је предат који амандман, шта су садржаји наших а шта неких других; онда устане, чита и наравно да нема ниједног зареза иза онога што је он причао да ту пише. И човек не нађе за сходно да говори бар неке елементарне ствари попут – погрешно сам, извините, нисам мислио тако, мислио сам онако. Ма, било шта да је рекао, само не ово што је рекао сада. Дакле, то су, да се изражавамо до краја прецизно, потпуно сирове лажи.

Како су то сирове лажи, тако је и све остало што ми слушамо. Причао је данас о некој улици за коју је, не знам да ли се ви тога сећате, пре четири дана рекао да је 75 метара улице коштало 150.000.000 евра. Е 150.000.000 евра, има у стенобелешкама од пре неки дан. Колико то може да буде истина, толико је и ово данас, када је ухваћен у флагрантној лажи. Колико је то једна сирова, потпуно банална лаж, толико је лаж и ово што тврде о Александру Вучићу и ово што пишу у својим саопштењима о њему вређајући његову породицу, и у својим високоумним, све стручним и надареним „твитовима“. Све је то, једно за другим, чиста, сирова лаж.

Поменуо је још нешто, поменуо је исту политику. Када устане да најзад изговори извињење које је дужан и колегиници Јовановић и овој Народној скупштини, дужан је да објасни исту политику коју данас има са љотићевцима и фашистима, да устане и објасни да ли је савладао сабрана дела Димитрија Љотића. Ако говоримо о истој политици, то је његова и њихова иста политика.

(Председавајући: Приводите крају, колега.)

Последња реченица, господине председавајући.

Не знам да ли вам то Пословник дозвољава, али мислим да је овде неопходно да ви предузмете меру слања Балше Божовића на умивање. Неопходно му је.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Лепо сам ја још у 16.20 часова, када се Балша пробудио из сна и дошао овде, рекла да он очигледно није психички спреман да прати ову расправу.

Осим тога, он је и врло безобразан, јер је намерно прозивао колегиницу Наташу Јовановић из Српске напредне странке. Заправо, ко

зна и да ли је видео, он је дохватио неки амандман... И чуди ме да нико од вас председавајућих није приметио, ми смо сад на амандману на члан 1, а он је говорио о амандману Наташе Јовановић из Српске радикалне странке на члан 2. Дакле, промашио је и посланика и члан. И закон је промашио, није уопште овај закон. Човек је очигледно промашио уопште ово место. Кад је спавао до четири, могао је да настави и до краја радног дана, да нас пусти да ми радимо лепо ко људи.

Помињање тог члана 2, амандмана на члан 2, о којем ми нећемо стићи ни да говоримо због ових амандмана који су пре тога на дневном реду и повезивање... Он је говорио – Наташа Јовановић из Српске напредне странке а, понављам, амандман је Наташе Јовановић из Српске радикалне странке. У сваком случају, повезивањем тих посланика са некаквом грађевинском мафијом опет је нешто побркао. Па Копчалић је мафијаш Демократске странке, он је био највећи мафијаш у области грађевине. Тај Копчалић и његова фирма „Монтера“, он је из Демократске странке.

Дакле, Балша Божовић је заиста данас све побркао. Да су га питали на улазу како се зове, можда би рекао Зека Божовић, човек очигледно не зна ни како му је име.

Наравно, добро је рекла Наташа Јовановић, о чијем амандману је говорио, он је заиста једна најобичнија креатура, која исмева Народну скупштину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику...

Полако, колега Божовићу, имате мало више, направили сте...

Ево, колегиница Наташа Јовановић се јавља. Не верујем да ћете добити извињење, али...

Изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Искрено да кажем, извињење нисам ни очекивала од Балше Божовића. Рекла бих једну изреку Наполеона Бонапарте, ко је паметан, он ће да схвати о чему причам: „Будала има велику предност над паметним човеком, увек је задовољан самим собом.“

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овом приликом ћу пружити подршку колегиници Наташи Јовановић из Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Жарић, извините, молим вас.

Колега Божовићу, ви сте изазвали четири или пет реплика и сада тражите да на сваку реплику коју сте ви изазвали добијете право на реплику. Неће моћи.

Затражите реч поново, колегинице Жарић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Поновићу оно што сам малопре рекла, а то је да ћу овом приликом подржати колегиницу Наташу Јовановић из Посланичке групе СНС, која је толико пута овде данас прозвана и која је сасвим лепо одговорила.

Стрпљиво сам седела и слушала, не само од четири поподне, откако су неки дошли на посао, већ од 10 сати јутрос, и морам да кажем да ми сада овде имамо ситуацију да они који су се наводно залагали за европске вредности, они који су то причали у својим предизборним кампањама, како ће водити Србију у ЕУ, данас критикују предлоге закона који ће радити на усаглашавању нашег законодавства с Европском унијом.

Не само то, причају како штите струку... У ствари, ја овде чујем данас да они штите неке инжењере који то очигледно нису заслужили, бар судећи по томе колико сам могла да чујем у данашњој расправи, а тиче се обављања њиховог посла. Морам да признам, у сваком тренутку када они прекопута штите некога, ја одмах помислим и прва ми је асоцијација на то како они сигурно имају неки интерес. Па сада, да ли то плаћа Ђилас или Вук Јеремић, то ћемо да видимо, али они имају неки интерес, без тога не може да прође.

На страну то што они уопште не причају о амандманима по којима се јављају, на страну то што уопште не причају о предлозима закона који су на дневном реду, него причају о неким другим предлозима закона, који ће касније доћи на дневни ред. Та накнадна памет све више долази до изражаја и одједном су забринуте за струку, одједном су забринуте за борбу против криминала и корупције, против дивље градње. То је све, како бих вам рекла, причам ти причу. То је нека празна прича, неке флоскуле које плаћају Ђилас и Јеремић, мало један мало други, и то је оно што се понавља у овој скупштини.

Ја вама, председавајући, морам да кажем, мени то чак више није ни занимљиво. Ти напади на Српску напредну странку, сада поименице на сваког посланика из Посланичке групе СНС, то више нема никаквог смисла. Ја знам да боли, знам да такав изборни резултат боли и знам да боли то што смо ми радили и што радимо и што ћемо радити, али дајте бар једном на заседању Народне скупштине да будемо људи.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Ковачевић. Захваљујем.)

Хвала вама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Ево, по трећи, четврти и пети пут, дакле, да ли ћете ви мене да вређате, то вам опет кажем, не верујем да то грађане много занима. Ове

увреде које се у Скупштини изговарају, верујте ми, то апсолутно не постоји нигде, ни у једном парламенту на свету. То је једна ствар.

Друга ствар је да ли ћете се ви извинити грађанима Србије. Оно што је важно јесте да знамо да ли је став ове коалиције СРС–СНС да ли ће гласати у дану за гласање за амандман госпође Наташе Јовановић да се озакони хотел на Копаонику? Ви ми нисте дали одговор на то питање. Да ли ће звонце бити упаљено или неће?

Или сте мислили, поред хиљаду амандмана, да ће вам ово проћи а да то нико неће прочитати? Па стварно, да ли ви мислите да посланици Демократске странке не раде свој посао ревносно? Не може ништа да нам прође, не може ништа да прође што сте смислили. Дакле, оно што је важно јесте да се овим амандманом озакоњује бесправна градња у последње три године. Ако сте мислили да ће то да прође на иглене уши, неће. Јавност ово мора да зна.

Још једном, оно што је важно за грађане јесте да знају да ли се након овог амандмана кажњава поштење, да ли се кажњавају они људи који су поштено платили, предали документацију, платили своје грађевинске дозволе. А ови мафијаши који граде све и свашта по општинама и градовима широм Србије, по националним парковима, они се, шта, аболирају од одговорности? Па како мислите да може један такав закон да буде усвојен и да прође?

Ви и даље нисте демантовали. Ево, четврти пут, а ви и даље не демантујете да ли ћете подржати или нећете овај амандман. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Мало и ја да дођем на ред.

Од вас, господине Балша, не може нико да дође на ред. Све то што ви причате толико нема веза с мозгом...

Него, да кренемо од почетка. Искрена да будем, ја нисам очекивала као председавајући да ћете се ви извинити посланици Српске напредне странке. Будући шта све пишу ваши чланови против Српске напредне странке, председника и, пре свега, у односу на жене, мени је потпуно јасно да ви то нећете урадити, тако да ту не треба ништа да очекујемо. То је тако како јесте са њима и ја мислим да ће то грађани Србије и те како да знају када буду били на изборима, како ће већ проћи.

Везано за амандман који сте поменули, не само што сте, прво, погрешили или омашили посланицу, друго, омашили сте потпуно закон о којем причате. Треће, да сте прочитали закон, да сте били на једном одбору, да сте погледали бар један одговор, онда бисте могли да знате... Вероватно и знате, него сад покушавате да у директном преносу објашњавате како Српска напредна странка ради нешто погрешно, а ви сте

страшно поштени итд. Е, па није баш тако. Напротив, амандман је одбијен. Дакле, то што је предложила Српска радикална странка неће моћи јер то аутоматски потпуно мења концепцију закона.

Управо смо ми ти који покушавамо да решимо та питања која сте нам оставили. Зашто се не бисмо подсетили тога да је два милиона нелегално изграђених објеката настало после владавине Демократске странке и свих њихових људи, од Јеремића, Ђиласа, Јанковића, не знам, Тадића, Цветковића, да их сад све не набрајам?

Кад помињете реконструкцију путева, такође будите бар толико морални, ако је то икако могуће у вашем случају, па кажите сваки пут који смо реконструисали, рехабилитовали. Не само што смо дизали пут и асфалт, него смо морали да мењамо комплетну комуналну инфраструктуру, која тридесет година није промењена.

Кад говорите о ценама, онда мало погледајте структуру шта се ради. Озбиљно је питање где су милиони, где су десетине милиона евра које сте потрошили на реконструкције, наводне реконструкције путева и железница. На железници сте реконструисали нула километара, у путевима неких двадесет или тридесет километара.

То су све питања на која ви једног дана морате да одговорите, тако да ти напади на Владу, на Српску напредну странку, како ми нешто радимо противзаконито, пре свега су неморални; друго, потпуне су лажи. Дакле не неистине, него лажи.

Када говорите о инжењерима, да се вратим, остала сам вам дужна, Драгослав Шумарац... Ако је некада настала грађевинска мафија, ако постоји период и година када можемо да кажемо да је настала грађевинска мафија у Србији, настала је управо за време Демократске странке и Драгослава Шумарца као министра. И то је толико тачно гледајући грађевинске фирме, гледајући новац који се износио ван земље, гледајући шта сте урадили са грађевинарством у том периоду.

Драгослав Шумарац, ако говорите о његовим примањима и приходима, што је мало разлика, 2015. године сам себи, као председник Инжењерске коморе, исплаћује 236.000.000 динара, 2015. године, тај Драгослав Шумарац, тако поштен и феноменалан лик! И не само то, блокирао је рад Инжењерске коморе. Ви у Инжењерској комори нисте могли да издате ни једну једину лиценцу.

Да ли знате шта је још страшно? Наши инжењери су много квалитетнији од тога да их брани један Балша Божовић.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Да, Наташа (Спасоје) Јовановић, морам да направим ту дистинкцију.

Господине Арсићу, ви знате да је ово мој шести мандат у Скупштини Србије, са једним малим прекидом док је овај, како да га назовем, фићфирић из Демократске странке... Немам други израз, верујте, све сам друге епитете данас искористила, па да се не понављам...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, реците само члан.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Покушао је да помеша и закон и мене као особу.

Члан 107, нарушено је достојанство Народне скупштине.

Заиста је излишно да одговарам сину човека, тог његовог чувеног оца, функционера Демократске странке, који је хтео да затрује пола Србије.

Знате, када је кренула та афера, о томе је нешто говорила колегиница Радета, цела Мокра Гора се дигла на ноге. Лично сам у то време разговарала са нашим прослављеним редитељем господином Кустурицом, који је био запањен над чињеницом да је отац Балше Божовића хтео да прекопа целу Мокру Гору истражујући никл, јер, како он каже – тако ми се може.

Сада он каже да Српска радикална странка у садејству са Српском напредном странком, коју је направио његов кум Борис Тадић заједно са њим и том осталом кликом, има некакве аранжмане о легализацији послова тајкуна. Па где ћете, господине Божовићу, веће лопове и тајкуне него што сте ви, ваш отац, Драган Ђилас, Шумарац и сви остали из тог „жутог предузећа“?

(Вјерица Радета: Вук Јеремић, Борис Тадић...)

Вук Јеремић, Тадић и више не знам ко да се сакупио с коца и конопца и, што би наш народ рекао, од зла оца и од горе мајке.

Заиста, господине Арсићу, када овако нешто крене, да посланик у Скупштини Србије не зна ни где се налази, ни о којој особи прича, ни о ком закону, па ви морате ваљда као човек који има неко дугогодишње парламентарно искуство да реагујете. А ви врло добро знате, јер сте тада били у редовима Српске радикалне странке, на који начин и којим аргументима ми „одувамо“ ове који су све али нису за Скупштину и нису за избор народа, јер њих народ неће. Као што их није хтео ни 2003. године када смо и Шумарца и сву ту булументу из Демократске странке сменили са власти.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, ја вам се стварно извињавам ако сматрате да сам вас увредио тиме што нисам рекао ваше средње слово између имена и презимена. Заиста ми је жао. Ја сам јутрос од пет сати на ногама и немојте ми то замерити, али не разумем зашто

колега Божовић меша вас, Наташу Сп. Јовановић, и другу Наташу Јовановић када је он у Скупштини тек неких сат времена.

Одређујем паузу, на основу члана 112, у трајању од три минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Настављамо са даљим радом, колеге народни посланици.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Прво подносилац амандмана, народни посланик Јовица Јевтић.

Изволите.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважена министарко са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, на члан 1. предложеног закона о грађевинским производима подносим амандман који прецизније дефинише повезаност предложеног законског решења с равномерним развојем Републике Србије. Иначе, члан 1. Предлога закона утврђује предмет уређивања закона који се односи на цео спектар услова и инструмената потребних за имплементацију предложеног законског решења.

Најважнији разлог за доношење Предлога закона о грађевинским производима је потреба да се општим прописом уреди стављање на тржиште грађевинских производа, што досад није било уређено. Други битан разлог за доношење овог закона је испуњавање обавезе усклађивања домаћег законодавства са прописима Европске уније.

Чињеница је да област грађевинских производа није уређена на целовит и јединствен начин општим прописом. Такође, у оваквом правном оквиру није могуће даље уређивати област грађевинских производа, што је неопходно с обзиром на напредак технике и технологије у овој области, појаву нових грађевинских производа и изазове које пред домаћу индустрију грађевинских производа постављају захтеви развијених тржишта.

Без правног уређивања ове области није могућ ни развој грађевинарства као комплексне делатности која подразумева различите услуге и процесе, као и уградњу готових производа у објекат, при чему је завршни резултат производ који у сваком погледу треба да задовољи прописане основне захтеве. Постојећи правни оквир за грађевинске производе, међутим, не уважава специфичност грађевинских производа у односу на све друге производе.

Грађевинарство као битан фактор одрживог развоја у стратешком смислу представља једну од најважнијих привредних грана јер обезбеђује објекте и инфраструктуру за све остале привредне и социјалне категорије. Оно захтева да развој законодавства којим се уређује та област буде сталан

процес, а инструменти остваривања политике квалитета у овој области су веома сложени и у одређеној мери различити у односу на оне који се односе на друге области.

Усвајање предложеног законског решења омогућава развој грађевинарства, области која је распоређена и утиче на све сфере друштвеног живота. Самим тим и предложени амандман иде у смеру подршке идеји равномерног развоја Србије, јер свакако да грађевинарство на то највише утиче. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Господине Арсићу, јављам се по Пословнику, не по амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите онда по Пословнику.

БАЛША БОЖОВИЋ: По Пословнику, члан 107. Да ли можете да ми кажете пошто јављају многи да више нема преноса директног на РТС-у... Морате да обавестите дом Народне скупштине да ли постоји или не постоји директан пренос. Ако постоји, реците нам. Ако не постоји, грађане занима. Господо напредњаци, знам да вас то врло тишти. С друге стране, веома је важно да знамо да ли смо у директном преносу. И због чега је укинут овај директан пренос? То је моје питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, проверићемо. Ми немамо информације да ће пренос да буде прекинут. Видећемо са Радио-телевизијом Србије, која је јавни сервис, шта је с тим преносом и о томе ћемо да вас обавестимо.

Колега Орлић, по Пословнику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 103. став 8, господине председавајући.

Пошто је ово била, очигледно, уштеда времена, ја мислим да ипак не треба да остане на томе него да ми поравнамо ефекте овога што се управо десило, дакле да буде све лепо и поштено. Човек се јавио, никакве везе са Пословником имало није, чули сте и сами. Лепо да се то надокнади од времена посланичке групе. Никакве везе.

Интересовање зашто је, како беше, прекинут пренос... Мислим да би најпре господин Божовић могао да нам да одговор на то питање. Ено, тамо у РТС-у су све сами кадрови које је поставила Демократска странка. Сигурно има број телефона свакога ко се бави техничким питањима, питањима преноса, али и свакога ко се бави уређивачком политиком, па ако мисли да је бити у преносу или не бити питање политичког става или уређивачке политике, господин Божовић познаје вероватно лично свакога кога би требало да упита на ту тему.

Снебива се, слеже раменима.

Знате, господине председавајући – ма ви то знате, зато и не тражим да се поводом тога изјашњавамо – нисмо ми у овој сали због тога да бисмо пре свега били у преносу и није то оно што треба да нам буде најважније. Ја хоћу да покажем разумевање за свакога и у свакој ситуацији и пало ми је на памет да је можда Балша Божовић пожелео да објасни оно што сам позвао да објасни малочас, да објасни како сада заступа идеологију Димитрија Љотића, да објасни како се слаже са политиком злочина против сопственог народа, да објасни како се слаже са политиком антисемитизма. Те ствари је можда желео да објасни, али да то уради на свечан и важан начин, у директном преносу, да га чују сви припадници нашег народа када објашњава своју нову идеологију која произилази из његовог новог политичког удружења. Ако је то желео да уради у директном преносу, то разумем.

Али најбоље би било да се он и његов координатор, његов садашњи шеф у Народној скупштини, Бошко Обрадовић, можда ухвате под руку, изађу пред оне новинаре пред којима је данас Балша Божовић у 13.15 часова безочно лагао да је наша посланица нешто поднела, па да њима објасне како њих двојица заједнички све најлепше виде и тумаче у Димитрију Љотићу, покрету „Збор“, политици ратних злочина и антисемитизма. То би било право решење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пре него што вам дам реч, колега Божовићу – добили смо званично саопштење од РТС-а да од 17.57 часова неће бити директног преноса заседања Народне скупштине због преноса дочека одбојкашица испред Скупштине града, који ће бити емитован на програму на коме се иначе преноси седница Народне скупштине.

(Балша Божовић: По амандману.)

Реч има Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, оно што је важно, господине Арсићу, јесте да ми нисте дали реплику по ко зна који пут данас, али је битно због грађана да знају – госпођа Зорана Михајловић, као министарка у Влади Републике Србије, рекла је да је збуњена тиме што сам рекао да је грађевинска мафија та која влада данас. Оно што бих желео да питам још једном – ако не влада грађевинска мафија данас, због чега се не руши хотел на Копаонику, госпођо Михајловић?

Дакле, због чега СНС не руши, под број један, хотел на Копаонику? И због чега СНС неће да ми одговори, ево седамнаести пут питам, да ли ће у дану за гласање подржати амандман да се озакони све што је у претходне три године грађено против закона?

Молим вас, једноставно никако да чујемо тај деманти...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, морам да вас прекинем, заиста. Заиста. Значи, добили сте прво реч по амандману, дошли сте овде пре неких сат времена... Док сам се извињавао колегиници Јовановић, рекао сам да сам јутрос устао у пет сати, значи већ пуних тринаест сати...

(Балша Божовић: Ја у 4.30 ујутру.)

Ви сте дошли овде одморни. Ви сте овде дошли одморни, колико ја видим, колега Божовићу. Покушавате да направите хаос у Србији, покушавате и овде у Народној скупштини Републике Србије. И сада вам изричем опомену.

(Балша Божовић: Опомену? Добио сам опомену?)

Да, добили сте опомену зато што вам је госпођа Михајловић рекла да је тај амандман одбијен од стране предлагача, да то није амандман који је поднела Српска напредна странка па би се изјашњавала о њему...

(Балша Божовић: Господине Арсићу, питао сам не Владу, него Парламент. Ваљда знате ко гласа о амандману, не Влада него...)

Колега Божовићу, то није наш амандман.

(Балша Божовић: Ма питам да ли ће гласати за њега?)

Ја вас заиста не разумем.

Реплика, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ово је врло симпатична ситуација, даме и господо народни посланици, интересује човека како ћемо ми да гласамо о неком амандману, било ком. Конкретно, за овај је чуо већ шта мисли Влада, шта мислимо ми и јасно је да ово никакве везе ни са чим паметним нема када говоримо о његовим речима.

Најбољи могући начин да сазна како се изјашњава посланичка већина јесте да се дође у дану за гласање, да се дође а не да се преспава цео дан за гласање, као што се ради од седнице до седнице, па ће бити лепо све јасно за шта смо гласали, за шта нисмо.

Наравно, не очекујем да ће разумети онај ко то пита и не очекујем да ће запамтити, јер је показао да није у стању ни да разликује народне посланике, ни да разликује посланичке групе, ни различите чланове закона, а ни различите законе. Човек који је у стању да одржи конференцију за медије у 13.15, исприча толико глупости да се само гледамо међу собом – шта му би. Када уђе у салу пар сати касније, пошто се у међувремену вероватно одмарао (преморио се и префорсирао од држања конференције за медије), ми му кажемо – то су све потпуне глупости, немојте тиме да се бавите, све сте промашили што сте могли промашити. Онда још сат времена наставља да греша, па након још сат – сат и по грешења схвати да је погрешао, али, како беше, преко „Твитера“ напише: нешто сам промашио. А нема храбрости, нема образа, нема толико елементарног достојанства да каже колегиници – вас сам увредио,

према вама сам се огрешио, вама се извињавам. У 13.15 почне да греши, у 17.30 некако схвати да греши, али ни када то схвати нема образа да упуту извињење, а то је дужан, пре свега, колегиници.

Како ћемо ми да гласамо, то ће моћи да утврди веома лако. Највећи проблем је, пошто је овде одређени господин позивао на нека извињења, што они не да нису схватили да апсолутно у свему катастрофално греше него изгледа нису још схватили да су они дужни да многа извињења испоруче овој земљи. Рецимо, извињења према 5.000 људи у Железари које су хтели да оставе на улици. Рецимо, извињења према свим родитељима у Београду према којима су се огрешили па су им дупло више наплаћивали, а сада Град Београд мора по милион евра сваког месеца да нађе по том основу. Рецимо, за све оне грађане које су задужили у том Београду за 1.200.000, а у Србији за много више. И за сваку школу коју су унесрећили, сваки школски комплет књига који су ускратили деци, и за сваку социјалну помоћ коју су ускратили и уградили у своја скупа одела. Петсто хиљада извињења да упуте људима које су избацили на улицу, а онда да причамо о другим стварима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, заиста се види из малопређашњег излагања, и уназад сат и по, да је посланик Божовић потпуно декомпензован – да ли је тако, колега Ранчићу, ви сте лекар и стручњак за ту област – дошао на ову седницу. Јер да је дошао у стању у којем може да прати, апсолутно му аргумент за расправу, злонамерно и тенденциозно, не би био амандман који сам поднела у име Посланичке групе СРС, који је, да вас научим, колега Божовићу, одличан амандман.

Због чега је тај амандман одличан, али одбила га је Влада, и министар Михајловић је то рекла? Из разлога што СРС сматра да треба омогућити свим људима, не до, ког сте рекли, новембра 2015. године, него до дана ступања на снагу овог закона... Ми чак идемо и три године даље, да им се омогући озакоњење и да све оно што су градили могу да легализују. Из којих разлога? Да је овај дописни ученик Шумарца био на седници када је колегиница Радета говорила о овом закону, могао је да чује да је то зато што у многим градовима у Србији где су људи у протеклом периоду градили објекте, а нарочито смо потенцирали имања на селу где се син одваја из породичног домаћинства или унук итд., или неко прави зграду за неки посао, нису урађени детаљни урбанистички регулациони планови. Не чекајући тако нешто, ти људи су прибегли томе да на такав начин граде.

За разлику од Демократске странке, Божовића, Ђиласа, Јеремића и свих колико их има у том конгломерату издајника, лопова и сецикеса, који

су само рушили и уништавали, ми из Српске радикалне странке не желимо да се руши већ да дамо могућност, и због тога је тај амандман одличан. А то што он не уме да чита, што не зна шта прича, ни који је дан, ни где је дошао, то је већ његов проблем. А ускоро ће и они у прошлост. Као што ће народ да их казни на изборима, тако ће једнога дана Балша Божовић да прича – био сам једном у Парламенту, причао сам глупости.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Компировић, изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, данас смо политички, економски, инвестициони, инфраструктурни али и спортски лидер у региону. То доказује и успех наших одбојкашица. То су огромни успеси у региону. Стабилизовали смо јавне финансије за последње четири године и успели да отворимо стотину нових фабрика, да незапосленост спустимо са 26% на 11%. Лидери смо у региону по директним страним инвестицијама, а трећи у Европи по расту БДП-а. Захваљујући политици нашег председника Александра Вучића, имамо јасну спољну политику и по сваком политичком питању његова смиреност и енергија нас води политици мира. Имамо најбоље могуће односе са Кином и Русијом.

Наша земља се изграђује, имамо више ауто-путева него Хрватска, а имали смо дупло мање. То су велике ствари за нас. Имамо и много више километара ауто-пута него Румунија која је чланица ЕУ. Али нећемо стати, јер да не радимо ауто-путеве, не бисмо имали ни фабрике, ни стране инвеститоре; свима је лакше и лепше да иду преко уређене земље и јавних путева и ауто-путева, мостова. Захвалност за то носе и министар госпођа Михајловић и њен тим – мењају законе, доносе нове како бисмо ишли укорак с временом и достигли у тим областима европске стандарде. Имаћемо модеран транспорт и грађевинарство.

Закон о грађевинским производима је нов закон и као такав ће регулисати квалитет грађевинских производа и уредити тржиште. Најважнији ефекат овог закона о грађевинским производима је подизање квалитета материјала који се користи у градњи путева, мостова, зграда и других објеката, уз повољније цене за инвеститоре омогућене конкуренцијом произвођача.

Пројекти и инвестиције које се улажу на просторима Косова и Метохије, уз максималан напор нашег председника Александра Вучића, омогућују да српски народ траје, функционише и остане на просторима Косова и Метохије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч?

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман којим се додаје став 2. у члану 1. предложеног закона односи се на развој Републике Србије, с посебним освртом на пораст улагања. У том контексту, моја пажња биће посвећена порасту страних улагања, односно страних директних инвестиција.

Наиме, све земље у развоју, где спада и Србија као земља у транзицији, сматрају страна улагања значајним извором привредног развоја, модернизације, раста производње, извоза, запослености и прихода. Такође, она имају велики политички и економски значај јер дају сигнал другима да та земља има одређене перформансе и економску будућност да се улагање може показати као профитабилно.

Без инвестиција је практично немогуће остварити привредни раст и развој у глобалном окружењу. Додатне користи од повећања страних улагања у Србији обухватају: покретање технолошких трансфера и преливање у домаћу привреду, помоћ у развоју људских ресурса и управљачких способности, допринос укључивању у међународну трговину, помоћ у стварању више кохерентног окружења, развој предузетништва. Треба истаћи да будућност српске привреде, посебно извоза, у највећој мери зависи од повећања прилива страних инвестиција. Из тог разлога треба предузети додатне мере на плану стварања квалитетног пословног амбијента у сваком погледу, који ће за стране инвеститоре представљати изазов.

Препознајући вишеструки значај страних улагања, Влада Републике Србије, најпре на челу са Александром Вучићем а данас са Аном Брнабић, предузимала је у континуитету све расположиве мере на плану стварања квалитетног пословног амбијента, притом побољшавајући квалитет закона и чинећи бирократију ефикаснијом, који се огледа пре свега у обезбеђивању економске и политичке стабилности, давању субвенција и подстицаја за инвеститоре, решавању инфраструктурних проблема, а све у циљу привлачења нових инвеститора у корист грађана.

Наравно, позитивни резултати нису изостали. За разлику од периода до 2012. године, када Србија није успела да привуче већи и непрекидан прилив приватних страних улагања због лошег пословног окружења, када је удео гринфилд инвестиција био занемарљив а стране директне инвестиције односиле се превасходно на процес приватизације предузећа из профитабилних делатности (попут цемента, пивара,

индустрије дувана), Србија је сада постала лидер у региону по висини учешћа страних директних инвестиција у БДП-у, тако да је у последњих пет година привукла више од половине страних директних инвестиција на западном Балкану. У 2017. години стране директне инвестиције износиле су 2,4 милијарде евра, а ове године НБС процењује да ће достићи 2,6 милијарди с обзиром на то да су већ у првих пет месеци износиле 1,1 милијарду евра, што је за 14% више него прошле године.

Такође, треба апострофирати да су страни инвеститори који послују у Србији задовољни пословним окружењем, па око две трећине остварене добити поново улажу у проширење свог пословања у нашој земљи, што је само потврда да је Србија постала препознатљиво место за улагања, посебно дугорочна. Ако анализирамо све релевантне параметре из ове области, можемо бити поносни на оно што смо постигли. Многе познате компаније из Кине, Русије, ЕУ и других држава изабрале су Србију за инвестирање свог капитала, а многе од њих имају дугорочне планове, што значи да су у Србију дошле да остану. Такав тренд ће се сигурно наставити све док је на власти СНС, на челу са Александром Вучићем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, закон о грађевинским производима као потпуно нов закон уводи ред у области грађевинских производа и по питању техничких захтева а и по питању усклађености са напредном технологијом у овој области. Тржиште грађевинских производа је у константном развоју, а наши произвођачи који су извозно оријентисани имају проблема са усклађивањем прописа домаћег законодавства са регулативама страног тржишта. Управо је развој у области грађевинарства један од покретача развоја привреде и изузетно је важно омогућити домаћим грађевинским компанијама да учествују у трци на европском, па и светском тржишту.

Сви смо сведоци колико је инфраструктура важна за развој једне земље, а сведоци смо и колико је Србија последњих година посвећена изградњи инфраструктуре, односно изградњи путева, мостова, зграда и других објеката. Нови прописи омогућиће и развој грађевинарства и да објекти који се граде буду безбедни и еколошки прихватљивији током читавог свог века трајања.

Стратешки, грађевинарство је једна од најважнијих привредних грана и обезбеђује објекте и инфраструктуру за све остале привредне и

социјалне категорије. Увођењем правног оквира у овој области достижемо стандарде који нам гарантују да ће се на тржиште стављати само безбедни и сигурни грађевински производи и дефинише се јасна подела одговорности у ланцу. Дакле, градићемо квалитетно, сигурно и безбедно, што је, наравно, основ за инфраструктуру дугог века трајања. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите, колегинице.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима са циљем да се додатно дефинише предмет овог закона.

Најважнији разлог за доношење овог закона јесте потреба да се општим прописом уреди стављање на тржиште грађевинских производа, што досад није било уређено. Други најважнији разлог јесте испуњавање обавезе усклађивања домаћег законодавства са прописима ЕУ.

Пут Републике Србије ка придруживању Европској унији подразумева, поред многих других реформских процедура, и припрему за прилике и захтеве конкурентног заједничког тржишта. Ово захтева велику посвећеност квалитету производа и услуга. Без правног уређивања ове области није могућ ни развој грађевинарства као комплексне делатности која подразумева различите услуге и процесе, као и уградњу готових производа у објекат, при чему је завршни резултат производ који у сваком погледу треба да задовољи прописане основне захтеве.

Грађевинарство као битан фактор одрживог развоја у стратешком смислу представља једну од најважнијих привредних грана јер обезбеђује објекте и инфраструктуру за све остале привредне и социјалне категорије. Србија данас бележи позитивна кретања у свим секторима, а сектор грађевинарства је главни покретач привредног раста с обзиром на то да је управо ту у другом кварталу ове године забележен највећи реални раст бруто додате вредности (22,9%), и то све услед великих инфраструктурних пројеката од државног значаја.

Србија је постала земља са стабилним привредним растом и стабилним финансијама, и то све захваљујући одговорној политици коју води Српска напредна странка на челу са председником Александром Вучићем и Влада Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Колегинице Пешић, изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона којим сам предложила додавање става 2. с циљем да се овај закон повеже са свеобухватним развојем Републике Србије.

Чињеница је да ће усклађивање нашег законодавства са законодавством ЕУ допринети свеобухватном развоју Србије. Као прво, добићемо бољи квалитет материјала који се користи у градњи путева, мостова, зграда и других објеката, а самим тим што ћемо добити бољи квалитет материјала који се уграђује имаћемо и безбедније објекте по живот и здравље грађана. Као друго, домаћи произвођачи који послују у Србији али и на тржишту ЕУ неће више имати дупле трошкове и дупле процедуре које су имали досад. Треће, имаћемо домаћа акредитована тела за оцену усаглашености, тако да нећемо морати више да ангажујемо страна тела из Европске уније. Затим, лакше ћемо реализовати пројекте који се финансирају средствима ЕУ; иновативни производи ће лакше и убрзано моћи да се ставе на тржиште; увешће се различити нивои контроле током производње, чиме ће се обезбедити сталан квалитет производа. Све ово што сам поменула допринеће развоју грађевинарства у Србији као једне од најважнијих грана и, наравно, свеобухватном развоју Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем.

Уважена министарко са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, да би могло да се гради према јединственој процедури усклађеној са стандардима и најбољом праксом ЕУ, Влада Републике Србије доноси овај закон.

На овај начин ће бити уређено тржиште грађевинских производа, подигнут ниво квалитета материјала који ће се користити у изградњи путева, мостова, зграда, при чему ће се обезбедити најповољније цене за инвеститоре јер ће бити повећана конкуренција. Наиме, Србија ће услед повољних услова бити привлачнија за инвеститоре, па тако можемо очекивати и више инвестиција. На овај начин се заокружује један успешан циклус напретка у грађевинарству.

Као кључна побољшања у области грађевинског земљишта и изградње истичу се ефикасност у спровођењу поступка конверзије, рекордан број издатих грађевинских дозвола захваљујући увођењу обједињене процедуре и е-платформе, као и стална спремност за дијалог са приватним сектором.

Напредак је видљив у радовима на коридорима 10 и 11, завршен је и отворен за саобраћај ауто-пут Пирот–Димитровград, а у току су и радови на деоници Обреновац–Сурчин, који треба да буду завршени до краја 2019. године. На Коридору 10 постављене су две станице за пуњење возила на електрични погон.

У будућем периоду фокус треба усмерити на наставак унапређења капацитета и квалитета транспортне инфраструктуре и услуга, треба снажније подстицати јавно-приватна партнерства и учешће приватног сектора у изградњи главних друмских саобраћајница и железничких пруга у Србији и грађевини уопште како би се задржао висок ниво квалитета радова и конкурентности. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Лукићу.

Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо сутра у 10 сати. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 18.30 часова.)